

Etniske minoritetspiger: Bevæggrunde for deltagelse eller fravær i idrætsforeninger

Aalborg Universitet – 10. Semester Idræt

Jakob Andersen Molbech

07-06-2017

Abstract

In recent years the importance of sports organizations in integrating ethnic minorities has become of greater interest. Despite of this the existing research among ethnic minorities has mainly consisted of quantitative studies to determine how many as well as how much time they spend on physical activity and sports organizations. These studies show that people from ethnic minorities are less physical active and their participation in sports organizations is lower. However, any significant variances among boys and men from ethnic minorities are not seen when compared to the majority, hence the differences in sports participation are to be found among girls and women.

Studies in sports organizations which clarify the perspectives of ethnic minority girls have been limited. As such, the aim of this study was to qualitatively examine the underlying reasons which ethnic minority girls describe for either their participation or absence in Danish sports organizations. To investigate this I conducted four focus group interviews including twelve girls with ethnic minority background. These focus groups represent both ethnic minority girls who are members of a sports organization and ethnic minority girls who are absent from sports organizations.

On the basis of these interviews I found that the promotive aspects for participation in sports organization could lead to a sense of community. Furthermore, a feeling of recognition and acceptance of cultural and religious values inside the community had importance along with meeting new friends. This also included ethnic minority girls who are absent in sports organization who felt that sports organizations could give them an opportunity to meet with new friends from the majority. Parental support towards physical activity and sports organizations were also valuable for ethnic minority girls who also experienced an expansion of their network after coming into the sports organization.

The limiting aspects expressed in this study were mainly education, including time spent and prioritisation on education and also the importance of education from their parents' point of view. Furthermore, the lack of network of friends and family to introduce ethnic minority girls seemed a barrier and also the lack of friends inside sports organizations. In addition, sport organizations were seen as expensive and the flexibility of these compared with ethnic minority girls schedule were seen as a disadvantage compared to commercial sports organizations.

Finally, it was clear from the interviews that ethnic minority girls across both groups had interest in both physical activity and participation in sport organizations. This leads to reflection of what opportunities and offers ethnic minority girls are offered in relation to sports organizations and how they meet ethnic minority girls' demands.

Forord

Specialet "Etniske minoritetspiger: Bevæggrunde for deltagelse eller fravær i idrætsforeninger" er udarbejdet på mit 10. Semester under Idrætskandidaten på Aalborg Universitet og i samarbejde med etniske minoritetspiger fra en idrætsforening samt en ungdomsskole i københavnsområdet. Mit speciale er samtidig en afslutning på fem års studier, der samler min interesse for og mine studier af breddeidræt med udgangspunkt i specifikke målgrupper, herunder hvordan jeg kan bidrage til viden om komplekse fænomener og være med til at optimere danske idrætsforeninger til at inkludere frem for at ekskludere, ved at tage afsæt i aktørers egne perspektiver.

Specialet handler om at inddrage perspektiver fra etniske minoritetspiger, der deltager i en idrætsforening og etniske minoritetspiger, der ikke deltager i en idrætsforening, og komme nærmere deres forståelse af hvilke bevæggrunde, der ligger bag disse valg. Specialets empiriske omdrejningspunkt består af fire fokusgruppeinterviews med etniske minoritetspiger.

Af hensyn til de deltagende har jeg valgt at anonymisere personnavne, idrætsforeningen, ungdomsskolen samt den pågældende kommune. Vedrørende specialets bilag vil der i indholdsfortegnelsen være en bilagsliste, der viser hvilke bilag jeg henviser til. Derudover vil der i rapporten kun forekomme eksempler på hvordan jeg har behandlet specialets empiri. I den forbindelse kan læser, hvis man ønsker en nærmere uddybning af denne proces være velkommen til at kontakte mig.

En særlig tak skal lyde til de tolv etniske minoritetspiger i idrætsforeningen og i ungdomsskolen, der har medvirket i specialet, og ikke mindst min vejleder Diana Stentoft for et godt samarbejde samt fleksibilitet i forhold til vejledning.

Indholdsfortegnelse

1. Indledning	1
1.1 Integration	1
1.2 Idrætsforeninger	2
1.3 Idrætsforeninger og integration.....	3
1.4 Idrætsdeltagelse hos majoriteten	5
1.5 Idrætsdeltagelse hos etniske minoriteter	6
1.6 Eksisterende forskning	9
1.7 Problemfelt.....	12
1.7.1 Problemformulering.....	13
1.7.2 Operationalisering	13
1.8 Hvad kan specialet bidrage med?	14
2. Videnskabsteori	15
2.1 Socialkonstruktionisme og dets præmisser	15
2.1.1 Det videnskabsteoretiske udgangspunkts konsekvenser	16
2.2 Den kvalitative metode	18
2.3 Magtrelationer i specialet.....	19
3. Metodiske overvejelser	22
3.1 Litteratursøgning	22
3.2 En induktiv tilgang.....	23
3.3 Semistrukturerede interview	25
3.4 Fokusgruppeinterview	25
3.5 Udvælgelse af deltagere	28
3.6 Sammensætning af deltagere i fokusgruppeinterview.....	30
4. Undersøgelserdesign	32
4.1 Præsentation af deltagere.....	33
4.1.1 Præsentation af deltagere i fokusgruppe nr. 1, foretaget i idrætsforeningen.	33
4.1.2 Præsentation af deltagere i fokusgruppe nr. 2, foretaget i ungdomsskolen.	34
4.1.3 Præsentation af deltagere til fokusgruppe nr. 3, foretaget i ungdomsskolen.	34

4.1.4 Præsentation af deltagere til fokusgruppe nr. 4, foretaget i ungdomsskolen.....	34
4.2 Min tilgang under interviewet.....	35
4.3 Argumentation for interviewguide.....	35
5. Analysetilgang.....	40
5.1 Transskribering.....	40
5.2 En tematisk analysetilgang.....	41
5.3 Analysestrategi.....	42
5.4 Analysens opbygning.....	48
6. Analyse.....	50
6.1 Analyse af temaer i Idrætsforeningen.....	50
6.1.1 Tematik: Startede.....	50
6.1.2 Tematik: Integration.....	52
6.1.3 Tematik: Accepteret.....	55
6.1.4 Opsummering.....	56
6.2 Analyse af temaer i Ungdomsskolen.....	57
6.2.1 Tematik: Ungdomsskolen.....	57
6.2.2 Tematik: Fysisk aktivitet.....	60
6.2.3 Tematik: Udfordringer.....	62
6.2.4 Opsummering.....	65
6.3 Analyse af temaer, der går på tværs af idrætsforeningen og ungdomsskolen.....	66
6.3.1 Tematik: Forældre.....	66
6.3.2 Tematik: Være sammen.....	76
6.3.3 Tematik: Netværk.....	78
6.3.4 Tematik: Træner.....	80
6.3.5 Opsummering.....	82
7. Diskussion.....	84
7.1 Interesse for fysisk aktivitet.....	84
7.2 Netværkets betydning.....	86
7.3 Forældre og uddannelse.....	88
7.4 Som en "lille familie".....	91

7.5 Idrætsforeninger som arena for integration	95
8. Konklusion	100
8.1 Motiver for at deltage i idrætsforeninger.....	101
8.2 Barrierer for at deltage i idrætsforeninger.....	102
8.3 Hvad kan specialet bidrage med?	103
9. Efterskrift	106
10. Litteraturliste.....	108
Appendiks A - Forforståelse	1
Appendiks B - Kontakt.....	3
Appendiks C - Interviewguide.....	4
Interviewguide til fokusgruppeinterview i idrætsforeningen	4
Interviewguide til fokusgruppeinterview i ungdomsskolen	8
Appendiks D - Transskriberingsregler	12
Appendiks E – Transskribering	13
Fokusgruppeinterview 1 i idrætsforeningen	13
Fokusgruppeinterview 2 i ungdomsskolen	43
Fokusgruppeinterview 3 i ungdomsskolen	69
Fokusgruppeinterview 4 i ungdomsskolen	95

1. Indledning

Antallet af indvandrere og efterkommere i Danmark er næsten tredoblet i de seneste 25 år (Dahl & Jakobsen, 2005). I 1980 var der omkring 150.000 indvandrere¹ og efterkommere² i Danmark mod omkring 430.000 i 2003. Stigningen er hovedsageligt drevet af indvandring fra ikke-vestlige lande (ibid.). Denne indvandring til landet har betydet at den danske befolkning gennem de seneste 30 år er gået fra at bestå af en forholdsvis kulturel og etnisk homogen gruppe til i højere grad at være præget af kulturel og etnisk mangfoldighed (Lauridsen, 2006; Agergaard, 2013). Det ministerielle udvalg; Tænketanken - Om udfordringer for integrationsindsatsen i Danmark, beskriver i deres rapport fra 2007, at der i takt med den stigende indvandring også er en voksende interesse for at få mere viden og forståelse for etniske minoriteter og deres situation i Danmark (Tænketanken, 2007).

1.1 Integration

Integration af etniske minoriteter er imidlertid ikke en problemstilling, der er forbeholdt de indvandrede grupper, men et forhold der gælder alle borgere i et samfund (Togeby, 2003). Integration er et begreb, der er tæt knyttet til begreberne demokrati, deltagelse og civile såvel som sociale rettigheder (Togeby, 2003). I den forbindelse defineres integration som lige og fælles deltagelse i alle livets gøremål (Togeby, 2002). Integration i samfundet handler om at have uddannelse og om at have arbejde, men betyder også inddragelse i politiske beslutningsprocesser, om deltagelse i civilsamfundet samt majoritetssamfundets opfattelse og måden hvor på man behandler individer med minoritetsbaggrund (Janoski, 1998; Juul, 2002).

¹ Indvandrer: Vedkommende er ikke født i Danmark, og mindst en forældre er ikke født i Danmark eller er ikke dansk statsborger.

² Efterkommer: Vedkommende er født i Danmark, og mindst en forældre er ikke født i Danmark eller er ikke dansk statsborger.

En succesfuld integration har tidligere været forbundet med optagelse i uddannelsessystemet og på arbejdsmarkedet (Hedetoft et al., 2002). Dette betegnes også som systemintegration og har før været set som en forudsætning for deltagelse i den civile sfære og dets fællesskaber - hvilket betegnes som social integration (Hamburger, 1997). I de seneste år er der opstået politisk bestræbelse på at søge nye måder, hvorpå etniske minoriteter kan integreres i samfundet uden om de politiske og økonomiske sfærer (Hansen & Dreier, 2007). Her kommer idræt på banen som middel til integration og stiller spørgsmålstegn ved, hvad integration er, og hvordan den kan gennemføres. Med idrætten som integrationsmiddel kan det antages, at man åbner for muligheden for at vende den vanlige tankegang angående integration om, således at social integration kan ses som afsættet for en systemintegration (ibid.)

1.2 Idrætsforeninger

Idrætsforeninger er, som betegnelsen indikerer, en forening, der beskæftiger sig med en eller flere idræts- og motionsformer (Ibsen et al., 2013). Opfattelsen af disse er, at de er en sammenslutning af mennesker med et fælles mål eller interesse, som er organiseret og ledet efter almindelige demokratiske regler (ibid.). Foreninger er kendetegnet ved fem karakteristika: 1) Frivilligt medlemskab 2) demokratisk beslutningsstruktur 3) uafhængighed af det offentlige 4) frivilligt og ulønnet arbejde og 5) interesseforpligtelse overfor medlemmerne. Ved det sidste kendetegn ved idrætsforeninger menes at foreninger er kendetegnet ved en stor overensstemmelse mellem foreningens mål og deltagernes motivation samt interesser (ibid.). Grundet idrætsforeningers historiske baggrund, ses disse som demokratiske institutioner, der også rummer danske værdier og normer, nogle der fra politisk side ikke bliver præciseret nærmere (Agergaard, 2013). Der er tilsyneladende en forventning om, at etniske minoriteters deltagelse i foreninger bidrager til en integration i det danske sam-

fund (Dahl & Jakobsen, 2005). I den forbindelse lyder opfordringen fra landets to største idrætsforbund DGI og DIF, som tilsammen repræsenterer 2,5 millioner danskere - at idrætsforeningerne skal være større, stærkere og mere professionelle. Der skal tages et større socialt ansvar og hjælpe til med at løse flere samfundsopgaver (Hjemmeside: Dr.dk). Morten Mølholm (administrerende direktør i DIF) uddyber at idrætten er velegnet til at løse samfundsmæssige opgaver, men hvilke samfundsopgaver kan idrætsforeningerne varetage?

1.3 Idrætsforeninger og integration

Integration til idrætten handler om at nedbryde de barrierer, der findes i mødet mellem etniske minoriteter og idrætsforeningen samt gøre det muligt for alle borgere at deltage på lige fod i idrætslivet (Kulturministeriet, 2009). Integration til samfundet via idrætsforeninger handler om at udnytte den kobling, der kan opstå mellem udviklingen af sociale relationer og kompetenceudvikling i idrætsregi, og som kommer den enkelte borger til gavn ved deltagelse i samfundet generelt (ibid.).

Opfattelsen af foreningers funktion i samfundet er bl.a. at de bidrager til at lære medlemmerne i foreningen om de demokratiske principper og regler, der gælder i det danske samfund (Ibsen, 2012; Østerlund, 2013). Foreningernes kvaliteter er også forbundet med sociale værdier og tillægges herunder dannelse af social kapital, tillid og generaliseret gensidighed for dens medlemmer (Bjerregaard et al., 2009; Ibsen, 2012; Østerlund, 2013). Disse værdier anses for at være grundlæggende for et demokratisk samfund (Ibsen, 2012).

I studier fra Australien, Belgien, Danmark, Holland og Norge ses det, at deltagelse i idrætsforeninger bidrager til social kapital hos etniske minoriteter - enten ved at indgå i fællesskaber med personer, der har samme baggrund, personer fra andre minoritetsgrupper eller sammen med personer fra majoriteten (Agergaard & Sørensen, 2009; Skinner, et al.,

2006, Theboom, et al., 2012; Verhagen & Boonstra, 2014; Walseth, 2008). På baggrund af dette er der de seneste år opstået en øget interesse i Europa, både fra politisk hold og fra foreningsidrættens organisationer, for at udnytte idrætten og idrætsforeningers egenskaber til at fremme integrationsprocesser i forhold til etniske minoriteter (Walseth & Fasting, 2004; Agergaard, 2008; Agergaard, 2013; Agergaard, 2015).

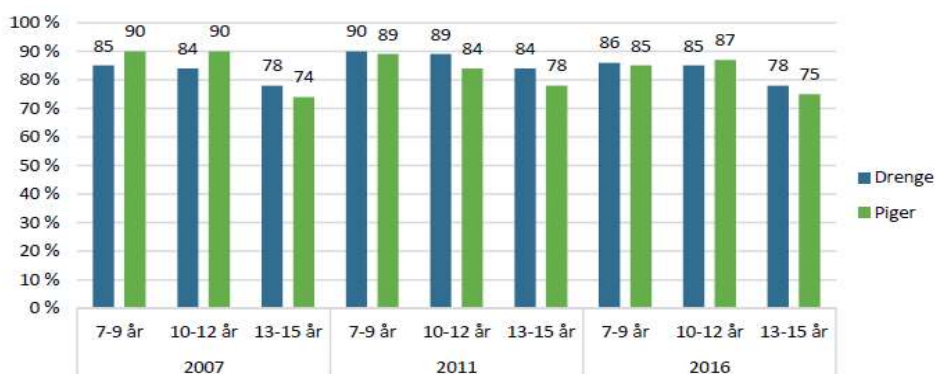
Denne sammenkædning af de danske idrætsforeninger og integration af etniske minoriteters med forskellige kulturelle og socioøkonomiske baggrunde kan dog ligne et paradoks (Hansen & Dreier, 2007). Paradokset opstår fordi integration betyder lige og fælles deltagelse i alle livets gøremål (Togeby, 2003), og samtidig forventes det fra politisk side, grundet idrætsforeningers historiske baggrund, at etniske minoriteter gennem deltagelse i idrætsforeninger ubevidst indoptager idrætsforeningens normer og værdier (Agergaard, 2013). Dette vil således, set fra en politisk side, resultere i den ønskede form for kulturel assimilation, hvor etniske minoriteter fralægger sig tidligere normer og værdier (ibid.). Der er også andre problematikker forbundet med etniske minoriteters deltagelse i foreninger - det antages nemlig at deltagelse i idrætsforeninger er styret af nogle bestemte forudsætninger:

Foreninger fungerer som samlingssteder for personer med fælles interesser og fælles identitet og gør det nemmere for denne gruppe at få opfyldt særlige behov (Dahl & Jakobsen, 2005: 76).

Ovenstående citat indikerer at foreninger på en eller anden måde både har en inkluderende og ekskluderende effekt. Inkluderende på den måde, at hvis du har en fælles interesse og en fælles identitet med de øvrige medlemmer i foreningen, kan du modtage nogle af de førmtalte positive værdier gennem foreningslivet. Har du derimod ikke samme interesse og identitet som majoriteten i foreningen, kan det antages at fællesskabet i foreningen i stedet bliver ekskluderende for etniske minoriteter.

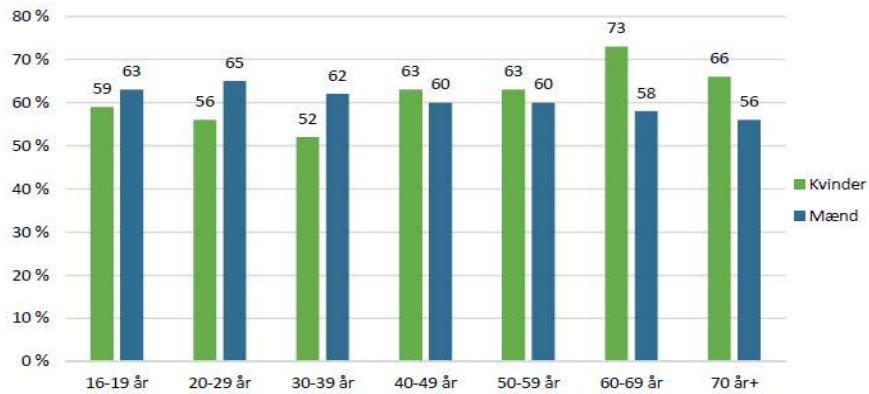
1.4 Idrætsdeltagelse hos majoriteten

I en rapport af Idrættens analyseinstitut fra 2016, omhandlende danskerne's motions- og sportsvaner, findes der små forskydninger i det overordnede deltagelsesniveau i sport og motion fordelt på både køn og alder. Samlet set er der næsten ingen forskelle mellem køn på alderstrin: 7-9 år, 10-12 år og 13-15 år (Pilgaard & Rask, 2016). Drengene og pigerne fra majoriteten, som deltager i motion og sport, ligger altså meget tæt på det samme niveau i alle tre aldersgrupper - denne ensartet fordeling mellem køn illustreres på Figur (1).

Figur 1: Viser andelen af børn, der har svaret "ja" til spørgsmålet: Dyrker du normalt motion/sport? Fordelt på køn og alder fordelt i grupper af 7-9, 10-12 og 13-15 i 2007, 2011 og 2016 (Pilgaard & Rask, 2016).

I teenageårene viser det sig at mænd dyrker mere motion/sport end kvinder, mens tendensen vender i ældre aldersgrupper (se Figur 2). Der fremgår samme tendens i disse aldersgrupper til at deltagelsesniveauet i motion og sport mellem køn er relativt ensartet (ibid.).

Figur 2: Viser andelen, der har svaret "ja" til spørgsmålet: Dyrker du normalt motion/sport? Fordelt på køn og alder fordelt i grupper af 16-19, 20-29, 30-39, 40-49, 50-59, 60-69 og 70+ i 2016 (Pilgaard & Rask, 2016).

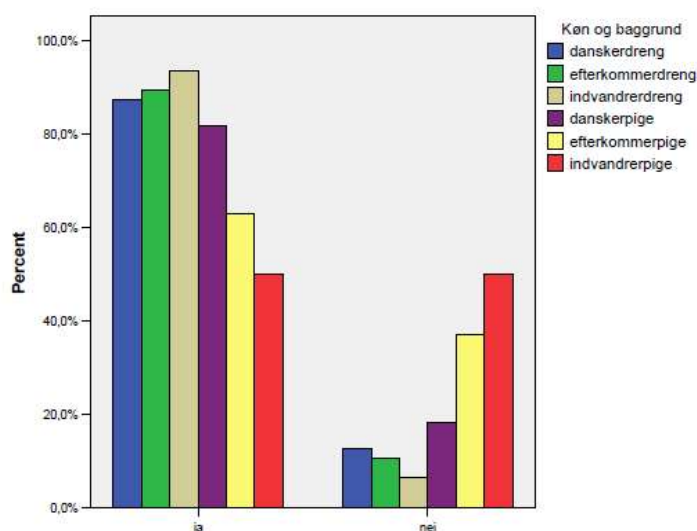
Det fremgår af rapporten "Danskernes motions- og sportsvaner" (2016) at der ligeledes er en tendens hos majoritetens unge omkring et ensartet deltagelsesniveau i foreninger i forhold til køn. Det fremgår at 87 % af drenge deltager i en forening og 84 % af piger deltager i en forening (Rask & Pilgaard, 2016).

1.5 Idrætsdeltagelse hos etniske minoriteter

Det fremgår af ovenstående at forskellen mellem drenge og pigers deltagelse i organiseret idræt er ensartet, hvorimod tidligere forskning viser markante forskelle mellem danske pigers deltagelse og etniske minoritetspiger deltagelse i idrætsforeninger (Agergaard, 2008; Ibsen et al. 2012). Samtidig viser undersøgelser at etniske minoritetspiger og kvinder er underrepræsenterede i idræt og idrætsforeninger sammenlignet med drenge og mænd med anden etnisk baggrund (Agergaard, 2008; Dahl & Jakobsen, 2005; Laub, 2011; Pilgaard & Rask, 2016; Schmidt & Jakobsen, 2000). Rapporten: Danskernes motions- og sportsvaner viser, at børn med forældre, hvor begge forældre er født uden for Europa, er mindre

tilbøjelig til at deltage i motion og sport. Heraf er 73 % af drengene aktive sammenlignet med 43 % af pigerne (Pilgaard & Rask, 2016). Undersøgelser viser dermed at deltagelse i foreningslivet både er påvirket af køn og etnicitet (Michelsen la cour, 2013).

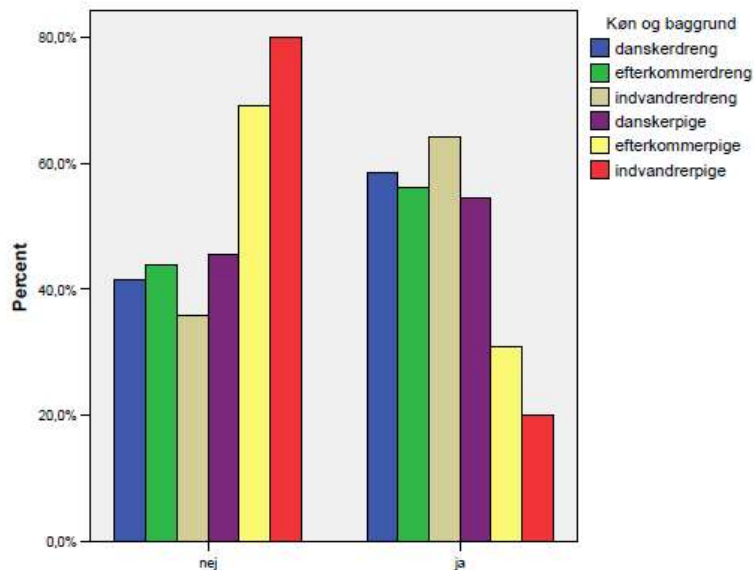
En undersøgelse foretaget i Århus af Agergaard (2008) viser samme kønsmæssige skævhed hos 10-16-årige børn og unge. Blandt efterkommere dyrkede 89,5 % af drengene motion og sport sammenlignet med 63 % af pigerne. Endvidere dyrkede 93,6 % af indvandrerdrengene motion og sport sammenlignet med 50 % af indvandrerpigerne. Kønsfordelingen i undersøgelsen blandt gruppen af etnisk danske børn og unge var relativt ensartet, hvilket viste at 87,4 % drenge og 81,8 % piger var idrætsaktive (se Figur 3).

Figur 3: Viser fordelingen af deltagelse i motion og sport i forhold til køn og baggrund i Århus Vest (Agergaard, 2008).

Undersøgelser viser at piger og voksne kvinder fra de etniske minoritetsgrupper ikke kun deltager mindre i motion og sport, men også deltager mindre i foreningslivet end drenge og mænd (Schmidt & Jakobsen, 2000). Ligeledes finder Agergaard (2008) i sit studie om idrætsdeltagelse i Århus Vest, at kun 20 % af indvandrerpiger er medlem af en idrætsforening

sammenlignet med 64,1 % af indvandrerdrengene (Agergaard, 2008). Blandt efterkommerne viser der sig samme mønster, hvor 56,2 % af drengene sammenlignet med 30,5 % af pigerne er medlemmer af en idrætsforening, mens det for etniske danskere er 58,5 % af drengene sammenlignet med 54,5 % af pigerne, som er foreningsmedlemmer (se Figur 4).

Figur 4: Viser fordelingen af medlemmer tilknyttet sportsklub eller idrætsforening i forhold til køn og baggrund i Århus Vest (Agergaard, 2008).

Undersøgelser peger altså på at drenge med anden etnisk baggrund i mindst lige så høj grad som etnisk danske drenge er idrætsaktive. Derimod er der markante forskelle på henholdsvis etniske minoritetspigers og danske pigers deltagelse i idrætsforeninger (Agergaard, 2008; Ibsen et al. 2012; Pilgaard & Rask, 2016). De samme forskelle gør sig gældende i andre lande som for eksempel Norge og Sverige, hvor de foreliggende undersøgelser også viser forskelle på etniske minoritetspiger og etniske minoritetsdrenge, når det kommer til deltagelse i fritidsaktiviteter og medlemskab af foreninger (Dahl & Jakobsen, 2005). Ligeledes viser studier fra Australien lignende tendenser, hvor minoritetskvinder er underrepræsenteret i foreningsidrætten (Taylor, 2001).

For at få flere etniske minoriteter ind i idrætsforeninger har DIF og Get2Sport siden 2011 i samarbejde med DBU afviklet en række fodboldskoler i udsatte boligområder. Siden den første baselinemåling i 2010 er der kommet flere og flere deltagere til projektet, hvor der i udgangen af 2015 var 7.339 børn og unge under 18 år og 11.171 i alt, hvoraf ca. 3.160 havde en anden etnisk baggrund end dansk (Hjemmeside: Get2Sport). Tilmed var ca. en femtedel af deltagerne med anden etnisk baggrund piger. Ud fra målingerne viser der sig samme tendens som i førnævnte studier, hvor der stadig er lang vej før etniske minoritetspiger er lige så repræsenterede som de etniske minoritetsdrengene. Den manglende idrætsdeltagelse for etniske piger i idrætsforeninger generelt kan måske hænge sammen med at pigerne også er underrepræsenterede i de inkluderende og integrationsfremmende projekter som for eksempel Get2Sport.

1.6 Eksisterende forskning

En antagelse der går igen i eksisterende forskning er, at foreninger giver gode muligheder for integration, men at etniske minoriteter generelt deltagere mindre i idrætsforeninger end deres danske jævnaldrende (Agergaard, 2008). Et argument som forskere ofte bruger til at forklare etniske minoriteters manglende idrætsdeltagelse, er forældrenes socioøkonomiske situation (Laub, 2011; Nielsen et al., 2013; Ibsen et al., 2015). I tyske studier drages lignende konklusioner, hvor resultaterne viser at jo større økonomisk og kulturel kapital (primært forældrenes uddannelsesniveau) desto højere er deltagelsen i idrætsforeninger (Ibsen et al., 2015). Dette gælder både for unge med en tysk baggrund og unge med en indvandrerbaggrund (ibid.). Men hvordan hænger dette argument sammen med at deltagelsesniveauet hos etniske minoritetsdrengene er ensartet med drenge fra majoriteten (Agergaard, 2008), hvorimod deltagelsesniveauet mellem etniske minoritetspiger og drenge er ulige fordelt? (Agergaard,

2008; Dahl & Jakobsen, 2005; Laub, 2011; Pilgaard & Rask, 2016; Schmidt & Jakobsen, 2000). Dette vil således betyde at familiens socio-økonomiske situation har større betydning for etniske minoritetspiger, når man sammenligner med etniske minoritetsdrengene. Der må synes at være nogle andre faktorer, som kan forklare etniske minoritetspigernes manglende motions- og sportssvaner samt deltagelse i idrætsforeninger.

Den manglende deltagelse hos etniske piger i organiseret sport forklares ofte med faktorer som kulturelle og religiøse barrierer (Agergaard, 2016; Walseth & Fasting, 2004; Walseth & Strandbu, 2014). Et canadisk studie viste, at pigers kulturelle og religiøse baggrund var en forhindring i forbindelse med deres deltagelse i nogle sportsaktiviteter i folkeskolen, herunder for eksempel svømning (Alamri, 2013). Der foreligger dog fra tidligere forskere på området en tendens til at se kultur og religion som en noget simplificeret og endimensionel udgave, hvor det er forældrenes kultur som hæmmer pigernes idrætsdeltagelse (Walseth & Strandbu, 2014).

Et af de første studier i Europa foretaget på muslimske piger omkring fysisk aktivitet er udført i Belgien af De Knop et al. (1995; 1996) og viste at muslimske piger havde en interesse i sport, men var forhindret i at deltage. Herunder spillede forældrene en afgørende rolle i forhold til at forhindre og hæmme deres idrætsdeltagelse:

Girls are very restricted in their behaviour mainly because parents fear their daughters will be badly influenced through the western way of life (De Knop et al., 1996: 151).

Et studie fra Norge viser dog at religion kan have mindre indflydelse på muslimske pigers oplevelse af fysisk aktivitet (Walseth, 2006). Grunden til dette er at pigerne adskiller kultur og religion, hvor Islam som religion opfordrer piger til at holde sig sund og deltage i sportsaktiviteter samt være regelmæssig fysisk aktiv (ibid.). Studier fra England, Norge og Belgien viser også, at flere piger fra forskellige etniske grupper gerne vil be-

gynde til en sport, hvis de havde en følelse af at blive givet muligheden – dette udfordrer en stereotyp holdning om, at minoritetskvinders lave deltagelse skyldes deres manglende interesse (Walseth & Fasting, 2004). I forlængelse af dette viser en undersøgelse af Friberg (2005) at en stor del af de unge med etnisk minoritetsbaggrund godt kunne tænke sig at være medlem af en forening (Friberg 2005). En stor del af de etniske minoriteter svarer i undersøgelsen "Sport Participation and Ethnicity in England", at de gerne vil deltage i en sportsgren, som de ikke i øjeblikket deltager i (Rowe & Champion 2000). Det lader altså ikke til at være en manglende motivation, som gør at foreningsdeltagelsen er lav (ibid.).

Studiet af Rowe & Champion (2000) viser imidlertid følgende faktorer, der hæmmer deltagelse: familien, pligter i hjemmet, arbejde eller studie, manglende økonomi samt generthed. Hvorimod et studie fra Australien viser barrierer som sprogforskelle, manglende informationer, dårlige udbud af sport og/eller tilbud samt mindre udtalte barrierer, som forskellighed mellem forventninger og forståelser for kulturen i en idrætsforening, samt at pigerne oplever en diskriminerende holdning fra foreningen (Taylor, 2001). Flere studier viser at organiseringen af sport er afgørende, da flere minoritetspiger udviser et ønske om kønsopdelt deltagelse i fysisk aktivitet (Strandbu, 2005; Walseth, 2012; Walseth & Fasting, 2004). Dette er ikke et udtalt ønske fra forældrenes side, men pigerne selv, som derimod giver udtryk for at kønsintegreret fysisk aktivitet er noget de ikke finder naturligt (Strandbu, 2005). I forhold til dette finder et dansk studie fra en taekwondoklub, at piger med minoritetsbaggrund er socialt marginaliserede i klubben (Madsen, 2014). Hvor de yngste piger kun interagerer med andre piger og aldrig deltager i kamptræning eller konkurrencer (ibid).

1.7 Problemfelt

Det øgede fokus på idrætten og foreninger som mulige integrationsarenaer har på det seneste medført at adskillige studier og rapporter har forsøgt at afdække etniske minoriteters idrætsdeltagelse i de danske idrætsforeninger (Agergaard, 2008; Rasmussen, 2008; Gregersen et al., 2012; Laub, 2011; Nielsen et al., 2013; Pilgaard & Rask, 2016). I disse studier er der en tendens til at vise opgørelser af etniske minoriteter og mængden af fysisk aktivitet, samt niveauet af deres deltagelse i de danske idrætsforeninger. Der er således i mindre grad fokus på at undersøge hvorfor eller hvorfor ikke etniske minoriteter vælger at deltage i en dansk idrætsforening. Få danske studier er fundet med dette formål (Agergaard, 2016). Det lader til at etniske minoritetspiger mangler at blive hørt og få studier har altså forsøgt at indfange deres "stemme".

Dette lægger op til mere kvalitativ forskning, der i højere grad er forpligtet på en menneskelig verden af mening og værdi, som interesserer sig for menneskelige aktørers egne perspektiver på og beretninger om denne verden (Brinkmann & Tanggaard, 2015). I en rapport udarbejdet af Agergaard (2008), omhandlende etniske minoriteters fysisk aktivitet og idrætsdeltagelse i Århus Vest, kommer hun frem til følgende konklusion:

Der er således behov for flere kvalitative undersøgelser af, hvilken betydning køn spiller for etnisk ikke-danske unges idrætsdeltagelse og idrætsorganisering. Det virker særligt oplagt, at fokusere på gruppen af indvandrepiger og afdække hvilke kropskulturelle barrierer og muligheder der er for deres deltagelse i sport og motion og deres medlemskab af foreninger/klubber (Agergaard, 2008: 19).

Ovenstående citat indikerer et behov for mere kvalitativ forskning omkring etniske minoriteters bevæggrunde for deltagelse og kønnets betydning, herunder muligheder og barrierer i forbindelse med særligt pigernes

deltagelse eller fravær i de danske foreninger og idrætsforeninger. I den forbindelse uddyber "Breddeidrætsudvalget" i en rapport fra 2009, der omhandler befolkningens muligheder for at dyrke idræt og motion, at idrættens social- og sundhedsorienterede indsatser burde tage udgangspunkt i den enkelte gruppes eller det enkelte menneskes situation for at være i stand til at styrke deres idrætsdeltagelse (Kulturministeriet, 2009).

På baggrund af ovenstående, hvor der vises opgørelser af etniske minoritetspigens manglende motions- og sportsvaner samt klarlægges udfordringer forbundet med inddragelse og fastholdelse i idrætsforeninger af denne målgruppe, vil jeg i specialet beskæftige mig med, at komme tættere på en forståelse af etniske minoritetspigens bevæggrunde i henhold til deres idrætsdeltagelse eller manglende på samme, hvilket leder mig videre til specialets problemformulering.

1.7.1 Problemformulering

Hvilke bevæggrunde italesætter etniske minoritetspiger for enten deres deltagelse eller fravær i idrætsforeninger.

1.7.2 Operationalisering

Det fremgår af specialets problemformulering at begreberne "bevæggrunde" og "etniske minoritetspiger" udgør to centrale omdrejningspunkter i specialet, hvorfor jeg finder en nærmere operationalisering af disse afgørende for læsers forståelse:

- Etniske minoritetspiger defineres som en social gruppe, som af sig selv og af andre opleves som forskellig fra en majoritetsbefolkning ud fra karakteristika som sprog, religion, oprindeligt hjemland og fysiske træk (Bhopal, 2004). I den danske integrationsdebat er det

ofte asylansøgere, indvandrere og flygtninge, som kommer fra ikke-vestlige lande, der betegnes som etniske minoriteter (Hansen & Dreier, 2007). I denne undersøgelse vil begrebet etniske minoriteter blive anvendt som en samlebetegnelse for personer med anden etnisk baggrund end dansk.

- Bevæggrunde indfanger de to begreber motiver og barrierer. Disse kommer til udtryk i specialet gennem etniske minoritetspigernes italesættelse af deres holdninger, erfaringer og oplevelser. Jeg forstår et motiv som en indre bevæggrund (Habermann, 2007), som enten fremmer eller muliggøre at deltage i en idrætsforening. Barrierer skal derimod forstås i en sammenhæng, der enten begrænser, hæmmer eller afholder etniske minoritetspiger fra at deltage i idrætsforeninger.

1.8 Hvad kan specialet bidrage med?

Sigtet med specialet er således at bidrage til kendskabet af en målgruppe, der kvalitativt rent forskningsmæssigt er begrænset. Dette speciale vil have fokus på kvalitativt at undersøge hvorfor eller hvorfor ikke etniske minoritetspiger deltager i danske idrætsforeninger. For det første sættes der fokus på etniske minoritetspigernes idrætsdeltagelse eller mangel på samme med en kvalitativ tilgang set fra pigernes perspektiv – noget som synes at være en mangelvare i den danske litteratur indenfor området (Agergaard, 2008). For det andet skal specialet bidrage til den eksisterende viden om etniske minoritetspigernes, men også forsøge at nuancere vores forståelse af og hvordan vi italesætter etniske minoritetspigernes motiver og barrierer i forhold til deres deltagelse i idrætsforeninger.

2. Videnskabsteori

I dette kapitel præsenteres undersøgelsens videnskabsteoretiske ståsted. Dette gøres ved at definere projektets videnskabsteoretiske baggrund. Endvidere præsenteres overvejelser omkring magtrelationer i specialet, herunder forskerens rolle i forhold til skabelse af viden.

2.1 Socialkonstruktionisme og dets præmisser

Det epistemologiske ståsted, som specialet indtager, tager afsæt i socialkonstruktionismen. En sådan tilgang betyder at specialets fokus er på processer, hvormed individer kommer til at beskrive og forklare sig overfor verden og sig selv (Gergen, 1985). Det videnskabsteoretiske ståsted som specialet indtager defineres på følgende måde:

As an epistemology, social constructionism asserts that knowledge is historically and culturally specific; that language constitutes rather than reflects reality, and is both a precondition for thought and a form of social action; that the focus of enquiry should be on interaction, processes, and social practices (Young & Collin, 2003: 377).

Ud fra ovenstående definition forstås det at skabelse af viden i socialkonstruktionisme er baseret på individers sprog. Det er herudover en forudsætning for tanker og en form for social interaktion. Socialkonstruktionisme dækker derfor over en række synspunkter og anerkender hvordan sociale faktorer former individets fortolkninger, samt hvordan den sociale verden er konstrueret af sociale processer og relationelle praksisser (Young & Collin, 2003). Ved at tage afsæt i socialkonstruktionisme erkender jeg at viden er historisk og kulturel specifik. Der er altså en uundgåe-

lig historisk og sociokulturel dimension til vores konstruktion af virkeligheden (Schwandt, 2000).

Fordi skabelse af viden er afhængig af blandt andet vores sprog vil individers historiske og kulturelle baggrund have indflydelse på hvordan vi vælger at italesætte fænomener, og hvordan vi indgår i sociale praksisser (Raskin, 2002; Young & Collin, 2003). Sagt på en anden måde konstruerer vi ikke fortolkninger isoleret, men på baggrund af vores fælles forståelser, praksis og sprog (Schwandt, 2000)

En undersøgelse der indtager et socialkonstruktionistisk ståsted bør derfor også vælge en metode, der bidrager til deltagernes sociale interaktion og samtidig har fokus på deltagernes sprog (Young & Collin, 2003). Ved at vælge en metode, der bidrager til deltagernes sociale interaktion, er der mulighed for at skabe viden ud fra mere komplekse betydningsdannelser og forforståelser (Brinkmann & Tanggaard, 2015). Deltagernes sociale interaktion skal således bidrage til et mere komplekst sprog, hvilket er baseret på deltagernes konstitution af deres virkelighed. Dette vil bidrage til en mere nuanceret besvarelse af specialets problemformulering.

2.1.1 Det videnskabsteoretiske udgangspunkts konsekvenser

Det epistemologiske afsæt, som specialet indtager, har betydning for opfattelsen af viden og hvordan den er konstrueret. Derfor vurderes specialets epistemologiske ståsted også som en retfærdiggørelse af specialets viden (Carter & Little, 2007). Det er således afgørende, at eksplicitere undersøgelsens videnskabsteoretiske baggrund, idet dette har betydning for min forståelse af, hvad de valgte metoder kan bruges til og for at læser kan vurdere rækkevidden af specialets empiri (Crotty, 1998).

Det epistemologiske ståsted har altså indflydelse på specialets valg af metode og betydning for, hvilken viden det er muligt at indsamle (Carter & Little, 2007). Således dikterer specialets videnskabsteoretiske baggrund,

som udspringer af specialets problemformulering, også hvilke metoder det giver mening at anvende. Som en konsekvens af specialets videnskabsteoretiske udgangspunkt er sproget afgørende, da det er deltagernes italesættelse af deres oplevelser, erfaring og perspektiver, der er med til at skabe deltagernes virkelighed (Raskin, 2002; Young & Collin, 2003). Dette bliver uddybet i følgende citat:

The role of language is critical in social constructionism. How people talk about themselves and their world determines the nature of their experiences
(Raskin, 2002:10).

Af ovenstående forstår jeg at deltagernes sprog i den sociale interaktion i specialet bliver en konstitution af deltagernes virkelighed (Raskin, 2002; Young & Collin, 2003). Det forstås samtidig, at når deltagerne bruger deres sprog til at gengive deres oplevelser eller erfaringer med idrætsforeninger, bliver det ikke en nøjagtig gengivelse - men dette gør ikke deres italesættelse af specialets problemstilling mindre virkelige. Deltagernes oplevelser og erfaringer qua specialets videnskabsteoretiske udgangspunkt kommer altså til virkelighed gennem deres italesættelse af deres oplevelser og erfaringer.

Det er i den forbindelse formålet at formulere et kohærent og velinformeret tredjeperson-perspektiv i specialets analyse ud fra den indsamlede empiri (Brinkmann & Tanggaard, 2015). Dette fremgår på følgende måde:

When studying the culture of a people or of a place, the researchers' description may be considered second- or third order interpretations because they represent the researcher's constructions of [participants'] constructions of what they and their compatriots are up to (Geertz, 1973: 9).

Det er altså muligt i specialet at gengive en konstitution af deltagernes virkelighed gennem deres sprog, og formålet bliver derfor i specialets metode at bidrage til deltagernes sociale interaktion, og gennem dette få deltagerne til at italesætte deres bevæggrunde, herunder erfaringer og oplevelser med idrætsforeninger eller manglende på samme.

2.2 Den kvalitative metode

Specialets problemformulering lægger op til en undersøgelse af etniske minoritetspigens subjektive fortælling af, hvad de oplever af bevæggrunde for deltagelse eller fravær i idrætsforeninger. Specialets empiri udgøres derfor af holdninger, meninger og forståelser baseret på deltagernes subjektive holdninger og perspektiver (Crotty, 1998). Mine metodeovervejelser beror således på, hvordan jeg bedst muligt nærmer mig en dybdegående forståelse af den kompleksitet, som etniske minoritetspigens bevæggrunde rummer, i forhold til at deltage eller ikke at deltage i en idrætsforening. I forlængelse heraf er mit speciale baseret på kvalitative data, fordi den kvalitative metode giver mulighed for at få et indblik i individers oplevelser, erfaringsprocesser og deres sociale liv (Brinkmann & Tanggaard, 2015). Den kvalitative metode bliver uddybet på følgende måde:

Qualitative research is a form of social inquiry that focuses on the way people interpret and make sense of their experiences and the world in which they live. Most of the traditions within it have the same aim, which is, to understand the social reality of individuals, groups and cultures, and explore the behaviours, perspectives and experiences of people in their daily lives (Smith & Sparkes, 2014: 14).

Ud fra ovenstående finder jeg altså den kvalitative metode oplagt til at besvare specialets problemformulering. I den forbindelse har jeg vurderet fokusgruppeinterviewet hensigtsmæssigt til at få indsigt i og en forståelse af bestemte forhold, som viser sig som betydningsfulde i deltageres livsverden (Morgan, 1997; Patton, 2002; Brinkmann & Tanggaard, 2015; Kvale & Brinkmann, 2009). Fokusgruppeinterviewet hører under den kvalitative metode (Crotty, 1998) og muliggør i specialet at undersøge, hvordan deltagerne italesætter deres livsverden i samspil med andre. Den kvalitative metode bidrager i specialet til generering af empiri, som anvendes i en analyse, der skal danne grundlag for at komme tættere på en forståelse af etniske minoritetspigens bevæggrunde i forbindelse med idrætsforeninger.

2.3 Magtrelationer i specialet

Der kan opstå magtrelationer mellem en forsker og en deltager, som i de fleste tilfælde er asymmetrisk (Kvale & Brinkmann, 2009). Dette kan skyldes, at forskeren har en videnskabelig baggrund og derfor ofte en symbolsk magt, der gør at han eller hun kan definere bestemte versioner af virkeligheden som sande (ibid.). Dette bliver uddybet på følgende måde:

In qualitative research it is not only the subjective experiences of the participants in the study that are important but also the subjectivity of the researcher. This includes how they themselves affect the ways in which the research is conducted and the findings are interpreted (Smith & Sparkes, 2014: 19).

Af ovenstående forstås at specialets empiri altså ikke kun er betinget af deltageres subjektive erfaringer, men også af forskerens subjektivitet og tilgang til fortolkning samt rapportering af specialets empiri. Førnævnte kan for eksempel være betinget af forskerens forforståelser (se Appendiks

A - Forforståelser). Det faktum at forskeren har frihed til at vælge hvilke temaer han eller hun anser for at være afgørende, og kan præsentere resultaterne på den måde, som forskeren finder mest hensigtsmæssig, gør at magtforholdet mellem forskeren og deltagerne bliver ulige (Kvale & Brinkmann, 2009).

Det er aldrig formålet at skjule et sådant magtforhold. Det er derimod formålet at være transparent i forhold til hvordan jeg i specialet håndterer min empiri, således jeg kan efterlade et pålideligt spor gennem specialet (Smith & Sparkes, 2014). Herudover har jeg undervejs i specialet forsøgt at være reflektiv omkring mine fremgangsmåder og min fremstilling af specialets empiri. Endvidere kan specialets empiri dokumenteres tilbage til appendiks (Appendiks E - Transskribering), mine spørgsmål i interview-situationen tilbage til appendiks (Appendiks C - Interviewguide) og specialets analysestrategi tilbage til kapitel 5 - Analysetilgang.

Der er endvidere en række faktorer som alder, køn, etnicitet og religiøse tilhørsforhold, der kan påvirke forskerens position og heraf magtforholdet mellem deltager og forsker i for eksempel en interviewsituation (Gullestad, 1998). Jeg deler ikke etnisk baggrund, køn eller religion med specialets deltagere. Dette vurderes dog ikke som problematisk, da min opgave uanset etnicitet, køn eller religion må blive at forholde mig kritisk til magtforholdet i specialet. Herudover vil jeg forholde mig reflektivt til mine indlejrede historiske og kulturelle forforståelser, således det er muligt at jeg møder og forstår specialets deltagere (Schwandt, 2000).

Flere forskellige forskere kritiserer det at lave forskning på individer, hvor forskeren ikke deler samme gruppering og/eller kategori i samfundet, som deltagerne i undersøgelsen (Ball, 1990). Kritikken går på at forskning på en minoritetsgruppe i samfundet, der udføres af en forsker med en baggrund, der udgøres af majoriteten i samfundet, vil gøre det vanskeligt som udenforstående (majoriteten) at forstå og relatere til individers erfaringer og oplevelser fra minoritetsgrupper (Carby, 1997). Dette argument

fører til en diskussion af konsekvenserne ved at være en "insider" eller en "outsider" i forhold til den gruppe man undersøger. Desuden bliver forskere, der forsker i etniske minoritetsgrupper, ofte kritiseret for at bidrage til vedligeholdelse af eksisterende magtforhold (Walseth, 2006). I et studie af Walseth (2012) omkring religions indflydelse på fysisk aktivitet hos muslimske piger i folkeskolen, beskriver hun forholdet mellem forsker og deltager på følgende måde:

[...] we cannot afford to use the politics of identity as an excuse for not engaging with people that are differently situated from us (Walseth, 2012: 12).

Jeg er enig i ovenstående og mener i forlængelse af dette, at det må anses som en nødvendighed at indgå i dialog mellem majoritet og minoritet i samfundet uanset baggrund, køn og religion for at forstå individer, der er anderledes end en selv. I flere studier omkring muslimske piger i folkeskolen deler forskerne for eksempel ikke religiøs overbevisning med deres deltagere, og dette bliver ikke betragtet som et problem (Benn & Pfister, 2013; Walseth, 2006; Walseth, 2012). Jeg tilslutter mig disse studier, ved at anskue forskelligheder mellem forsker og deltager som uproblematisk.

Det kommer derfor i højere grad til at handle om, hvorvidt forskeren kan være kritisk i forhold til magtforholdet, frem for på forskelligheder mellem køn, etnicitet og religion. Ved at erkende forskelligheder mellem deltager og forsker som et problem negligerer man også det faktum, at man som forsker har til opgave at tilgå viden med en åbenhed og en respekt for deltagere og forskningen. Det er ifølge Ann Phoenix (2001) også svært på forhånd at forstå præcis, hvilken effekt forskellige aspekter af social placering vil betyde for forskningen (Walseth, 2006; Walseth, 2012). Jeg mener i forlængelse af dette at forskning uanset forskellige aspekter af social placering, køn, etnicitet eller religion kræver refleksivitet omkring rollen som forsker.

3. Metodiske overvejelser

Specialets metode udspringer fra mit videnskabsteoretiske ståsted (kapitel 2, Videnskabsteori) og skal muliggøre en besvarelse af specialets problemformulering. I dette kapitel præsenteres mine refleksioner omkring de metodiske styrker og svagheder, der kan forekomme ved de valgte metoder, samt en vurdering af de konsekvenser, der ved at bruge disse metoder frem for andre.

3.1 Litteratursøgning

Jeg har i forbindelse med litteratursøgning i specialet foretaget en fritekstsøgning i databaserne: Google Scholar, PubMed, Sports Diskus, Scopus og Taylor & Francis Group, og herudover har jeg søgt på Idrættens analyseinstitut og fundet inspiration i projektdatabaser. Ligeledes er der foretaget kædesøgninger ud fra litteraturlister i studier, for at finde lignende litteratur og referencer i deres litteraturliste. Jeg har også brugt citationsindekser til at finde litteratur med sammenfaldende citationer og derfor muligvis emnemæssigt beslægtede - dette er især gjort i Web of Science og Scopus. Til sidst er der foretaget en systematisk litteratursøgning ud fra emneord, der er systematiseret i tre såkaldte emneblokke: "population", "fænomen of interest" og "context".

Jeg fandt gennem min litteratursøgning at der er et begrænset udvalg af dansk litteratur omhandlende etniske minoritetspiger og kvinder. Den litteratur jeg har fundet har i høj grad været fokuseret på kvantitativt at undersøge antallet af etniske minoriteter i idrætsforeninger eller mængden af fysisk aktivitet (Agergaard, 2008; Ibsen et al. 2015; Rasmussen, 2008; Laub, 2011; Nielsen et al., 2013; Pilgaard & Rask, 2016). Dette har resulteret i at jeg i specialet har fundet inspiration i litteratur og forskning fra andre skandinaviske lande samt lande som Australien, Belgien, Canada, England og Holland (Alamri, 2013; Benn & Pfister, 2013; De Knop et

al., 1995; De Knop et al., 1996; Rowe & Champion, 2000; Theebom et al. 2012; Verhagen & Boonstra, 2014; Walseth, 2006; Walseth, 2008; Walseth, 2012; Walseth & Fasting, 2004; Walseth & Strandbu, 2014). Dette for at blive klogere og finde inspiration i studier på etniske minoritetspigers idrætsdeltagelse - det er dog ikke min hensigt at overføre deres empi eller sige at de samme forhold gør sig gældende i Danmark. Dette vil ikke være rimeligt, da disse studier er opstået i en anden kontekst. Endvidere har der været begrænset forskning, i form af kvalitativ forskning på etniske minoritetspiger, i forbindelse med deltagelse i idrætsforeninger. Dette er noget andre forskere også har lagt mærke (Agergaard, 2008; Agergaard, 2016; Walseth & Fasting, 2004), hvilket er noget der fremgår af følgende citat:

A review of previous research shows quite clearly that while there is a growing amount of sophisticated research on minority men and sport, there are very few studies on minority women and their participation in sport (Walseth & Fasting, 2004: 110).

Derfor har jeg også valgt at finde inspiration fra forskning foretaget i en anden kontekst end idrætsforeningen, for eksempel litteratur som undersøger muslimske piger og deres forhold til fysisk aktivitet i danske og engelske folkeskoler (Benn & Pfister, 2013; Dagkas et al., 2011).

3.2 En induktiv tilgang

Specialet har sit afsæt i en induktiv tilgang, da den eksisterende forskning påpeger et begrænset udvalg af litteratur omkring etniske minoritetspigers bevæggrunde (Agergaard, 2008; Agergaard, 2016; Walseth & Fasting, 2004). Formålet er derfor at få etniske minoritetspiger i tale og dermed frembringe deres perspektiver og bevæggrunde for deltagelse eller fravær i idrætsforeninger. En induktiv tilgang anvendes ofte i kvalitativ

forskning og på et nyt undersøgelsesområde. Dette bliver uddybet på følgende måde:

[...] most qualitative research begins with inductive strategies in relation to a set of issues or foreshadowed problems (Sparks & Smith, 2014: 25).

Ved brug af en induktiv tilgang i specialet har jeg også indirekte valgt, at teori og nøglebegreber i mindre grad skal være styrende i undersøgelsen. Min interviewguide er for eksempel ikke udarbejdet ud fra teorier, men i stedet med det formål at gøre det muligt for deltagerne at italesætte deres bevæggrunde for idrætsdeltagelse eller mangel på samme. Derimod inddrages der først teori efter analysen af specialets empiri. Jeg ønsker altså først at se, hvad der udspringer af specialets empiri. En sådan fremgangsmåde kan beskrives som en "bottom up" tilgang, hvor teorien tilsidesættes under indsamlingen og under analysen af specialets empiri. Fokus bliver således på at forfølge deltagerens perspektiver, hvilket bliver uddybet på følgende måde:

Often qualitative researchers attempt to 'bracket' their theoretical assumptions prior to collecting data and then see what emerges from the data in their analysis. This is a 'bottom up' approach that is concerned with producing descriptions and explanations of particular phenomena [...] (Sparkes & Smith, 2014: 25).

Samtidig har jeg i indsamlingen af min empiri været åben og nysgerrig, samt forsøgt at lade deltagerne diskutere spørgsmålene fra interviewguiden på en fri og åben måde (Morgan, 1997). I analysen af empirien har jeg været præget af den induktive tilgang, hvor nye temaer og begreber skulle have lov til at komme i spil, for at skabe en bedre forståelse for etniske minoritetspigens bevæggrunde for deltagelse eller fravær i idrætsforeninger. Disse mønstre og tematikker i analysen kan senere bruges til

at danne baggrund for en teoretisk tolkning med udgangspunkt i en bred vifte af teorier, teoretiske begreber eller eventuelt en teoretisering af nyopdagede sammenhænge (Brinkmann & Tanggaard, 2015). Ligeledes kan specialets empiri vise sig at give anledning til nye og mere præcise undersøgelsesspørgsmål, i forhold til fremtidig forskning.

3.3 Semistrukturerede interview

I forlængelse af den induktive tilgang har jeg valgt at gøre brug af den semistrukturerede interviewstil. På forhånd havde jeg udvalgte spørgsmål, som skulle bruges til at besvare specialets problemformulering. Jeg var dog ikke mere låst af disse spørgsmål, end at deltagerne havde lov til at forfølge eller uddybe erfaringer og oplevelser, som berørte den overordnede problemstilling - omkring bevæggrundene for etniske minoritetspigens idrætsdeltagelse eller mangel på samme. Formålet er at indgå i en dialog med deltagerne i form af en flydende frem for en afbrudt samtale, og altså forfølge hvad der optager deltagerne under interviewet, i stedet for at fokusere for meget på de planlagte spørgsmål (Yin, 2009).

Det semistrukturerede interview er derfor relevant i mit speciale, da jeg ønsker at deltagerne italesætter deres subjektive oplevelser og erfaringer med foreningslivet. Formålet med at vælge det semistrukturerede interview var, at jeg dermed havde mulighed for at forfølge deltagernes forskellige synspunkter og få uddybet deres perspektiver. Fordelen ved det semistrukturerede interview, er altså muligheden for at uddybe og forfølge, hvad der optager deltagerne under interviewet, og derudover er det muligt at foretage ændringer i spørgsmålene (Kvale & Brinkmann, 2009).

3.4 Fokusgruppeinterview

Et fokusgruppeinterview er oplagt at bruge til at få så mange forskellige synspunkter frem vedrørende et fænomen (Brinkmann & Tanggaard,

2015). En fokusgruppe bliver af Smith & Sparkes (2014) beskrevet på følgende måde:

Guided by the researcher, a focus group involves a number of people collaboratively sharing ideas, feelings, thoughts and perceptions about a certain topic or specific issues linked to the area of interest (Smith & Sparkes, 2014: 85)

Fokusgrupper kan derfor bruges til at udforske sociale gruppers normer og værdier. Dette gør metoden til et anvendeligt redskab, der kan bruges i kulturelle og tværkulturelle studier med etniske minoritetsgrupper (Colucci, 2007). Fokusgruppeinterviewet er dog i mindre grad blevet brugt i denne sammenhæng (Colucci, 2007). Der er dog fundet adskillige studier, der gør brug af metoden - også i studier, der relaterer sig til undersøgelsesområdet af etniske minoritetsgrupper og fysisk aktivitet samt deltagelse i idrætsforeninger (Agergaard et al., 2015; Benn & Pfister, 2013; Dagkas et al., 2011; Gregersen et al. 2012; Madsen, 2014; Taylor, 2001). Derfor er fokusgruppeinterviewet også vurderet hensigtsmæssigt i forhold til at skabe empiri, som kan bruges til at besvare specialets problemformulering.

I specialet deler deltagerne oplevelser og erfaringer omkring deres deltagelse eller fravær i foreningslivet. Dette medvirker til at deres sociale interaktion under fokusgruppeinterviewet bliver kilden til specialets empiri (Smith & Sparkes, 2014). Denne fremgangsmåde gør at jeg flytter fokus en smule væk fra mig som forsker i interviewsituationen, hvilket giver mere mulighed for, at deltagerne kan forfølge hvad der optager dem (Morgan, 1997). Formålet med specialet er altså, at få etniske minoritetspiger til orde og forstå deres perspektiver. Dette bliver uddybet på følgende måde:

Interviewers are not in the field to judge or change values or norms. Researchers are there to under-

stand the perspectives of others. Getting valid, reliable, meaningful, and usable information in cross-cultural environments requires special sensitivity to and respect for differences (Patton, 2011: 394).

Endvidere har jeg ikke samme erfaringer eller forståelser af etniske minoritetspigens deltagelse eller fravær i idrætsforeninger, som deltagerne i fokusgruppeinterviewet. Derfor ønsker jeg i højere grad, at der er fokus på deltagerens erfaringer og oplevelser, hvilket kan bidrage til at skabe viden ud fra mere komplekse betydningsdannelser og forforståelser (Brinkmann & Tanggaard, 2015). Dette kan være svært som forsker at få frem i for eksempel individuelle interviews, da deltagerne under fokusgruppeinterviewet også kan blive inspireret af hvad de andre deltagere italesætter.

Fokusgruppeinterviewet har en evne til at producere koncentrerede data om et bestemt fænomen eller emne på en relativ tilgængelig måde, der ikke er særlig påtrængende eller grænseoverskridende for feltet (Brinkmann & Tanggaard, 2015). Metoden bruges for eksempel i studiet af Benn & Pfister (2013) til at inddrage 32 forældre og 109 muslimske piger, med det formål at undersøge deres forhold til fysisk aktivitet i engelske folkeskoler. Studiet viser en af styrkerne ved metoden, nemlig at forskeren på kort tid kan producere komplekse data (Kvale & Brinkmann, 2009). Ulemper ved at bruge kort tid i felten er at forskeren kan gå glip af noget interessant, hvilket forskeren kun kan få adgang til, ved at være til stede i deltagerens eksisterende sociale kontekster.

Fokusgruppeinterviewet egner sig derimod i mindre grad til at producere data om individets livsverden (Brinkmann & Tanggaard, 2015). Dette skyldes at den enkelte deltager i et fokusgruppeinterview ikke får sagt lige så meget som i det individuelle interview. Fokusgruppeinterviewet egner sig derfor bedre til at identificere problemstillinger hos sociale grupper (Patton, 2011). Derudover kan en interviewer også bedre, i et

en-til-en interview, spørge ind til den enkeltes forståelser og erfaringer sammenlignet med i et fokusgruppeinterview (Brinkmann & Tanggaard, 2015).

Samtidig ønsker nogle af deltagerne muligvis ikke at dele deres oplevelser eller perspektiver overfor andre deltagere, og især ikke hvis deres holdninger eller perspektiver optræder i mindretal under interviewet (Morgan, 1997; Patton, 2011). Jeg vurderede dog at min egen indflydelse i et en-til-en interview ville fungere som en større barriere for deltagerne, sammenlignet med følsomheden af emnet under et fokusgruppeinterview. I den forbindelse har forskere i tværkulturelle studier oplevet problematikker med at rekruttere deltagere til individuelle interviews, men derimod ikke til fokusgruppeinterviews (Patton, 2011). Ved at vælge fokusgruppeinterviewet forsøger jeg indirekte at imødekomme nogle af de kulturelle forskelligheder, der eventuelt måtte forekomme mellem deltagere og forsker.

3.5 Udvalgelse af deltagere

Jeg har forsøgt at tage højde for en analytisk selektiv udvælgelse ved at stille nogle udvælgelseskriterier til deltagere i specialet (Brinkmann & Tanggaard, 2015). Dette kaldes også en kriteriebaseret udvælgelse, hvilket går ud på at deltagere udvælges på baggrund af deres karaktertræk, egenskaber eller erfaringer (Smith & Sparkes, 2014).

Jeg er gået målrettet efter to forskellige grupper i forbindelse med udvælgelse af deltagere til specialet. En gruppe som deltager i en idrætsforening, og en gruppe som ikke deltager i en idrætsforening. Samtidig har de to grupper følgende til fælles: Køn - Alder - Minoritetsstatus i samfundet. Det som adskiller de to grupper er således deres deltagelse eller fravær i idrætsforeninger.

Formålet med at have to forskellige grupper med i specialet er at se på ligheder og forskelle grupperne imellem. I forhold til specialets problemformulering vil deltagerne, som ikke deltager i en idrætsforening, således bidrage til et andet perspektiv end deltagerne, der deltager i en idrætsforening. Udvalgte deltagere har altså nogle specifikke karaktertræk, egenskaber eller erfaringer, som resulterer i en selektering (Smith & Sparkes, 2014). Med udgangspunkt i specialets problemformulering er følgende deltagelseskriterier udvalgt (se Skema 1):

Gruppe 1	Gruppe 2
Deltagerne skulle være piger	Deltagerne skulle være piger
Have etnisk minoritetsbaggrund	Have etniske minoritetsbaggrund
Ensartet alder	Ensartet alder
Kunne forstå og tale dansk	Kunne forstå og tale dansk
Deltager i en idrætsforening	Deltager ikke i en idrætsforening

Skema 1: Viser specialets deltagelseskriterier for de to grupper af etniske minoritetspiger – Forskellen mellem de to grupper, som det fremgår af skemaet er om de deltager eller er fraværende i idrætsforeninger.

Ovenstående deltagelseskriterier er opstillet således at en gatekeeper havde mulighed for at udvælge hvilke deltagere, som egnede sig til at deltage i specialet. Ud fra førnævnte stillede deltagelseskriterier er formålet at deltagerne og specialets empiri kan bidrage til en besvarelse af specialets problemformulering. En gatekeeper og denne persons rolle i et felt er beskrevet på følgende måde:

Gatekeepers, according to Holloway (1997), are in-

dividuals or groups who control information and can grant formal or informal entry and access to the setting and participants (Smith & Sparkes, 2014: 77).

For at sikre at specialets deltagelseskriterier stemte overens med hvilke deltagere gatekeeperen udvalgte, blev der afholdt indledende møder forud for specialets fire fokusgruppeinterview. Formålet med mødet var at præsentere specialet og forventningsafstemme organisationens og deltageres medvirke i specialet. Samtidig var hensigten at fremlægge specialets deltagelseskriterier.

3.6 Sammensætning af deltagere i fokusgruppeinterview

Fokusgrupper skal som hovedregel ikke være for homogene, da man vil risikere at der ikke kommer nok interessant interaktion mellem deltagerne. Derimod skal fokusgrupper heller ikke være alt for heterogene, så risikerer man at der kan opstå konflikter, eller at deltagerne har for svært ved at relatere til hinanden og finde inspiration i hinandens erfaringer og udtalelser (Morgan, 1997; Brinkmann & Tanggaard, 2015; Kvale & Brinkmann, 2009). Hvorvidt sammensætningen af deltagere var homogen eller heterogen valgte jeg at se bort fra, da kun få etniske minoritetspiger ønskede at medvirke i specialet. Ønsket om en analytisk selektiv udvælgelse gik således på kompromis med hvem der ønskede at deltage.

Deltagere som kender hinanden i forvejen vil kende til hinandens forståelser og dermed have nemmere ved at tage del i samtalen (Brinkmann & Tanggaard, 2015). Derimod vil deltagere der ikke kender hinanden være nødt til spørge mere eksplicit ind til hinandens udtalelser (ibid.). Samtidig vil de efterfølgende ikke skulle stå til ansvar for deres udtalelser, fordi de ikke befinder sig i det samme sociale netværk (ibid.). Deltagerne i specialet kender hinanden, hvilket kan have den konsekvens at der kan opstå en form for social kontrol og magtforhold mellem deltagerne under fokus-

gruppeinterviewet. Dette kan medføre at nogle af pigerne kan forsøge at tage styringen eller dominere samtalen. Dette har været svært for mig at undgå eller for den sags skyld udelukke, men jeg har forsøgt at stille yderligere spørgsmål ind til de deltagere, som jeg følte var mindre deltagende under samtalen.

Det anbefales, ifølge Patton (2002), at deltagerne i et fokusgruppeinterview deler baggrund og perspektiver, men er ukendte for hinanden, da dynamikken i gruppen er mere kompleks, når deltagerne i forvejen kender hinanden (Patton, 2002). I nogle tilfælde er dette vanskeligt, og især i organisatoriske rammer som i mit speciale (Morgan, 1997). Her bør det i højere grad være afgørende, om deltagerne har mulighed for at diskutere et undersøgelsesområde på en sådan måde, som det er ønsket af forskeren (Morgan, 1997). I den forbindelse antager jeg, på baggrund af udvalgte deltagelseskriterier, at deltagerne er egnede til at diskutere dette undersøgelsesområde. Det empiriske materiale, der skabes ved at foretage fokusgruppeinterviews med udvalgte deltagere, kan derfor bruges til at besvare specialets problemformulering.

4. Undersøgellesdesign

I dette kapitel præsenteres undersøgelsens fremgangsmåder, herunder følger en præsentation af deltagerne og hvordan fokusgruppeinterviewet er foretaget, samt en argumentation for spørgsmål og opbygning af interviewguiden.

I alt deltog 12 etniske minoritetspiger i specialet. Pigerne deltog hver især i et fokusgruppeinterview én enkelt gang, fordelt over fire interviews. Der er foretaget et fokusgruppeinterview i en idrætsforening, hvor fem medlemmer fra deres fodboldafdeling deltog. Der er foretaget tre fokusgruppeinterview i en ungdomsskole, hvor syv etniske minoritetspiger deltog i alt. Disse deltagere repræsenterer gruppen af ikke foreningsaktive etniske minoritetspiger i specialet, hvor en ud af syv deltager i en idrætsforening.

Ungdomsskolen er et tilbud der sidestilles med folkeskolen, men samtidig udbyder aktiviteter om aftenen ligesom en ungdomsklub.. I ungdomsskolen er de tre fokusgruppeinterview fordelt på følgende måde: et med tre deltagere fra 8. klasse, der bruger ungdomsskolens aftentilbud om Hip Hop. Et med to deltagere fra 9. klasse, hvoraf den ene er medlem af en idrætsforening. Et med to deltagere, der går i gymnasium, men kommer i ungdomsskolen for at benytte deres lektiecafe – som er et af ungdomsskolens aftentilbud.

Fokusgruppeinterviewenes varighed varierede fra 30 til 60 minutter. Varigheden af fokusgruppeinterviewet afhang af, hvor mange deltagere der deltog og hvor meget, der blev budt ind med. Der er brugt to forskellige interviewguides: en til fokusgruppeinterviewet i idrætsforeningen og en til de tre fokusgruppeinterview i ungdomsskolen - Se appendiks for nærmere uddybning af spørgsmål (Appendiks C - Interviewguide). Mit fokus under de fire fokusgruppeinterview har været at lade vidt forskellige etniske minoritetspiger komme til orde, og lade dem beskrive deres bevæggrunde for deltagelse eller fravær i idrætsforeninger. Herudover er formålet at

give deltagerne mulighed for at tilkendegive og forklare deres forhold til fysisk aktivitet, samt deres forældre og netværkets betydning i forhold til deltagelse eller fravær i idrætsforeninger.

4.1 Præsentation af deltagere

De fleste deltagere er født og opvokset i Danmark. En af deltagerne er født i Tyrkiet, og har på nuværende tidspunkt kun været i Danmark i et år. Derimod har forældrene til deltagerne vidt forskellig baggrund. Endvidere varierer det fra deltager til deltager om en af deres forældre også er født og opvokset i Danmark, mens den anden forælder har en anden baggrund end dansk, eller om begge forældre har en anden baggrund end dansk. Forældrene til deltagerne i specialet har følgende baggrund: Afghanistan, Gambia, Ghana, Libanon, Marokko, Mexico, Nigeria, Pakistan og Tyrkiet. I forbindelse med deltagernes anonymitet fremgår specialets tolv deltagere i form af pseudonymer.

4.1.1 Præsentation af deltagere i fokusgruppe nr. 1, foretaget i idrætsforeningen.

- Matilde er 14 år gammel, født og opvokset i Danmark – begge forældre er palæstinensere fra Libanon.
- Alma er 22 år gammel, født og opvokset i Danmark – begge forældre er palæstinensere fra Libanon.
- Anna er 17 år gammel, er kurder fra Tyrkiet, og har været i Danmark i ca. 1 års tid. Hendes forældre er flygtet fra Tyrkiet.
- Emma er 13 år gammel, født og opvokset i Danmark. Hendes mor er også født og opvokset i Danmark, mens hendes far er pakistaner fra Pakistan.

- Laura er 16 år gammel, født og opvokset i Danmark – begge forældre er fra Afghanistan.

4.1.2 Præsentation af deltagere i fokusgruppe nr. 2, foretaget i ungdomsskolen.

- Ida er 15 år gammel og er født og opvokset i Danmark. Hendes mor er dansker og hendes far er halv nigerianer og halv marokkaner.
- Isabella er 15 år gammel og er født og opvokset i Danmark. Hendes mor er fra Marokko og hendes far er fra Gambia.
- Freja er 14 år gammel og er født og opvokset i Danmark. Hendes forældre er fra Ghana og Burkina faso kysten.

4.1.3 Præsentation af deltagere til fokusgruppe nr. 3, foretaget i ungdomsskolen.

- Agnes er 17 år og er født og opvokset i Danmark. Hendes mor er også født og opvokset i Danmark, mens hendes far er fra Tyrkiet.
- Sofia er 16 år gammel og er født og opvokset i Danmark. Hendes mor er også født og opvokset i Danmark, mens hendes far er mexicaner.

4.1.4 Præsentation af deltagere til fokusgruppe nr. 4, foretaget i ungdomsskolen.

- Alberte er 17 år gammel, og født i Pakistan. Hun kom til Danmark da hun var et år gammel og er opvokset i Danmark – begge forældre er fra Pakistan.
- Clara er 18 år gammel og er født og opvokset i Danmark - begge

forældre er fra Pakistan.

4.2 Min tilgang under interviewet

Min opgave som interviewer (også kaldet en moderator) under fokusgruppeinterviewet er at sørge for at det bliver en uformel samtale, hvorfor det er afgørende, at jeg opfører mig uformelt med hensyn til påklædning, kropssprog og samtalestil (Brinkmann & Tanggaard, 2015). Herudover forsøgte jeg at få deltagerne til at være aktive og få dem til at tale og interagere med hinanden, hvorfor jeg så vidt muligt forsøgte at placere deltagerne i en rundkreds eller overfor hinanden. Jeg forsøgte samtidig at give plads til at deltagerne kunne udtrykke deres meninger og erfaringer (Brinkmann & Tanggaard, 2015). Under fokusgruppeinterviewet stillede jeg spørgsmål, der var planlagt og nedfældet i en interviewguide, men også uddybende og opfølgende spørgsmål, der opstod undervejs i interviewet (Brinkmann & Tanggaard, 2015). Disse spørgsmål blev brugt til at forfølge hvad deltagerne italesatte under interviewet, og til at få uddybet deltagerens perspektiver på de planlagte spørgsmål.

4.3 Argumentation for interviewguide

Interviewguiden i specialet er udarbejdet ud fra forskellige kategorier: "Introduktion af deltagere", "Motiver", "Barrierer", "Idrætsmiljø og dets betydning" samt "Øvrige faktorer påvirkning". Se "Skema 2" på næste side for oversigt over kategorier i interviewguiden. En sådan opdeling i en interviewguide er noget andre forskere også gør brug af i studier omhandlende etniske minoriteter (Theeboom et al., 2012; Walseth, 2008). Disse kategorier i specialet er styret af specialets problemformulering, og spørgsmål ud fra disse skal gøre det muligt at undersøge etniske minoritetspigens bevæggrunde for deltagelse eller fravær i idrætsforeninger.

Der er udarbejdet to forskellige interviewguides: en til fokusgruppeinter-

viewet i idrætsforeningen og en til de tre fokusgruppeinterview i ungdomsskolen - Se appendiks for nærmere uddybning af spørgsmål (Appendiks C - Interviewguide). Begge interviewguides er udarbejdet i to dele: Første del af interviewguiden er induktiv, hvor jeg spørger åbent ind til etniske minoritetspigens motiver og barriere for fysisk aktivitet og deltagelse i idrætsforeninger. Dette er noget, som tidligere forskning lægger op til mangler i den eksisterende forskning. Anden del af interviewguiden er deduktiv, hvor jeg spørger ind til faktorer, som er udarbejdet på baggrund af, hvad tidligere forskning fandt frem og som jeg har vurderet kan have betydning i forhold til etniske minoritetspigens deltagelse eller fravær i idrætsforeninger.

Temaer	Formål	Eksisterende forskning
Introduktion af deltagere	Baggrund og indblik i deltagerne. Skal bidrage til personbeskrivelser.	Starter ud med at spørge ind til deltagerens baggrund (Walseth, 2006; Walseth, (2012).
Motiver	Viden om bevæggrunde og perspektiver i forhold til idrætsdeltagelse.	Agergaard (2008), Friberg (2005), Rasmussen (2008), Rowe & Champion (2000), Taylor (2001), Walseth & Fasting (2004), Walseth (2006).
Barrierer	Viden om bevæggrunde og perspektiver i forhold til idrætsdeltagelse.	Agergaard (2008), Friberg (2005), Rasmussen (2008), Rowe & Champion (2000), Taylor (2001), Walseth & Fasting (2004), Walseth (2006).
Idrætsmiljø og dets betydning	Miljøet og organisering af idræt i foreningen og dets betydning i forhold til idrætsdeltagelse.	Rasmussen (2008), Strandbu (2005), Theboom, et al. (2012), Verhagen & Boonstra (2014), Walseth & Fasting, 2004), Walseth (2008).
Øvrige faktorerers påvirkning på deltagelse i foreningslivet	Undersøge træner, familie og pigernes netværk samt hvilken betydning disse har i forhold til deltagelse i foreningslivet	Agergaard (2015), Alamri (2013), De Knop et al. (1996), Michelsen la Cour (2013) Walseth & Fasting (2004), Walseth & Strandbu (2014)

Skema 2: Viser inddelingen af specialets interviewguide i temaer, formålet med at spørge ind til disse ting under hvert tema og hvordan disse spørgsmål enten kan bidrage til eksisterende forskning eller bliver underbygget af tidligere forskning.

De udvalgte kategorier og dertilhørende spørgsmål er bevidst udformet brede og åbne, således at der lægges op til at invitere deltagerne i de fire fokusgruppelinterview til at komme på banen med deres oplevelser og erfaringer med fysisk aktivitet samt fra foreningslivet. En argumentation for udvalgte temaer bliver præsenteret i nedenstående:

1) *Introduktion af deltagere* har til hensigt at skabe en indsigt i deltagerne, og både alder og baggrund præsenteres i denne tematik. Hvis pigerne sagde at de er født og opvokset i Danmark blev de spurgt ind til forældrenes baggrund for at få et kulturelt indblik. Dette er noget andre forskere også starter ud med at gøre (Walseth, 2006; Walseth, 2012). Derudover blev pigerne spurgt om, hvor længe og hvorfor de deltager i foreningen og/eller ungdomsskolen, hvilket er valgt for at starte interviewet på en rolig måde, således deltagerne havde en nemmere overgang til at besvare de efterfølgende spørgsmål.

2) *Motiver* og dertilhørende spørgsmål er valgt med udgangspunkt i åbent at spørge ind til det grundlæggende spørgsmål om, hvorfor pigerne deltager i eller fravælger idrætsforeninger. Herunder spørger jeg ind til deres erfaringer og oplevelser med fysisk aktivitet, deltagelse i sport og idrætsforeninger. Formålet er subjektivt at undersøge pigernes perspektiver og derigennem forsøge at komme tættere på en forståelse af deres bevæggrunde. Dette er noget som flere forskere efterlyser i kvalitativ forskning (Agergaard, 2008; Walseth & Fasting, 2004; Walseth 2004).

3) Det næste tema *Barrierer* er valgt med henblik på at spørge ind til pigernes barrierer i forbindelse med fysisk aktivitet, deltagelse i sport og foreningslivet. Formålet er at komme tættere på en forstå-

else for, hvad pigernes subjektivt føler der forhindrer og/eller hæmmer dem i at deltage i idrætsforeninger. Flere forskere kommer derimod med forskellige bud på, hvad der hæmmer etniske minoritetspiger i at deltage i sport og foreningslivet (Agergaard, 2016; Alamri, 2013; De Knop et al., 1996; Walseth & Fasting, 2004; Walseth & Strandbu, 2014), men finder forskellige og modstridende resultater. Derfor er det muligvis også grunden til at forskere efterlyser viden omkring pigernes barrierer i form af kvalitativ forskning (Agergaard, 2008; Walseth & Fasting, 2004; Walseth 2004).

4) *Idrætsmiljø og dets betydning* er valgt med inspiration fra andre studier, som finder organiseringen af idrætsforeninger og fysisk aktivitet i folkeskolen afgørende for etniske minoriteters deltagelse (Rasmussen, 2008; Strandbu, 2005; Walseth, 2008). Herunder har fællesskabet i foreningen og antallet af majoritet/minoritet en betydning på deltagelse og om foreningen enten har en inkluderende eller ekskluderende effekt på etniske minoriteter, samt om etniske minoriteters har mulighed for at skabe social kapital i foreningen (Janssens & Verweel, 2014; Theboom, et al., 2012; Verhagen & Boonstra, 2014; Walseth, 2008).

5) Det sidste tema *Øvrige faktorerers betydning* er valgt for at spørge ind til nogle udvalgte faktorer, der ud fra tidligere forskning har vist sig at have betydning for etniske minoritetspiger og deres deltagelse i eller fravær fra foreningslivet. Studier viser at forældrene og deres opbakning eller mangel på samme har betydning for pigernes deltagelse i foreningslivet (Alamri, 2013; De Knop et al., 1996; La Cour, 2013; Walseth & Fasting, 2004; Walseth & Strandbu, 2014). Der argumenteres for at det skyldes forældrenes kultur og religion, hvilket jeg ikke spørger ind til, men jeg spørger ind til forældrenes

opbakning og støtte i forhold til fysisk aktivitet og foreningslivet. Herudover spørger jeg ind til om deltagernes familie eller kammerater er aktive i en idrætsforening, hvilket bruges som et argument i tidligere forskning for den manglende deltagelse i idrætsforeninger, da etniske minoritetspiger mangler bekendtskaber, der kan introducere dem til foreningslivet (La Cour, 2013; Walseth & Fasting, 2004). Til sidst spørger jeg ind til om deltagerne har andre fritidsinteresser, da dette er en af de største faktorer til at piger uanset etnicitet fravælger foreningslivet (Rowe & Champion, 2000; Taylor 2001).

5. Analysetilgang

I følgende kapitel tydeliggør jeg den valgte analysetilgang til specialets empiri, herunder transskriberingen af de kvalitative interviews. Fokusgruppeinterviewene varede mellem 30-60 minutter, og en diktafon er brugt under interviewet til at indsamle specialets empiri. Specialets empiri er transskriberet med det formål senere at tematisere interviewmaterialet i belysningen af etniske minoritetspiger bevæggrunde for deltagelse eller fravær i idrætsforeninger.

5.1 Transskribering

Lydoptagelsen af specialets fire fokusgruppeinterview er blevet transskriberet til en struktureret skriftlig form, og udgør i sig selv en første analytisk proces (Kvale & Brinkmann, 2009). Specialets transskriptioner kan læses i deres rå form (Appendiks E – Transskribering). Jeg har valgt at oversætte deltagernes udsagn fra mundtligt sprog til tekstuel repræsentation ved at lave en ordret transskription (Brinkmann & Tanggard, 2015).

Allerede her foretager jeg en reduktion af specialets empiri, hvilket sker i overgangen fra én sproglig form til en anden, dette er ikke blot et teknisk spørgsmål om transskription, men rejser spørgsmål om talesprogets og skriftsprogets forskellige egenskaber (Kvale & Brinkmann, 2009). Ud fra specialets videnskabsteoretiske ståsted konstitueres viden gennem sprogligt samspil, og deltagernes sprog er derfor interessant i sig selv. Derfor har jeg ikke korrigeret grammatisk i deltagernes udsagn og specialets transskription afspejler således deltagernes sprog. Dette betyder også at transskriptionen indeholder ukomplette sætninger, overlappende tale og pauser.

Jeg har transskriberet specialets empiri efter transskriberingsregler af Bloor et al. (2001) der uddybes i appendiks (Appendiks D, Transskriberingsregler). I specialet fremgår alle deltagerne anonymt af etiske års-

ger, både i transskriptionen i appendiks (Appendiks E, Transskribering) men også i rapporten (Kapitel 7 - Analyse). Deltagerne er blevet tildelt pigenaevne i rapporten for at gøre deltagerne udtalelser mere levende.

5.2 En tematisk analysetilgang

I en tematisk analyse er der fokus på generering af koder og temaer (Braun & Clarke, 2006). Da jeg har til hensigt at analysere og inndeles specialets empiri ud fra forskellige temaer og undertemaer, tager jeg udgangspunkt i en tematisk analyse. En tematisk analysetilgang i specialet gør det muligt at finde frem til mønstre, temaer og kategorier i specialets empiri (Patton, 2011). Disse mønstre, temaer og kategorier skal gøre det muligt at besvare specialets problemformulering. Det er specialets problemformulering, der har været styrende for min analysetilgang, og jeg er gået åbent og nysgerrigt til værks i forhold til arbejdet med specialets empiri. Det betyder også at min analysetilgang ikke er teoridrevet, hvilket medfører at jeg først begynder med at udforske nye mønstre, temaer og kategorier, hvorefter jeg efterfølgende i specialets diskussion har valgt at bekræfte eller nuancere specialets empiri gennem eksisterende litteratur og teori (Patton, 2011).

I en tematisk analysetilgang fortolker forskeren den indsamlede empiri ved at identificere, analysere og rapportere temaer (Smith & Sparkes, 2014). Den tematiske analyse ligner altså en fremgangsmåde i grounded theory og en hierarkisk indholdsanalyse, men afviger alligevel, da tilgangen i en tematisk analyse ikke indeholder en kvantificering af temaer (Smith & Sparkes, 2014). Det er derfor muligt, at jeg kan være åben over for selv mindre fremtrædende tematikker i empirien, hvilket giver mulighed for at inddrage flere forskellige nuancer og højere kompleksitet. Dette stemmer overens med den eksploratoriske fremgangsmåde, der er valgt i specialet, hvor jeg lader de tematikker, der udspringer af specialets empiri, være styrende i min analyse.

5.3 Analysestrategi

En tematisk analyse er ifølge Smith & Sparkes (2014) fordelt på seks forskellige faser: "Fordybelse", "Kodning", "Identificering og gruppering af tematikker", "Gennemgå tematikker", "Definere og navngive temaer" og "Rapportering". Specialets analysetilgang tager altså udgangspunkt i disse. De seks forskellige faser jeg gør brug af i specialet til behandlingen af min empiri er uddybet i nedenstående:

Fase 1: Fordybelse

Jeg gennemlæste transskriberingen omhyggeligt, hvilket muliggjorde at jeg fik indsigt i interviewmaterialet fra specialets fire fokusgruppeinterview. Dette var hensigtsmæssigt i forhold til de senere faser i analysen af min empiri, hvor kendskabet og overblikket over specialets empiriske data er en forudsætning for en dybdegående analyse.

Fase 2: Kodning Jeg gennemgik hele specialets transskribering for kodninger og tilføjede koder til udvalgte citater eller passager, der skulle fungere som et udtryk for essensen af indholdet i citatet eller passagen (Smith & Sparkes, 2014). Dette kaldes også meningskodning (Brinkmann & Tanggaard, 2015). Denne meningskodning er altså min fortolkning af indholdet i citatet eller passagen, hvilket kommer til udtryk som en kode – dette er illustreret på følgende måde (se Billede 1 og Billede 2).

Deltager 1: Min familie var helt med på den. Til dels fordi min søster var med mig hele tiden. Men også fordi jeg blev mere social af det. Før der var jeg sådan, jeg er bare hjemme i dag. Så nu er jeg med ude og jeg møder nye mennesker.

M: Så du fik opbakning? |

Deltager 1: Ja

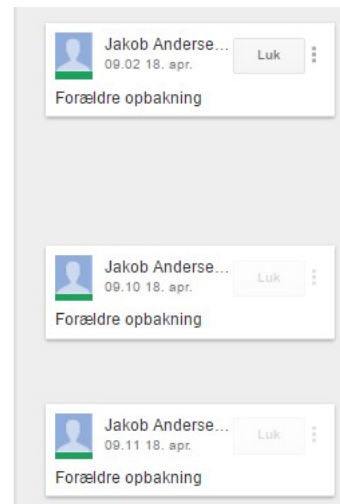
Deltager 2: Ja vores forældre (samme som deltager 1 red,) var med til kampe og kørte også og sådan noget.

Deltager 1: Ja

M: Så de var selv involveret i foreningen?

Deltager 5: Ja jeg kan huske at jeres mor har været meget med.

Deltager 1: Men også ligesom dengang deltager 2 selv spillede, der plejede min far altid at køre dem og sådan noget og var med og sådan.

Billede 1: Viser et eksempel på tildelte kodninger i specialets transskribering, her fremgår citater og passager der har fået tildelt en kodning.

Et citat eller en passage kan i specialet være tilføjet flere kodninger, da der kan være flere betydninger i det samme citat eller samme passage (se Billede 2).

Deltager 6: Altså jeg har også gået til fodbold, men det er noget tid siden og jeg har også gået til karate. Det sjove er at man er meget sammen og får nye venner. Det gør at når man mødes med de nye venner, uden for skolen, så har man meget til fælles med dem. Og man bliver bedre og bedre og man kan blære sig lidt med de nye ting.

Billede 2: Viser et eksempel på tildelte kodninger i specialets transskribering, her fremgår et citat der har fået tildelt flere kodninger.

Efterfølgende sorterede jeg meningskodninger fra specialets transskribering i et skema. Der er udarbejdet fire skemaer, da der er fire fokusgruppeinterview i specialet. De forskellige kodninger er plottet ind i et skema i den rækkefølge, hvor citatet eller passagen fremgår i transskriberingen – denne inddeling af kodning og dertilhørende citater eller passager er illustreret på følgende måde (se Billede 3).

Forældre - Lægge planer for en - Ligestilling	Deltager 1: Men det her med forældrene og ens planer; det er noget man har hørt om og jeg har hørt meget om det fra andre piger som jeg også kender; Hvor jeg tænker sådan, det er ret mærkeligt, for altså mit liv er ikke sådan der og mine forældre er heller ikke sådan der; Hvornår vil andre etniske danske pigers forældre indse sådan noget her og det ikke fordi jeg siger mine forældre er bedre end andre, men der er sådan meget ligestilling i det.
Forældre - Uddannelse før fodbold	Deltager 3: Ja altså mine forældre siger; først skal du have god uddannelse og derefter kan du tænke på fodbold. Men hvis du har fri i weekenden eller en uges fri i sommerferie du må meget gerne gå spille. Men skole først.
Forældre - Kultur - Uddannelse - Ting i hjemmet	Deltager 3: Og måske - Ja jeg tror ikke danskere tænker sådan, ligesom vores forældre eller hvordan kan man sige, () måske danskerne ikke tænker sådan. De har hele tiden lov for at deres piger kan spille og ikke kun fodbold men et eller andet sport. Hvordan kan jeg sige det. I vores kultur, men ikke alle familier, men mange af dem de tænker ikke sådan. De siger sådan her; pigen skal være en "rigtig" pige og hun skal hele tiden være derhjemme, altså være fokuseret på skole.
Må gerne blande sig med drenge - Kender omgangskredsen	Deltager 3: Ja så mange gange vi bliver her (i foreningen red.) indtil klokken er sent om aftenen måske. Altså vores forældre tænker ikke sådan som <u>noget</u> andre forældre der siger forældrene må ikke blandes med drenge, for så må vi jo ikke komme her. Sådan tænker de slet ikke. Deltager 1: Men der er også noget andet, fordi forældrene kender vores omgangskreds og dem der er i foreningen.

Billede 3: Viser et eksempel på mine grupperinger af kodninger (som er et udtryk for meningen i citatet eller passagen) og dertilhørende citater.

Fase 3: Identificering og gruppering af tematikker

De udvalgte kodninger i transskriberingen blev i fase 2 organiseret i et skema i den rækkefølge, som de blev inddelt i fra specialets transskribering, og de bruges i denne fase til at navngive tematikker i analysen (Smith & Sparkes, 2014). Min strategi til at identificere tematikker, er ud-

ført på følgende måde: Jeg startede fra toppen af mit skema med kodninger, og derudfra samlede jeg en eller flere kodninger i et nyt skema, hvor jeg efterfølgende identificerede disse som en tematik. For nærmere uddybning og illustration (se Billede 4).

Min strategi til at identificere et tema på er altså baseret på min fortolkning af, hvad der kunne bidrage til en overordnet forståelse af en eller flere kodninger. Det er altså min subjektive vurdering af indholdet på disse kodninger, der kommer til udtryk som navnet på tematikker i speciallets analyse. Der er i alt fire skemaer med tematikker, da der er foretaget fire fokusgruppeinterview i specialet.

<p>Startede</p> <ul style="list-style-type: none"> - Blev spurgt - Netværk 	<p>Deltager 1: Ja altså jeg blev spurgt af min søster fordi de manglede en træner og så sagde jeg at jeg ville prøve det og det gjorde jeg og så har jeg spillet lige siden. Ja altså det var vist derfor!</p>
<p>Startede</p> <ul style="list-style-type: none"> - Fysisk aktivitet - Gøre en forskel 	<p>Deltager 2: [...] Jamen dengang jeg startede det var for at spille noget sport. Mens jeg spillede fodbold så blev jeg så spurgt om jeg kunne have lyst til at være træner og det takkede jeg ja til. Da jeg blev 15 år blev jeg træner og så senere hen kom til at sidde med i bestyrelsen herude. Grunden er nok at jeg har lyst til at gøre en forskel, det er nok grunden til at jeg blev frivillig herude.</p>
<p>Startede</p> <ul style="list-style-type: none"> - Blev spurgt 	<p>Deltager 3: [...] Jeg stod en dag på fodboldbanen og spillede for mig selv og nogen kom hen og spurgte, vi har træning i dag ville du komme herover og være med og det sagde jeg ja til. Siden hen har jeg spillet sammen med de andre</p>

Billede 4: Viser et eksempel på mine grupperinger af tematikker (som er en samling af flere forskellige eller enkelte kodninger) og dertilhørende citater eller passage.

4. Gennemgå tematikker

Jeg gennemgik efterfølgende de kodninger, som jeg havde tildelt en tematik med det formål om det gav mening, og om tematikken afspejlede min forståelse af indholdet i citatet eller passagen (Smith & Sparke, 2014). Hvis kodningen eller tematikken ikke gav mening efter det blev krydstjekket, blev kodningen (se fase 2 under Analysetilgang) og tematikken rettet. Endvidere har jeg læst alle uddrag (citerer eller passager) under hvert tema i mine skemaer, og overvejet om disse synes at danne et sammenhængende mønster på tværs af de fire fokusgruppeinterview eller i forhold til eventuelle undertemaer.

5. Definere og navngive temaer

Denne fase bruges til at identificere essensen af, hvad hvert tema indebærer (Smith & Sparkes, 2014). Dette betyder nærmere at jeg giver en beskrivelse af, hvilket aspekt specialets empiri under hvert tema indfanger. Det er derfor valgt at skrive fem til ti sætninger til hvert tema der fremgår i de fire fokusgruppeinterview, omkring hvad temaet inkluderer og fortæller (se billede 5).

Integration

Dette tema inkluderer, at flere af de etniske minoritetspiger er blevet bedre til tale og forstå dansk efter de er startet i idrætsforeningen. Flere har oplevet noget personlig udvikling efter de er startet i idrætsforeningen. Det handler primært om de sociale aspekter, hvor flere er kommet til at kende flere forskellige mennesker.

Billede 5: Viser et eksempel på en beskrivelse af en tematik. Dette tema "integration" er et ud af mange der træder frem fra specialets empiri i idrætsforeningen.

Ligeledes er formålet med denne fase at få et overblik over de forskellige tematikker, se "Skema 3" for nærmere overblik over tematikker. Herudover er formålet med denne fase at adskille tematikker fra hinanden, men også finde ud af hvordan de relaterer sig til hinanden. I den forbindelse inddeler jeg i denne fase også tematikker i undertemaer (det vil sige temaer indenfor et tema). Undertemaer kan være nyttige til at give struktur til et særligt stort og komplekst tema (Smith & Sparkes, 2014). Et undertema i specialet bidrager derfor til en forståelse af andet et andet tema og optræder oftest i "mindre grad" hos deltagere i specialet.

Fokusgruppeinterview 1	Fokusgruppeinterview 2	Fokusgruppeinterview 3	Fokusgruppeinterview 4
Forældre	Forældre	Forældre	Forældre
Netværk	Netværk	Netværk	Netværk
Være sammen	Være sammen	Være sammen	Være sammen
Træner	Træner	Træner	Træner
-	Fysisk aktivitet	Fysisk aktivitet	Fysisk aktivitet
-	Ungdomsskolen	Ungdomsskolen	Ungdomsskolen
Fællesskab	Fællesskab	-	-
Startede	-	Startede	-
Integration	-	Integration	-
Blandede aktiviteter	-	-	Blandede aktiviteter
Alder	-	-	Alder
Kultur	-	-	Kultur
Uddannelse	-	-	Uddannelse
-	Interesse i at starte	Interesse i at starte	-
-	Udfordringer	Udfordringer	Udfordringer
-	-	Økonomi	Økonomi
Accepteret	-	-	-
Tørklædet	-	-	-
-	-	-	Kønsopdelt

Skema 3: Viser fordelingen af tematikker i de fire fokusgruppeinterview. Samtidig giver det overblik over hvilke tematikker der går på tværs af hvilke fokusgruppeinterview.

6. Rapportering.

Jeg rapporterede i specialets analyse udvalgte tematikker med udgangspunkt i udvalgte citater og passager. Når jeg skriver udvalgte tematikker, er det fordi nogle ikke fremgår i analysen. Dette er baseret på en vurdering af, at jeg præsenterer tematikker der optræder hos flere etniske minoritetspiger og også gerne på tværs af fokusgruppeinterview, dermed kommer jeg ikke til at præsenterer én deltagers historie. Samtidig skal specialets analyse give indsigt i etniske minoritetspiger bevæggrunde for deltagelse eller fravær i idrætsforeninger, hvorfor tematikker der bedst muligt kan bidrage til dette er valgt.

Under rapporteringen (kapitel 7, Analyse) tager jeg udgangspunkt i at besvare specialets problemformulering, hvor jeg lægger vægt på etniske minoritetspigens motiver og barrierer. Formålet er at komme tættere på en forståelse for, hvad der enten fordrer deltagelse eller fravær i idrætsforeninger. Det betyder også at deltagernes umiddelbare oplevelser, erfaringer og forståelser samt hvilke elementer de finder væsentlige bliver mit omdrejningspunkt i specialets analyse.

5.4 Analysens opbygning

Det er valgt at lave en struktur i analysen, der er delt op efter tematikker i idrætsforeningen (deltager i en idrætsforening) og i ungdomsskolen (deltager ikke i en idrætsforening), samt tematikker der fremgår på tværs af idrætsforeningen og ungdomsskolen (se Skema 3). Analysen er derfor delt op i tre afsnit med dertilhørende opsummeringer.

Den første del af analysen indeholder hvilke bevæggrunde for at deltage i idrætsforeninger, der optager etniske minoritetspiger, som deltager i en idrætsforening (Appendiks E - Fokusgruppeinterview 1). Den anden del af analysen indeholder hvilke bevæggrunde for at deltage i idrætsforeninger,

der optager etniske minoritetspiger, som ikke deltager i en idrætsforening (Appendiks E - Fokusgruppeinterview 2, Appendiks E - Fokusgruppeinterview 3 og Appendiks E - Fokusgruppeinterview 4). Den tredje del af analysen indeholder hvilke bevæggrunde for at deltage i idrætsforeninger, der optager begge grupper. For at gøre det transparent for læser og give overblik, er det er valgt at præsentere opbygningen af specialets analyse i et skema (se "Skema 4" for nærmere illustration).

	Idrætsforeningen	Ungdomsskolen	På tværs af IF og US
Tematikker	Startede Integration Accepteret	Ungdomsskolen Fysisk aktivitet Udfordringer	Forældre Være sammen Netværk Træner
Undertema	Rollemodeller	Interesse i at starte Økonomi	Alder Kultur Uddannelse Fællesskab

Skema 4: Viser opbygningen af analysen, inddelt i tematikker og undertemaer i idrætsforeningen, i ungdomsskolen og hvilke der går på tværs af idrætsforeningen og ungdomsskolen.

6. Analyse

Dette kapitel indeholder en analyse af specialets empiri, med udgangspunkt i empirien genereret gennem fire fokusgruppeinterview. I specialets appendiks (Appendiks E – Transskribering) er citater og passager, der er præsenteret i analysen markeret med grøn, med henblik på at gøre det transparent for læser, hvilke citater og passager jeg har valgt, der skal præsentere analysens tematikker.

6.1 Analyse af tematikker i Idrætsforeningen

Med henblik på at belyse specialets problemformulering: *Hvilke bevæggrunde italesætter etniske minoritetspiger for enten deres deltagelse eller fravær i idrætsforeninger*, kommer følgende tematikker til udtryk i idrætsforeningen: "Startede", "Accepteret" og "Integration".

Formålet er at uddybe disse i følgende afsnit og give læser en forståelse for, hvilke bevæggrunde, og herunder motiver, og barrierer for at deltage i en idrætsforening, der optager etniske minoritetspiger som er tilknyttet en fodboldafdeling i en idrætsforening. Samtidig fremgår perspektiver og oplevelser fra deltageren i ungdomsskolen, som deltager i en idrætsforening, i dette afsnit da hendes citater bidrager til en forståelse af etniske minoritetspiger bevæggrunde for deltagelse i en idrætsforening.

6.1.1 Tematik: Startede

Under fokusgruppeinterviewet med etniske minoritetspiger i idrætsforeningen fremtræder tematikken om, hvorfor de startede i idrætsforeningen. Det optager flere deltagere at blive spurgt, enten af familiemedlemmer, af andre spillere eller en træner, om man kunne tænke sig at starte til fodbold. Dette præsenteres i følgende to citater:

Agnes: Ja det startede sådan at på et tidspunkt var jeg bare ude at spille fodbold alene. Ude på græsplænen i navn (red.). Så, altså jeg kendte den ene træner vi sagde bare hej til hinanden. Men hendes kollega, der også var træner var sådan skal vi ikke spørge om hun vil starte på vores hold. Vi har brug for en rigtig god spiller. Folk kunne godt lide når jeg spillede fodbold, fordi de synes jeg var god [...] (Appendiks E – Transskribering - Fokusgruppeinterview 3 i ungdomsskolen, s. 74 l. 19-24).

Anne giver i forlængelse af Agnes (interviewet i ungdomsskolen) endnu et eksempel på, hvordan det at blive spurgt og introduceret til en idrætsforening kan betyde at man efterfølgende får interesse og vælger at starte:

Anne: Så da jeg kom til Danmark. Min historie i navn (idrætsforening red.) er lidt anderledes. Jeg stod en dag på fodboldbanen og spillede for mig selv og nogen kom hen og spurgte, vi har træning i dag ville du komme herover og være med og det sagde jeg ja til. Siden hen har jeg spillet sammen med de andre. Efter det, ca. 3-4 måneder jeg blev spurgt om jeg ville være assistenttræner for U13 drengehold og senere hen blev jeg assistenttræner for hold sammen med Alma (Appendiks E – Transskribering – Fokusgruppeinterview 1 i idrætsforeningen, s. 15 l. 12-18).

Ovenstående citater viser, at en af grundene til at Agnes og Anne startede i en idrætsforening, er at de blev spurgt direkte. Endvidere fremgår det at kort tid efter hun var startet blev Anne også træner i idrætsforeningen.

Det fremtræder også af empirien at glæde og interesse for en sportsgren der udbydes i en idrætsforening også er noget, der optager etniske minoritetspiger i forbindelse med at starte:

Laura: Det er fordi, jeg har opdaget at jeg er rigtig glad for at spille fodbold og jeg har også opdaget at når jeg spiller fodbold så er jeg sådan en helt anden person nærmest. Og jeg tænker ikke på hvis jeg har en dårlig dag for eksempel. Når jeg spiller fodbold så tænker jeg ikke på at jeg havde en dårlig dag tidligere på dagen og jeg bliver glad af det. Så jeg kan rigtig godt lide fodbold og generelt bare at være fysisk aktiv (Appendiks E – Transskribering – Fokusgruppeinterview 1 i idrætsforeningen, s. 21 l. 3-8).

Ovenstående citat indikerer at glæden for fysisk aktivitet og en sportsgren kan være en af grundene til at starte, men også primært for at fortsætte i en idrætsforening.

6.1.2 Tematik: Integration

Dette tema omhandler integration og aspekter som en forbedret evne til at integrere sig efter deltagere er startet i en idrætsforening. Dette tema inkluderer også undertemaet "Rollemodeller. Det optager deltagere i fokusgruppeinterviewet, at de er blevet bedre til dansk og har lært nye mennesker at kende. Dette præsenteres i følgende passage:

Anne: Ja og for eksempel jeg har lært dansk nu.

Alle: Ja.

Emma: Lære mennesker at kende.

Alma: Der har også været noget personlig udvikling på På alle led kan man sige. Men nu ved jeg ikke hvor meget jeg må sige om andres udvikling og altså jeg har i hvert fald set flere udvikle sig (Appendiks E – Transskribering - Fokusgruppeinterview 1 i idrætsforeningen, s. 18 l. 11-16).

Agnes (interviewet i ungdomsskolen) giver i forlængelse af ovenstående passage endnu et eksempel på, hvordan idrætsforeninger kan give muligheder for at blive integreret:

Agnes: [...] Jeg har været til mange forskellige foreningsliv, og det har så gjort at mit sprog har styrket det rigtig meget og er blevet stærkere, jeg er blevet bedre til at integrere mig og til at forklare mennesker hvordan det er at starte til en foreningsliv. Når du går til en foreningsliv, så kan man lære rigtig meget, både det sociale og også nogle andre ting. Du kan være et forbillede for nogle andre mennesker. Du kan møde nye mennesker [...]. Når du er med i foreningsliv, så er der ligesom nogle krav ikke. Du kan opnå noget af det du gerne vil i din fremtid. De inspirerer dig og du får motivation til at blive ved med det og jeg er blevet bedre i mit sprog (Appendiks E – Transskribering – Fokusgruppeinterview 3 i ungdomsskolen, s. 71 l. 21 – s. 72 l. 2).

Det fremgår at ovenstående citater at idrætsforeninger har styrket etniske minoritetspigens sprog. Alma beskriver at flere har gennemgået personlig udvikling, og samtidig fortæller Agnes at have oplevet social udvikling samt at hun er blevet bedre til at integrere sig. Herudover er der mulighed for, at man kan være rollemodel for andre, og Agnes oplever gene-

relt at foreningslivet motiverer og inspirerer hende til at indfri nogle af hendes mål i fremtiden.

Undertema: Rollemodeller

Dette undertema til tematikken "Integration" indfanger, hvordan flere etniske minoritetspiger har rollemodeller i idrætsforeningen. Oftest er det en træner, eller som de bliver kaldt "storesøstre". At have nogen der kan hjælpe og giver støtte, også uden for idrætsforeningen, er afgørende for etniske minoritetspiger. Dette præsenteres i følgende passage:

Anna: Ja jeg har rigtig mange storesøstre i klubben, hvis der er noget jeg har brug for så skriver jeg bare til navn (træner red.).

M: Og så hjælper de dig?

Anna: Ja om noget i skolen eller om det danske sprog. Jeg synes det er rigtig svært (sproget red.) nogen gange og jeg kæmper rigtig meget, men nogen gange jeg kan ikke og så hjælper navn og navn (trænere red.) rigtig meget.

M: Så det er måske en af grundene til du har lyst til at komme i foreningen?

Anna: Ja at træneren hjælper udover (Appendiks E - Transskribering – Fokusgruppeinterview 1 i idrætsforeningen, s. 32 l. 21 – s. 233 l. 5).

Det fremgår af ovenstående, at der i idrætsforeningen gennem de såkaldte "storesøstre" eller rollemodeller er hjælp at hente, også til andet end fodbold. Endvidere er der et ønske om, at man også selv fungerer som træner og rollemodel for andre. Dette bliver uddybet på følgende måde:

M: Ok, nu er i selv trænere mange af jer og du nævner det her med at tage andre "til sig", betyder det meget for jer at i kan give nogle af jeres oplevelser videre?

Matilde: Ja det betyder meget.

M: Er det derfor i trænere?

Matilde: Ja jeg har valgt at trække det videre.

Laura: Ja jeg vil gerne vise andre de gode oplevelser jeg har fået og vise andre hvad man kan eller hvad jeg har lært (Appendiks E – Transskribering - Fokus-gruppeinterview 1 i idrætsforeningen, s. 30 l. 1-8).

Ovenstående citater viser at deltagere i fokusgruppeinterviewet værdsætter, at de kan se op til nogen og kan få hjælp til andet end fodbold i idrætsforeningen, men også at de selv ønsker at lære fra sig og være rollemodeller for andre medlemmer i idrætsforeningen.

6.1.3 Tematik: Accepteret

Dette tema indfanger hvordan det optager deltagere i idrætsforeningen at blive accepteret. Dette inkluderer både hvordan man ser ud og hvilken baggrund man kommer fra. Det at blive accepteret i idrætsforeningen præsenteres på følgende måde:

Laura: Nej nej, for her kender vi dem jo. Vi er nærmest som en lille slags familie her. Alle kender hinanden her og vi er meget tætte med hinanden. Her accepterer vi alle hinanden på den måde som vi er.

Matilde: Også religioner og baggrund.

Laura: Ja også selvom de er forskellige. Ja det kan jeg godt lide, at vi er som en slags lille familie her i foreningen.

M: Så det er i virkeligheden også et motiv for at komme i foreningen?

Alle: Ja.

Anna: Vi tænker ikke på om der er nogen der har tørklæde på eller om der er nogen der ikke har tørklæde på.

Matilde: Mmhm.

Laura: Man bliver accepteret her. (Appendiks E – Transskribering – Fokusgruppeinterview 1 i idrætsforeningen, s. 24 l. 1-12).

Det fremgår af ovenstående at der i idrætsforeningen er en følelse af, at være en del af en lille slags familie og at der er plads til forskelligheder. Dette kan indikere at idrætsforeningen er en slags frirum for etniske minoritetspiger.

6.1.4 Opsummering

I denne analysedel præsenteres tematikker i idrætsforeningen, hvor følgende tematikker optager etniske minoritetspiger: "Startede", "Integration" samt undertemaet "Rollemodeller", og "Accepteret". Der er således mange tematikker, som optræder i idrætsforeningen, og derfor har jeg valgt ikke at tage alle tematikker med videre til specialets diskussion.

Ud fra disse tematikker i idrætsforeningen har jeg valgt at tage temaet "Integration" og herunder undertemaet "Rollemodeller" med videre til specialets diskussion. Dette er noget som åbenlyst berører og optager et-

niske minoritetspiger i idrætsforeningen. Det er samtidig noget der kendetegner nogle af de gevinster, som etniske minoritetspiger italesætter i forbindelse med deres deltagelse i en idrætsforening.

Dette indebærer at etniske minoritetspigens sprog er styrket. Endvidere har deltagere i fokusgruppeinterviewet oplevet social udvikling, hvor de har mødt nye mennesker og fået venner ved at deltage i idrætsforeningen. Der er ligeledes en opfattelse af, at man er blevet bedre til at integrere sig, efter man er startet i en idrætsforening. Samtidig er det muligt at være rollemodeller for andre etniske minoritetspiger i idrætsforeningen, og de såkaldte "storesøstre" hjælper med andet end bare fodbold og kan bidrage yderligere til en integration af etniske minoritetspiger.

6.2 Analyse af tematikker i Ungdomsskolen

Med henblik på at belyse specialets problemformulering: *Hvilke bevæggrunde italesætter etniske minoritetspiger for enten deres deltagelse eller fravær i idrætsforeninger*, kommer følgende tematikker til udtryk i ungdomsskolen: "Ungdomsskolen", "Fysisk aktivitet" og undertemaet "Interesse i at starte", samt "Udfordringer" og undertemaet "Økonomi".

Formålet er at uddybe disse i følgende afsnit og give læser en forståelse af, hvilke bevæggrunde, herunder motiver, og barrierer for at deltage i en idrætsforening, der optager etniske minoritetspiger som ikke deltager i en idrætsforening.

6.2.1 Tematik: Ungdomsskolen

Når jeg kigger på tværs af empirien i ungdomsskolen forekommer der både positive og negative sider ved ungdomsskolen. Dette bliver præsenteret gennem tre citater og passager. Det er dog de positive ting ved ungdomsskolen, der fylder mest hos etniske minoritetspiger. Her er et ek-

sempel ud af mange, der omhandler de positive sider ved ungdomsskolen:

M: Okay. Hvad kan i godt lide ved Ungdomsskolen her?

Isabella: Mange ting. Venner og at der ikke er så mange fag (skole fag red.), man skal selvfølgelig have undervisning. Men det er mere overskuelig kun at have dansk, matematik og engelsk. Og så efter skole så kan man melde sig til sådan noget ekstra. Mig og Freja, vi går til fransk. Fordi det har vi brug for. Det er også der vi har meldt os til Hiphop [...] (Appendiks E – Transskribering – Fokusgruppeinterview 2 i ungdomsskolen, s. 59 l. 7-15).

Det fremgår af ovenstående passage at Isabella og Freja går til hip hop og fransk i ungdomsskolen. Isabella giver også udtryk for, at hun har venner i ungdomsskolen. Endvidere føler forældrene til etniske minoritetspiger sig trygge, når deres børn opholder sig i ungdomsskolen:

Clara: Ens forældre er også trygge ved at man er i ungdomsskolen. Et sted hvor der er lærere og sådan noget. Ja altså de er bare mere trygge, fordi det er en skole tror jeg (Appendiks E – Transskribering – Fokusgruppeinterview 4 i ungdomsskolen, s. 105 l. 16-18).

En tillid til ungdomsskolen fra forældrenes side kan indikere, at man som forældre også har lyst til at sende sit barn af sted til ungdomsskolens aktiviteter. Der er få negative ting ved ungdomsskolen, men en af dem er udefrakommendes fordomme:

Ida: Det eneste negativ og det er også træls, når man kommer ud i verden og man siger at man går på ungdomsskole - så spørger de altid, er det ikke der hvor de der kriminelle unge de går? Eller specialskole, hvor de der børn går som ikke kan finde ud af det. Hvor det er sådan nej faktisk ikke. Det synes jeg er rigtig irriterende, og der har jeg været oppe at diskutere med mange folk omkring. De tror det er sådan kriminelle børn der går her, som ikke har noget liv og sådan noget og bare sidder og ryger hash og tager stoffer ikke. Det er det jo ikke, der er nogen her som er ude i noget mere end nogen andre.

M: Okay. Men de går måske også her for at få hjælp til noget af det.

Freja: Lærerne ved udmærket godt hvem det er, og altså for eksempel ryger hash til dagligt eller sådan noget. De forsøger hvert fald at gøre noget ved, så det ikke går ud over os andre i skolen.

Isabella: Men jeg er enig med Ida, jeg har også haft mange samtaler, hvor folk spørger om det ikke er sådan en speciel skole, og om der ikke tit er politi dernede eller hvorfor kommunen ikke bryder ind og sådan noget (Appendiks E – Transskribering – Fokusgruppeinterview 2 i ungdomsskolen, s. 61 l. 16 – s. 62 l. 6).

Det er noget som optager deltagere i ungdomsskolen, at andre har fordomme omkring ungdomsskolen. Ida og Isabella oplever blandt andet at andre forbinder den med kriminelle unge. Når man oplever disse fordomme og for eksempel bliver sammenlignet med kriminelle unge og stofmis-

brugere kan det forårsage, at man mister lysten til at komme i ungdomsskolen.

6.2.2 Tematik: Fysisk aktivitet

Dette tema inkluderer etniske minoritetspiger der ikke deltager i en idrætsforening, og deres forhold til fysisk aktivitet. Denne tematik indfanger også undertemaet "Interesse i at starte", som omhandler at flere deltagere i ungdomsskolen ønsker at begynde i en idrætsforening. På baggrund af empirien på tværs af fokusgruppeinterview i ungdomsskolen, forekommer en overvejende positiv holdning til fysisk aktivitet. Det bliver eksempelvis præsenteret i følgende passage:

Ida: Elsker det.

Isabella: Jeg kan rigtig godt lide at bevæge mig og træne og jeg træner meget derhjemme og skal snart starte op i noget fitness. Så går jeg faktisk også til Hiphop, men jeg har gået til mange ting og elsker at bevæge mig.

Ida: Ja jeg synes det hjælper på mit temperament og jeg bliver mere glad af det, når jeg laver noget du ved.

Freja: Jeg kan rigtig godt lide at danse (Appendiks E – Transskribering – Fokusgruppeinterview 2 i ungdomsskolen, s. 45 l. 8-15).

Ovenstående viser at Ida, Isabella og Freja godt kan lide at bevæge sig og være fysisk aktive. Isabella går til hiphop i ungdomsskolen, hvilket er et af ungdomsskolens tilbud om aktiviteter i fritiden, og det fremgår af

empirien at Freja også går til hiphop. Ida går derimod til fitness og fortæller, at fysisk aktivitet gør hende glad og hjælper på hendes temperament.

Det viser sig altså at Freja, Ida og Isabella får dækket et behov om at være fysisk aktiv via andre tilbud end idrætsforeninger. Ligeledes fremgår det i fokusgruppeinterview fire foretaget i ungdomsskolen, at Alberte og Clara får dækket deres behov om fysisk aktivitet gennem et fitnesscenter.

Undertema: Interesse i at starte

Når jeg kigger på tværs af empirien i ungdomsskolen kommer det til udtryk, at flere deltagere er interesserede i at starte til sportsgrene i foreninger. Dette bliver præsenteret i følgende passage:

M: Hvad kunne i tænke jer at begynde til?

Ida og Isabella: Dans

Isabella: Eller det går jeg allerede til. Men sådan noget andet fitness dans.

Freja: Jeg kunne godt tænke mig øh. At spille Tennis igen (Appendiks E – Transskribering – Fokusgruppeinterview 2 i ungdomsskolen, s. 49 l. 22 – s. 50 l. 1).

Det fremgår af ovenstående at Ida og Isabella gerne vil starte til dans i en forening, mens Freja gerne vil starte til tennis igen. Det fremgår også, af et andet fokusgruppeinterview i ungdomsskolen, at Sofia har interesse i at starte til ridning igen.

6.2.3 Tematik: Udfordringer

Under fokusgruppeinterviewet med etniske minoritetspiger i ungdomsskolen træder temaet udfordringer frem. Dette inkluderer at flere etniske minoritetspiger på tværs af fokusgruppeinterview fortæller, hvordan de oplever forskellige udfordringer i forbindelse med at starte i en idrætsforening. Disse udfordringer præsenteres blandt andet som tiden og en manglende fleksibilitet hos idrætsforeninger. Herudover inkludere følgende tema også undertemaet "Økonomi", som bliver en udfordring for nogle deltagere i forbindelse med deltagelse i idrætsforeninger.

Dette tema indfanger, hvordan flere deltagere på tværs af fokusgruppeinterview i ungdomsskolen oplever at det er nemmere at deltage i et fitness center i forhold til at se sine venner. Dette bliver præsenteret i nedenstående to passager:

M: Hmm. Oplever i nogle udfordringer eller noget i synes er mindre sjovt ved at være fysisk aktiv?

Ida: Ja, hvis man lige har nogle aftaler med nogen. Med venner osv. og så er det nemmere bare at have et fitness kort. Der har åben hele tiden så. Så kan jeg bare tage derop (Appendiks E – Transskribering – Fokusgruppeinterview 2 i ungdomsskolen, s. 50 l. 17-21).

Alberte og Clara giver i forlængelse af Ida et eksempel på, hvordan tiden og manglende fleksibilitet kan blive en udfordring i forhold til at starte i en idrætsforening:

Clara: Men også bare det at man ikke skal være der for eksempel om mandagen, tirsdag og fredagen. Så det at man selv må bestemme hvilket tidspunkt man vil derhen og der er ikke noget krav at man skal mø-

de op på et bestemt tidspunkt. Det gør bare at man er mindre stresset. Det er bare sådan. Hvad hedder det.

Alberte: Planlagt.

Clara: Ja planlagt, jeg kan bedre lide hvis jeg lige selv føler at jeg har lyst til at dyrke lidt sport. Så kan jeg lige gå op og træne lidt. Det kan jeg bedre lide i stedet for at være bundet til noget (Appendiks E – Transskribering – Fokusgruppeinterview 4 i ungdomsskolen, s. 100 l. 21 – s. 101 l. 4).

Det fremgår af ovenstående at andre tilbud, der bedre imødekommer tid og fleksibilitet, for eksempel et fitnesscenter, vælges af deltagere i ungdomsskolen. Dette indikerer at kommercielle tilbud også tiltrækker etniske minoritetspiger.

Undertema: Økonomi

Dette undertema indfanger et økonomisk aspekt i forbindelse med idrætsforeninger. Dette inkluderer hvordan flere deltagere på tværs af fokusgruppeinterview i ungdomsskolen giver udtryk for, at prisen for at være medlem i en idrætsforening kan afholde dem fra at starte:

Clara: Men jeg kan også huske når man så fik nogle tilbud, så plejede det at være ret dyrt ikke. Hvert fald dengang, jeg ved ikke med nu.

Alberte: Nej.

Clara: Det plejede at være ret dyrt. Så jeg tror også det har noget at gøre med prisen.

Alberte: Og vi går meget op i penge. Det skal kunne køre helt ikke. Og så er det jo også svært hvis man er flere søskende. Ja altså. Så bliver det sværere (Appendiks E – Transskribering – Fokusgruppeinterview 4 i ungdomsskolen, s. 116 l. 10-17).

Sofia giver i forlængelse af Alberte og Clara et eksempel på, at økonomi kan være en udfordring i forbindelse med at starte til ridning:

M: Okay. Jamen kunne du så have nogen interesse i at begynde i en idrætsforening igen?

Sofia: Ja jeg vil faktisk rigtig gerne starte til ridning igen. Men det er mest for træningen og ikke så meget for det sociale, for det føler jeg ikke rigtig jeg har behovet for. Egentlig bare for træningen og lære om teknikker igen. Men der skal også lige lidt økonomi ind over (Appendiks E – Transskribering – Fokusgruppeinterview 3 i ungdomsskolen, s. 72 l. 21-26).

Det fremgår af ovenstående passager at tilbud fra idrætsforeninger er dyre og at prisen derfor får en betydning, i forhold til at starte i en idrætsforening. Endvidere giver Ida udtryk for at ungdomsskolen har en forståelse for forældrenes økonomiske situation:

Ida: Vi er jo meget her på skolen, mange af vores forældre har ikke særlig mange penge. Det er det der er godt på den her skole. Mange her omkring er på kontanthjælp og lærerne her ved, altså de er rigtig gode til at finde på nogle ideer [...] Så det er godt at skolen har lavet sådan nogle aktiviteter her. Så tænker forældrene i hvert fald ikke, åh nej nu kan jeg ikke sende mit barn til det, fordi det koster så mange penge om måneden ikke.

M: Okay. Ja, det koster jo kontingent at være med i en idrætsforening.

Ida: Ja det er det vi godt kan lide ved den her skole også (Appendiks E – Transskribering – Fokusgruppeinterview 2 i ungdomsskolen, s. 48 l. 12-22).

De gratis aktiviteter der udbydes i ungdomsskolen kan af ovenstående citater indikere, at nogle etniske minoritetspiger vælger disse tilbud frem for tilbud fra idrætsforeninger.

6.2.4 Opsummering

I denne analysedel, præsenterer jeg tematikker i ungdomsskolen, hvor følgende tematikker optager etniske minoritetspiger: "Ungdomsskolen", "Fysisk aktivitet" og undertemaet "Interesse i at starte", samt "Udfordringer" og undertemaet "Økonomi". Der er således mange tematikker, som optræder i ungdomsskolen, og derfor er det også blevet valgt ikke at tage alle tematikker med videre til specialets diskussion.

Ud fra disse tematikker i idrætsforeningen vil temaerne "Fysisk aktivitet" og undertemaet "Interesse i at starte" blive taget med videre til specialets diskussion. Det skyldes at disse temaer træder frem på tværs af samtlige fokusgruppeinterview i ungdomsskolen, og altså er noget der har betydning for alle deltagere. Det er samtidig noget der er interessant i forhold til at inddrage etniske minoriteter, som ikke deltager i en idrætsforening, i fysisk aktivitet eller i en idrætsforening.

Denne tematik samt undertemaet indikerer at etniske minoriteters forhold til fysisk aktivitet er gennemgående positivt. Samtlige deltagere i ungdomsskolen, som ikke deltager i en idrætsforening, benytter tilbud om dans i ungdomsskolen, eller får deres behov om fysisk aktivitet dækket i et fitness center. Dette viser at de deltagere i specialet som ikke deltager

i en idrætsforening finder andre måder at være fysisk aktiv. Det fremgår ligeledes af empirien i ungdomsskolen at flere deltagere har interesse i at starte i en idrætsforening, hvilket inkluderer sportsgrene som tennis, dans og ridning.

6.3 Analyse af tematikker, der går på tværs af idrætsforeningen og ungdomsskolen

Med henblik på at belyse specialets problemformulering: *Hvilke bevæggrunde italesætter etniske minoritetspiger for enten deres deltagelse eller fravær i idrætsforeninger*, kommer følgende tematikker til udtryk i både idrætsforeningen og ungdomsskolen: "Forældre" og undertemaer "Alder", "Kultur" og "Uddannelser", "Være sammen" og undertemaet "Fællesskab", "Netværk" samt "Træner".

I følgende afsnit er formålet at uddybe disse samt at give læser en forståelse for, hvilke bevæggrunde, herunder motiver, og barrierer for at deltage i en idrætsforening, der optager etniske minoritetspiger, både dem der deltager og ikke deltager i idrætsforeninger.

6.3.1 Tematik: Forældre

Dette tema omkring forældre er komplekst og indfanger flere forskellige nuancer omkring forældrenes rolle hos etniske minoritetspiger. Det er samtidig noget, der optager etniske minoritetspiger på tværs af idrætsforeningen og ungdomsskolen, og dertil i samtlige fokusgruppeinterview. Dette tema inkluderer undertemaer som "Alder", "Kultur" og "Uddannelse".

På baggrund af empirien kommer det til udtryk på tværs af de fire fokusgruppeinterview, at størstedelen af etniske minoritetspiger oplever støtte og opbakning fra deres forældre. Dette inkluderer støtte og opbakning til

at være fysisk aktiv, men også i forhold til at deltage i en idrætsforening. Citatet fra fokusgruppeinterviewet i idrætsforeningen er et eksempel af flere, som omhandler forældrenes støtte:

Matilde: Min familie var helt med på den. Til dels fordi min søster var med mig hele tiden. Men også fordi jeg blev mere social af det. Før der var jeg sådan, jeg er bare hjemme i dag. Så nu er jeg med ude og jeg møder nye mennesker (Appendiks E – Transskribering – Fokusgruppeinterview 1 i idrætsforeningen, s. 32 l. 9-12).

Ovenstående viser at forældrene til Matilde støtter hende i forhold til at deltage i en idrætsforening. Forældrenes støtte og opbakning kan indikere et motiv i forbindelse med at være fysisk aktiv, men også i forbindelse med at deltage i en idrætsforening.

Det fremgår af empirien at Alberte og Clara i ungdomsskolen ikke oplever at få samme støtte. De fortæller dog, at hvis de havde interesse i at starte i en idrætsforening, så ville der ikke være nogen indvendinger fra deres forældre. Laura i idrætsforeningen oplever, som den eneste på tværs af specialets fire fokusgruppeinterview, at få forbud mod at dyrke sport eller spille fodbold i idrætsforeningen. Hun har tidligere spillet fodbold i idrætsforeningen, men med alderen må hun ikke længere:

Laura: Øh ja, det er så fordi ehm altså der hvor vi kom fra eller mine forældre kommer fra. Der har det været sådan, at piger bare ikke lavede sport eller spille fodbold generelt. De var mere sådan nogen der var derhjemme og passe huset og sådan noget ikke. Så det er det de har set og lært og det er så også sådan en opdragelse de så har givet mig. Men jeg synes så det helt modsatte. Jeg synes ikke der burde

være den forskel på at pige for eksempel ikke må røre en fodbold og en dreng gerne må.

Emma: Så de mener det er en drengesport?

Laura: Nej nej, det er ikke kun fodbold. Det troede jeg det var i starten. Så jeg har også prøvet noget andet sport. Men det er sådan sport generelt (Appendiks E – Transskribering – Fokusgruppeinterview 1 i idrætsforeningen, s. 20 l. 13-23).

Det fremgår af ovenstående, at det ikke er naturligt i forældrenes kultur, at piger deltager i sport. Derimod skal de være i hjemmet og lave huslige ting. Det er den opdragelse, som forældrene har fået og det er også sådan Laura oplever det. Samtidig viser ovenstående citat, at Laura har en anden opfattelse af, hvad der er acceptabelt for piger.

Dette forbud fra forældrene mod at dyrke sport eller spille fodbold i en idrætsforening er noget, som andre deltagere har hørt om, men ikke selv har oplevet. Dette bliver præsenteret på følgende måde:

Agnes: Nej nej [latter]. Der er tale om at de ikke må af deres forældre, fordi forældrene siger det er kun til drenge. Fordi fodbold det kun er til drenge og de ved ikke rigtig om der er nogen piger der spiller fodbold. Så man skal ligesom tage hen til deres forældre og sig prøv at hør her, vi er en klub og der er også piger med og vi er rigtig gode til at tage hånd om din pige ikke og støtter hende rigtig meget. Hvis der er noget kan i altid spørge ind til os. Det gjorde min gamle gamle gamle klub. De tog med spilleren hen til mine forældre og fortalte hvem de var og hvad de lavede. Efterhånden så begyndte de at få interesse for det og så startede de til fodbold. Ellers

så tror jeg ikke rigtig de må, fordi forældrene har den der tanke at det er kun drenge der spiller fodbold. Der er ikke nogen piger, pigerne de skal bare holde sig []

Sofie: Ja. Lidt være sådan []

Agnes: Ja. Være fine og ikke komme til skade og sådan, fordi de er pige jo (Appendiks E - Transskribering – Fokusgruppeinterview 3 i ungdomsskolen, s 92 l. 23 – s. 93 l. 12).

Af denne passage fremgår det at Agnes har hørt om, at etniske minoritetspiger ikke må spille fodbold for deres forældre. Hun foreslår derfor at idrætsforeningen besøger forældrene i hjemmet og imødekommer denne problematik ved at kommunikere formålet med idrætsforeninger.

Undertema: Alder

Dette undertema til "forældre" indfanger aspekter omkring alder og er noget, der optager både etniske minoritetspiger i idrætsforeningen og i ungdomsskolen. Dette inkluderer, at forældre har en holdning til, at etniske minoritetspigens alder har betydning for, hvornår det er acceptabelt at begynde i en idrætsforening. Dette fremgår eksempelvis under fokusgruppeinterviewet i idrætsforeningen:

Matilde: Ja altså mine forældre. Nu kan jeg kun snakke ud fra mine forældres synsvinkel. De vil nok tænke i sådan en "sen" allerede som vores og hvis man vil begynde. Så vil de nok sige er hun ikke blevet lidt for stor til det nu, men i sidste ende vil det altid være mit eget valg om jeg vil spille eller om jeg ikke vil spille. Sådan har det hele tiden været i min

familie, altså med min egen lille familie med Alma og min far og mor men også de andre generationer

M: Okay. Jamen hvorfor bliver det en udfordring når man bliver ældre?

Matilde: Hmm, altså de begynder at tænke mere på ens uddannelse. Og måske også at nu skal du til at komme videre i livet. Du er kommet ud af folkeskolen osv. og nu er der gymnasium og du skal også arbejde, og de synes ikke du får tid til sådan noget (Appendiks E – Transskribering – Fokusgruppeinterview 1 i idrætsforeningen, s. 37 l. 20 – s. 38 l. 5).

Ovenstående citat indikerer, at der er en holdning hos forældrene til at det er ualmindeligt for etniske minoritetspiger at begynde i en idrætsforening, når de er blevet ældre. Derudover fremgår det, at etniske minoritetspiger med alderen i stedet burde bruge mere tid på uddannelse. Clara og Alberte i ungdomsskolen giver i forlængelse af Matilde i idrætsforeningen et eksempel på, hvilken betydning Clara oplever det havde haft for hende, hvis hun var startet i en idrætsforening i en tidlig alder:

Clara: [...] det handler egentlig meget om forældre, hvis vi var små og vores forældre havde sagt, altså sat os i en eller anden idrætsforening eller sport eller klub, så tror jeg at vi nok havde fortsat med det.

Alberte: Ja.

Clara: Fordi jeg kender mange som nu går til håndbold eller fodbold, som har gået til det siden de var sådan otte eller ni eller ti år. Så det har meget. Jeg tror også det har noget med alderen at gøre, hvis forældrene selv har sat ens barn i en tidlig alder i

sportsgrene fordi de automatisk interesserer sig for det. Altså det er jo noget man skal interessere sig for og så fortsætter de så med det fordi man får en eller anden passion til sporten (Appendiks E – Transskribering – Fokusgruppeinterview 4 i ungdomsskolen, s. 115 l. 14-24).

Det fremgår af ovenstående hvilken betydning forældre har, og hvad forældrenes engagement i en tidlig alder kan betyde i forhold til om etniske minoritetspiger starter, men også om de fortsætter i en idrætsforening, når de bliver ældre.

Undertema: Kultur

Dette undertema inkluderer at etniske minoritetspiger i idrætsforeningen og i ungdomsskolen giver udtryk for, hvordan nogle familier i deres kultur forholder sig til fysisk aktivitet og idrætsforeninger. Endvidere indfanger dette tema også, hvordan nogle familier i andre kulturer opfatter at en "rigtig" pige skal opføre sig:

Anne: [...] Ja jeg tror ikke danskere tænker sådan, ligesom vores forældre eller hvordan kan man sige. () måske danskerne ikke tænker sådan. De har hele tiden lov for at deres piger kan spille og ikke kun fodbold men et eller andet sport. Hvordan kan jeg sige det. I vores kultur, men ikke alle familier, men mange af dem de tænker ikke sådan. De siger sådan her, pigen skal være en "rigtig" pige og hun skal hele tiden være derhjemme, altså være fokuseret på skole (Appendiks E – Transskribering - Fokusgruppeinterview 1 i idrætsforeningen, s. 41 l. 21 – s. 42 l. 2).

Anne italesætter hvordan hun oplever en forskel i, hvordan danske forældre tænker og forældre med en anden etniskbaggrund tænker. Clara i ungdomsskolen giver i forlængelse af Anne i idrætsforeningen også udtryk for kønsforskelle mellem piger og drenge i hendes kultur:

Clara: Ja det også det der vi sagde med kultur. Vores kultur der er pigerne bare de der mere stille typer, der plejer at være hjemme. Det er ikke dem der ligestem. Ja altså det er i vores kultur at pigerne det er dem der plejer at være stille og rolige, hvad hedder det. Energiske og det er drengene der plejer at være stærke og sporty og sådan noget (Appendiks E – Transskribering – Fokusgruppeinterview 4 i ungdomsskolen, s. 115 l. 8-12).

Ovenstående to citater viser, at der i etniske minoritetspigers kultur er en opfattelse af, at piger skal være stille og rolige samt fokusere på skole og opholde sig i hjemmet. Dette kan betyde mindre tid til at deltage i en idrætsforening. I forlængelse af dette fortæller Alberte og Clara i ungdomsskolen at uddannelse er det vigtigste i deres kultur. Dette bliver præsenteret på følgende måde:

Alberte: Nej det er ikke noget man som sådan i vores []

Clara: Kultur.

Alberte: Kultur.

Clara: Det er ikke sådan at motion og idræt det er ikke det vigtigste jeg tror i vores kultur. Så derfor tror jeg heller ikke de (forældre red.) har så meget viden om, hvor vigtigt det egentlig er.

M: Okay. Hvad er så vigtigt?

Alberte: Uddannelse.

Clara: Ja. Uddannelse er det vigtigste. Det er i hvert fald i vores kultur meget vigtigt.

Alberte: Ja det er det virkelig.

Clara: Det er nok det vigtigste faktisk (Appendiks E – Transskribering – Fokusgruppeinterview 4 i ungdomsskolen, s. 109 l. 21 – s. 110 l. 9).

Ovenstående udtalelser viser at Alberte og Clara har en oplevelse af, at uddannelse er afgørende i deres kultur. Endvidere fremgår det af ovenstående at forældre mangler viden omkring fysisk aktivitet.

Undertema: Uddannelse

Et undertema omhandlende forældres holdning til uddannelse kommer til udtryk både i idrætsforeningen og i ungdomsskolen:

Clara: For os tror jeg, er det meget vigtigt at have det der gode billede ud af til. Så kan man sige at deres børn er rigtig højt uddannet. Det vil sige at det er nogle gode børn, fordi de er højt uddannet.

M: Okay.

Alberte: Ja det vil så betyde at deres forældres opdragelse har været rigtig god.

Clara: Ja så vil de kunne få en universitetsuddannelse eller et eller andet ikke.

M: Okay.

Clara: Så jeg tror det er det.

Alberte: Der er også for at forældrene kan være lidt stolte over hvad ens barn har opnået noget.

Clara: Mhm.

Alberte: Ja det man nu kan opnå ikke.

M: Ja.

Clara: Og så er det også bare sådan som navn (Alberte red.) sagde, det med at mange af vores generations forældre har ikke selv haft sådan meget højt uddannelse. Det er der mange der ikke har så derfor vil de gerne have at deres børn får det. Det som de ikke selv gjorde.

Alberte: Ja de kan jo godt mærke hvilken ulempe det er når man ikke er nået så langt i uddannelses-systemet.

Clara: Men også bare generelt, fordi vi er jo 2. generations indvandrere så selvom de havde en høj uddannelse så []

Alberte: Jeg er altså 1. generation og du er 2. generation.

Clara: Nå ja, men selvom vores forældre har høj uddannelse, så kan de ikke bruge det til noget her, fordi det er jo ikke de samme krav der er her - for eksempel så var min mor lærer i Pakistan, men hun kan ikke være det her. Det kan man ikke så, så derfor vil de gerne have at vi får et arbejde her. De kunne jo ikke få det arbejde de havde i Pakistan. Så vil de gerne have at vi får det (Appendiks E – Trans-

skribering – Fokusgruppeinterview 4 i ungdomsskolen, s. 113 l. 7 – s. 114 l. 13).

Ovenstående passage indikerer et ønske hos forældrene om, at deres børn skal gøre dem stolte. En høj uddannelse vil resultere i et godt billede ud af til og er et symbol på god opdragelse. Der er en oplevelse af, at forældrene gerne vil have, at man klarer sig bedre end hvad de selv gjorde. Det fremgår ligeledes, at selvom forældrene var højt uddannet i deres hjemland, kan de ikke bruge deres uddannelse på samme måde i Danmark. Derfor bliver en uddannelse i Danmark afgørende, hvilket medfører at etniske minoritetspiger bruger meget af deres tid på uddannelse. Dette bliver præsenteret i ungdomsskolen på følgende måde:

M: Okay. Hvad med nu, har i nogen interesse i at begynde?

Alberte og Clara: Nu? [latter]. Nej.

Alberte: Jeg tror vi er blevet for gamle.

Clara: Det har vi ikke tid til mere.

M: Er det pga. gymnasiet?

Alberte og Clara: Ja.

M: Det tager meget af jeres tid?

Clara: Ja det gør det (Appendiks E – Transskribering Fokusgruppeinterview 4 i ungdomsskolen, s. 99 l. 12-19).

Det fremgår af ovenstående passage, at Alberte og Clara ikke har interesse for at starte i en idrætsforening, hvilket begrundes med at de er blevet ældre og bruger tid på gymnasiet. Dette kan tolkes som en prioritering på deres uddannelse frem for på idrætsforeninger.

6.3.2 Tematik: Være sammen

Dette tema indfanger flere forskellige aspekter af, at "være sammen" og herunder også undertemaet "Fællesskab". Det at være sammen med andre omkring en fælles interesse og være social er noget der optager både etniske minoritetspiger i idrætsforeningen og i ungdomsskolen.

Når jeg kigger på tværs af empirien i idrætsforeningen og i ungdomsskolen, kommer det til udtryk at det at være sammen er noget, der optager alle deltagere på tværs af specialets fire fokusgruppeinterview. Dette inkluderer at etniske minoritetspiger, der deltager i en idrætsforening, kommer i idrætsforeningen for at være sammen med andre mennesker. Eksempelvis kommer det at være sammen med andre til udtryk i følgende citat:

Emma: Jeg kan godt lide at være sammen med mine venner og spille fodbold sammen med dem og være sammen om noget der interessere os (Appendiks E – Transskribering – Fokusgruppeinterview 1 i idrætsforeningen, s. 16 l. 14-15).

Det fremgår af ovenstående citat, at være sammen med venner og dyrke sport sammen med dem kan være en af grundene til at deltage i en idrætsforening. I ungdomsskolen fremgår det af empirien at en af grundene til at flere deltagere finder interesse i idrætsforeninger, er at man kan møde nye mennesker og lære dem at kende. Dette bliver præsenteret på følgende måde:

Freja: Men det jeg godt kan lide ved sport, er at man også kan bidrage med noget. For eksempel hvis man kommer fra alle mulige forskellige lande, så er man et bedre team. Du ved, hvis man kommer fra et land og bidrager med noget fra hver et land. For eksempel, det går ud ikke kun ud på at sparke til en bold,

der kommer det også meget an på hvordan man er og personlighed og hvad hedder det og snakke med nye mennesker og lære andre nye mennesker at kende. Det kan jeg rigtig godt lide. Jeg kan godt lide at komme ud og lære nye mennesker at kende [...] (Appendiks E – Transskribering – Fokusgruppeinterview 2 i ungdomsskolen, s. 54 l. 19-25).

Det fremgår af ovenstående at Freja har en opfattelse af, at man kan bidrage med noget i en idrætsforening, for eksempel fra hver sin kultur. Det at man lærer af hinanden og bliver et bedre team er også noget, der optager Freja. Dette kan indikere, at det at være sammen med andre bliver et motiv for at deltage i en idrætsforening.

Undertema: Fællesskab

I idrætsforeningen betyder fællesskabet at lave sociale aktiviteter i fritiden, også på tværs af holdene. Fællesskabet i idrætsforeningen er vigtigere end medlemmers forskelligheder, og der er opstået flere venskaber i idrætsforeningen, hvor det sociale fællesskab er blevet dyrket meget. Dette bliver præsenteret i et citat, som er et ud af flere citater, omkring fællesskabet i idrætsforeningen:

Alma: Altså de hold vi har spillet på har været rigtig sociale hold og altså vi spillede rigtig fodbold og vi var tilmeldt stævner osv. og vi spillede faktisk i en høj række. Men samtidig bliver der dyrket rigtig meget det sociale fællesskab (Appendiks E - Transskribering – Fokusgruppeinterview 1 i idrætsforeningen, s. 16 l. 21-24).

Alma giver i ovenstående citat udtryk for, at der i idrætsforeningen bliver dyrket det sociale. En følelse af at være en del af et fællesskab kan indikere et motiv hos etniske minoritetspiger, for at deltage i en idrætsforening. I ungdomsskolen oplever etniske minoritetspiger fællesskabet på samme måde, og betegner det som en "lille familie". Det at man føler sig som en del af fællesskabet kan indikere et motiv for at etniske minoritetspiger kommer i ungdomsskolen.

6.3.3 Tematik: Netværk

Et netværk er noget, der optager etniske minoritetspiger på tværs af fokusgruppeinterview i idrætsforeningen og i ungdomsskolen. Dette tema inkluderer hvilken betydning det har for etniske minoritetspiger i idrætsforeningen og i ungdomsskolen at blive en del af et netværk.

I idrætsforeningen oplever etniske minoritetspiger, at de får et større netværk efter de er startet i idrætsforeningen. Eksempelvis præsenteres dette i følgende citat:

Alma: Ja jeg tror også det der med at man får et større netværk. Man kommer til at kende folk fra området. Det har jeg i hvert fald oplevet at nogle af pigerne er blevet rigtig gode venner med nogen de ikke snakkede med før de spillede fodbold. Fordi man lige pludselig spiller fodbold i samme klub og har noget at snakke om. Og der er nogen at se op til i klubben (Appendiks E – Transskribering – Fokusgruppeinterview 1 i idrætsforeningen, s. 17 l. 11-16).

Det fremgår af empirien at man ved at deltage i en idrætsforening kommer til at kende flere personer fra området, og får flere gode venner. Således medfører deltagelse i idrætsforeningen for Alma, at hun bliver social og får kontakt til flere forskellige mennesker. I ungdomsskolen fortæller

deltagere derimod at der er et ønske om, at møde nye danske venner og derigennem få et større netværk:

Freja: Men hvis jeg starter i en forening, hvor der kun er danskere. Det kan jeg faktisk også godt lide. For så møder man nye danske venner, fordi jeg har faktisk ikke så mange danske venner.

Ida: Ja heller ikke mig.

Isabella: Jeg har.

Ida: Ja du har mange danske venner.

Freja: Ja det har jeg ikke. Jeg har mange der kommer fra mellemøsten eller polen eller sådan noget. Eller andre lande for eksempel Sydafrika. Men hvis jeg møder nye danske venner, så lærer jeg nogle andre mennesker at kende. Det kan jeg også godt lide fordi så bidrager de med noget de også har erfaringer med og sådan noget.

Ida: Nej jeg har faktisk ikke så mange danske venner.

Freja: Så, altså jeg vil meget gerne komme ud og møde nye mennesker. Få et network du ved (Appendiks E – Transskribering – Fokusgruppeinterview 2 i ungdomsskolen, s. 57 l. 23 – s. 58 l. 10).

Det fremgår af ovenstående passage, at nogle af deltagerne i ungdomsskolen har mange venner med etnisk minoritetsbaggrund, men derimod ikke har særlig mange danske venner. Der er altså en oplevelse af, at idrætsforeninger kan give mulighed for at møde nye danske venner og derigennem få et større netværk. Endvidere fortæller Clara i ungdomssko-

len, at hun manglede et netværk da hun var yngre, der kunne introducere hende til en idrætsforening. Dette bliver præsenteret på følgende måde:

Clara: Jo det kunne jeg rigtig godt lide (gymnastik red.) og jeg var også god til det. Og jeg kunne godt forestille mig hvis jeg var begyndt på det, så havde jeg nok også fortsat med det. Jeg ved ikke, men jeg begyndte aldrig på det.

M: Nej okay.

Clara: Men det er også fordi, jeg blev aldrig introduceret til det eller kendte nogen steder hvor jeg kunne begynde til sådan noget (Appendiks E - Transskribering – Fokusgruppeinterview 4 i ungdomsskolen, s. 98 l. 6-11).

Følgende citat viser at Clara har en opfattelse af, at hvis hun var begyndt i en idrætsforening var der også mulighed for at hun havde fortsat med det. I den forbindelse vidste Clara ikke selv, hvor hun kunne begynde og manglede altså nogen, der kunne introducere hende til en idrætsforening.

6.3.4 Tematik: Træner

Når jeg kigger på tværs af empirien i idrætsforeningen og i ungdomsskolen kommer det til udtryk i alle fire fokusgruppeinterview, at træneren har betydning for etniske minoritetspigens deltagelse i en idrætsforening. Dette inkluderer aspekter som for eksempel tryghed og kønnet på deres træner.

I ungdomsskolen præsenteres en træners rolle i en idrætsforening eksempelvis på følgende måde:

Clara: Ej, en træner skal i hvert fald være. Han har en stor betydning. Altså jeg ville ikke gå til noget træning, hvis jeg ikke følte mig tryk hos træneren. Hvis jeg vidste []

Alberte: En der har erfaring.

Clara: Ja og som jeg også kan stole på og sådan. Hvis man kan sige det på den måde. Det vil jeg sige at der er vigtigt. For at jeg skal kunne føle mig tryk, så skal jeg være tryk ved den person som underviser (Appendiks E – Transskribering – Fokusgruppeinterview 4 i ungdomsskolen, s. 108 l. 16-23).

Det fremgår af ovenstående at trænerens rolle er afgørende, og at det blandt andet er en træners opgave at tilføre tryghed under for eksempel træning i en idrætsforening. Dette kan indikere, at tryghed ved en træner er afgørende for etniske minoritetspiger.

Et andet aspekt der fremgår af empirien i ungdomsskolen omhandler kønnet på en træner. Der er en oplevelse af, at man er mere genert, hvis det for eksempel er en drengetræner. Det betyder også, at etniske minoritetspiger i ungdomsskolen er mere tilbøjelig til at deltage i en idrætsforening, hvis træneren er en pige eller en kvinde. I idrætsforeningen oplever etniske minoritetspiger ligheder i forhold til kønnet på en træner. Dette bliver præsenteret på følgende måde:

M: Hvad med hvordan træneren er i forhold til kultur og religion?

Matilde: Nej det har ikke noget betydning.

Alma: Det gør måske noget ved vores forståelse.

Matilde: Ja det ville være noget andet ved, hvis det var en drengetræner.

Laura: Ja, mandlige []

Matilde: Men sådan er det hele tiden (Appendiks E – Transskribering – Fokusgruppeinterview 1 i idrætsforeningen, s. 31 l. 19 – s. 32 l. 1).

De ovenstående udtalelser omkring kønnet på en træner, som blandt andet kan have betydning for deres forståelse, indikerer at mandlige trænere kan opleves som en barriere i forhold til at deltage i en idrætsforening

6.3.5 Opsummering

I denne analysedel, hvor jeg præsenterer temaer på tværs af idrætsforeningen og ungdomsskolen, optager følgende tematikker etniske minoritetspiger: "Forældre" og undertemaer "Alder", "Kultur" samt "Uddannelser", "Være sammen" og undertemaet "Fællesskab" samt "Netværk", og "Træner". Der er således også mange tematikker, som optræder på tværs af idrætsforeningen og ungdomsskolen. Derfor er det også valgt ikke at tage alle tematikker med videre til specialets diskussion.

Ud fra disse tematikker på tværs af idrætsforeningen og ungdomsskolen er der blevet valgt at tage tematikkerne "Forældre" og undertemaer "Kultur" og "Uddannelse", og "Være sammen" og undertemaet "Fællesskab" samt "Netværk" med videre til specialets diskussion. Dette er noget, som fylder meget på tværs af specialets fire fokusgruppeinterview, og er dermed noget der optager samtlige deltagere i specialet.

Disse tematikker omkring forældre fremhæver blandt andet, at forældrene til deltagerne i specialet generelt støtter dem i at være fysisk aktiv og i at deltage i en idrætsforening. Derudover optager det etniske minoritets-

piger at deres forældre har fokus på deres uddannelse. For nogle forældre hænger det sammen med deres baggrund og den kultur de kommer fra. Det fremgår ligeledes af empirien at nogle forældre med anden etnisk baggrund har en anderledes opfattelse af kønsroller end etnisk danske forældre.

Det fremgår ligeledes af empirien, at etniske minoriteter oplever at være en del af et fællesskab, både i idrætsforeningen og i ungdomsskolen. Fællesskabet beskrives som at man er en del af en slags "lille familie". Dette kommer til udtryk af empirien både i idrætsforeningen og i ungdomsskolen. Endvidere optager det etniske minoritetspiger at være sammen med andre mennesker og møde nye mennesker, samt kunne udvide deres netværk. Der er en opfattelse af, at idrætsforeninger giver dem mulighed for at indfri disse ting.

7. Diskussion

I dette kapitel bliver resultaterne i analysen sammenholdt og diskuteret. Dertil vil jeg inddrage eksisterende litteratur og teori, som findes på området af etniske minoriteter i forbindelse med fysisk aktivitet og idrætsforeninger. Det er således formålet at sætte specialets tematiske resultater i relation til eksisterende litteratur og teori.

7.1 Interesse for fysisk aktivitet

I analysen finder jeg ligheder på tværs af idrætsforeningen og ungdomsskolen, hvor etniske minoritetspiger i samtlige fokusgruppeinterview giver udtryk for et positivt forhold til fysisk aktivitet. På baggrund af analysen fremgår det at det ikke er manglende interesse for fysisk aktivitet, der er årsagen til at deltagerne er fraværende i en idrætsforening. Tidligere forskning viser samme tendenser, hvor studier fra England, Norge og Belgien bekræfter etniske minoritetspigernes interesse for sport (Walseth & Fasting, 2004). Flere piger fra forskellige etniske grupper vil gerne begynde til en sport, hvis de havde en følelse af at blive givet muligheden (ibid.). Denne interesse for sport bekræfter specialets analyse, hvor etniske minoritetspiger, som ikke er medlemmer af en idrætsforening, har et ønske om at starte i en idrætsforening - dette inkluderer sportsgrene som dans, ridning og tennis. Dette stemmer overens med tidligere forskning fra Oslo af Friberg (2005) og fra England af Rowe & Champion (2000), hvor en stor del af unge med etnisk minoritetsbaggrund har interesse i at være medlemmer af en forening og begynde til en sportsgren, som de ikke tidligere har været i gang med (Friberg 2005; Rowe & Champion 2000). Specialets analyse og tidligere forskning udfordrer altså en stereotyp forestilling om, at etniske minoritetspigernes lave deltagelse i idrætsforeninger skyldes deres manglende interesse (Walseth & Fasting, 2004).

Det fremgår i studiet af Ibsen et al. (2015), at tilslutningen blandt ungdommen i Danmark til traditionelle aktiviteter, som fodbold, håndbold, badminton, gymnastik, svømning og ridning, svinder ind. Derimod stiger deltagelsen i motionsformer som motionsløb og fitnessrelaterede aktiviteter (ibid.). I den forbindelse viser specialets analyse at flere etniske minoritetspiger, der ikke er medlemmer af en idrætsforening, i stedet får dækket et behov om fysisk aktivitet i et fitnesscenter. Det er fleksibiliteten hos et fitness center, som er at foretrække, i forbindelse med deltagernes uddannelse og muligheden for at se deres veninder. Dette stemmer overens med tidligere forskning, som viser at piger i teenageårene i stort tal skifter foreningsidrætten ud med selvorganiseret eller kommercielt organiseret sport og motion, som typisk er mindre bundet til krav om fast trænings- og fremmøde disciplin (ibid.).

Studiet af Ibsen et al. (2015) viser at etniske minoritetspiger også er mindre aktive i kommercielt organiseret idræt, sammenlignet med piger med etnisk danske forældre. I lyset af specialets empiri giver dette god mening, fordi etniske minoritetspigens motiver, for at indgå i fysisk aktivitet, i højere grad hænger sammen med sociale værdier som fællesskab, være sammen med venner og muligheden for at møde nye mennesker. Dette er noget den kommercielle idræt i mindre grad profilerer sig på, sammenlignet med idrætsforeninger.

Ovenstående kan indikere at etniske minoriteter ønsker den organiserede idræt i modsætning til den generelle trend om fitness. Dette er interessant, fordi etniske minoritetspiger viser interesse for fysisk aktivitet, men i høj grad er fraværende i idrætsforeninger. Dette peger på at idrætsforeninger muligvis kan få flere medlemmer med etnisk minoritetsbaggrund, hvis man skaber nogle forhold, som understøtter ovenstående motiver omkring de sociale aspekter.

7.2 Netværkets betydning

Jeg finder i analysen at etniske minoritetspiger i idrætsforeningen, har fået et større netværk, efter de er startet i idrætsforeningen. I forhold til dette beskriver Seippel (2002) sport, som en åben og inkluderende aktivitet, hvor børn og unge kan udvikle et netværk af venner med en fælles interesse. Dette bliver bekræftet i specialet gennem etniske minoritetspigernes opfattelse af, at idrætsforeningen blandt andet giver mulighed for at møde nye mennesker og få etnisk danske venner. Kædet sammen med etniske minoritetspigernes lave deltagelse i idrætsforeninger kan dette tolkes på to måder: enten er idrætsforeninger alligevel ikke så åbne og inkluderende som først antaget, eller også er der andre bevæggrunde som vægter højere hos etniske minoritetspiger.

Det fremgår af specialets analyse at etniske minoritetspiger, der ikke deltager i en idrætsforening, mangler et netværk der kan introducere dem til idrætsforeninger. I den sammenhæng viser tidligere forskning af Michelsen la Cour (2013), der omhandler betydningen af netværk mellem idrætsforeninger og etniske minoriteters familier, at rekruttering af etniske drenge sker af sig selv, hvorimod det er en barriere for etniske minoritetspiger. Dette leder mig videre til spørgsmålet om, hvordan vi får kædet etniske minoritetspiger, som udviser interesse for fysisk aktivitet og netværk i idrætsforeninger, sammen med idrætsforeninger?

I den forbindelse viser studiet af Michelsen la Cour (2013) at nogle idrætsforeninger har haft gode erfaringer med at oprette hold, der er særligt tilrettelagte for piger. Ligeledes har Høje Taastrup Idrætsforening og Brønshøj haft succes med at oprette pigehold, som også trænes af piger, har en kvindelig kontaktperson og egne omklædningsfaciliteter. Disse tiltag kan muligvis kæde etniske minoritetspiger sammen med idrætsforeninger. I forhold til dette foreslår en deltager i specialet, at idrætsforeninger skal tage hjem til forældre med etnisk minoritetsbaggrund og videregive informationer omkring idrætsforeningen. Dette giver god me-

ning, da tidligere forskning viser at danske trænere forventer at unge foreningsmedlemmer såvel som deres forældre kender til de gængse klubprincipper og bidrager med frivilligt arbejde (Boeskov & Ilkjær, 2005). Endvidere viser studiet af Boeskov & Ilkjær (2005), at manglende forståelse for de uskrevne regler i idrætsforeninger fremgår som en central barriere for inklusion af etniske minoriteter og deres forældre i danske idrætsforeninger. Et sådan tiltag om at tage hjem til forældre og skabe kontakt har man haft succes med i Brønshøj Fodboldklub (Michelsen la Cour, 2013). Det kan heraf tolkes, at idrætsforeninger der tager ansvar for at imødekomme etniske minoritetspiger og deres forældre også oplever succes med at rekruttere medlemmer fra denne målgruppe.

Denne kommunikation mellem idrætsforeningen og forældre til etnisk minoritetspiger kan tolkes til at skabe tillid mellem forældre og idrætsforeningen. Dette kan kædes sammen med at tidligere forskning fra Australien viser, at etniske minoritetspiger og deres deltagelse i organiseret idræt kræver tillid, og at denne tillid udvikles i netværker, hvor der er en balanceret fordeling af majoriteten og etniske minoriteter (Maxwell & Taylor, 2010). Det fremgår af specialets empiri at flere etniske minoritetspiger, der ikke deltager i en idrætsforening, fortæller at ingen i deres omgangskreds deltager i idrætsforeninger. Dermed tilskriver specialet sig tidligere forskning af Lovell (1991) og Johnson (2000), som viser at mangel på venner som deltager i sport er en barriere for etniske minoritetskvinder.

Det kan af ovenstående tolkes at fraværet af venner og bekendte i idrætsforeninger kan medføre en manglende oplevelse af en balanceret fordeling mellem majoritet og minoritet i nærliggende idrætsforeninger hos etniske minoritetspiger, hvormed en oplevelse af tillid til idrætsforeningen udebliver og derfor bliver netværket eller mangel på samme en barriere for etniske minoritetspiger.

7.3 Forældre og uddannelse

På baggrund af analysen fremgår det at forældre til etniske minoritetspiger på tværs af idrætsforeningen og ungdomsskolen er overvejende støttende i forhold til fysisk aktivitet, men også i forhold til at deltage i idrætsforeninger. Denne opfattelse hos forældrene er modstridende i forhold til tidligere studier (De Knop et al. 1996; Dagkas et al., 2011; Hamzeh & Oliver, 2012; Kay, 2006). Disse studier finder at forældre ofte hæmmer etniske minoritetspiger i forhold til at deltage i idrætsforeninger, men også i forbindelse med fysisk aktivitet i folkeskolen. Der er altså en tendens til i tidligere studier at forældre til etniske minoritetspiger optræder som en barriere, i forhold til at deltage i idrætsforeninger. En sådan tendens fremgår ikke hos forældre til etniske minoritetspiger i idrætsforeningen eller i ungdomsskolen.

I belgiske studier af De Knop et al. (1995; 1996) finder man, at forældres religiøse og kulturelle traditioner forhindrer etniske minoritetspiger i at deltage i fysisk aktivitet og sport. Dette skyldes at forældre frygter, at deres piger bliver påvirket på en forkert måde (De Knop et al. 1996). Tidligere forskning har ligeledes fokus på forældre til etniske minoriteter og deres rolle som aktører, der begrænser deres døtre i forbindelse med sport og motion (Carrington et al., 1987). Et studie af Kay (2006) finder derimod modstridende holdninger hos forældre til etniske minoriteter, lige fra støtte til hæmmende opfattelser omkring fysisk aktivitet. I studiet af Walseth (2006) foretaget på unge muslimske kvinder i forbindelse med sport viser der sig en tendens til, at det ligeså ofte forekommer at forældre støtter deres børn i fysisk aktivitet og sport (Walseth, 2006). Dette stemmer i højere grad overens med hvad der fremgår af specialets empiri, hvor det kun er en deltager ud af tolv etniske minoritetspiger, der oplever at blive forhindret i at deltage i en idrætsforening af sine forældre. Det fremgår af ovenstående at forældre til etniske minoritetspiger både kan være støttende og hæmmende i forhold til deltagelse i idrætsforeninger, hvorfor en inklusion af etniske minoritetspiger kan tolkes til at inde-

bære at overbevise de forældre, som hæmmer deltagelse i idrætsforeninger. I relation til dette synes tiltaget om at tage kontakt til forældre til etniske minoritetspiger og skabe kommunikation mellem idrætsforeningen og forældre, som en mulighedsløsning for at imødekomme dette.

Uddannelse

Det fremgår af analysen at uddannelse er afgørende i etniske minoriteters kultur. En sådan fokusering på uddannelse forekommer i høj grad hos forældre med etnisk minoritetsbaggrund, men også hos etniske minoritetspiger som har høje forventninger til sig selv. Tidligere forskning bekræfter dette. Det fremgår i studiet af Liversage & Christensen (2017) at forældre med etnisk minoritetsbaggrund har langt højere forventninger til, hvor høj en uddannelse deres børn kommer til at opnå end majoritetsdanske forældre (Liversage & Christensen, 2017). Endvidere har forældre med etnisk minoritetsbaggrund et stort fokus på den positive betydning af uddannelse for deres børns fremtid (ibid.). I forhold til dette viser specialets empiri at selvom forældre til etniske minoritetspiger havde en høj uddannelse i deres hjemland, oplever de at man ikke kan bruge denne i Danmark. Dette kan medvirke til betydningen af uddannelse hos forældre med etniske minoritetsbaggrund.

I et studie af Walseth & Strandbu (2014) finder man indikationer på, at der er en høj social mobilitet blandt den norsk-pakistanske ungdom. Statistikker viser, at norske pakistanske drenge og piger i alderen 19-24 er mere tilbøjelige til at forfølge en videregående uddannelse end befolkningen generelt (Walseth & Strandbu, 2014). I den forbindelse fremgår det af nærværende undersøgelse at forældre til etniske minoritetspiger ønsker at deres børn skal klare sig bedre end hvad de selv gjorde, hvilket kan indikere et ønske om social mobilitet, hvor forældre ser uddannelse som en mulighed for at etniske minoritetspiger kan "stige" i samfundet.

I forlængelse af ovenstående viser studiet af Liversage & Christensen (2017), at 18-årige etniske minoritetspiger i Danmark ønsker at få sig en (lang) uddannelse, og at de efterfølgende ønsker at engagere sig i det danske arbejdsliv (Liversage & Christensen, 2017). Ifølge Dahl & Jakobsen (2005) bruger nogle kvinder uddannelse som en frigørelsesstrategi, for via den vej på længere sigt at opnå noget af den frihed, som etniske minoritetsmænd har lettere adgang til. Det er uvist om deltagere i undersøgelsen har dette bagvedliggende formål med uddannelse, som er beskrevet i Dahl & Jakobsen (2005), men i forhold til frihed oplever størstedelen af etniske minoritetspiger i specialet overvejende støtte fra deres forældre og tilstrækkelig med frihed til for eksempel at deltage i idrætsforeninger. I forbindelse med uddannelse viser et studie af Agergaard (2016), der tager udgangspunkt i narrativer omkring etniske minoritetspiger og deres opfattelse af kultur og religion i forhold til deltagelse i sport, at flere etniske minoriteter gerne vil spille fodbold, så længe det ikke konflikter med uddannelse og andre sociale forpligtelser (Agergaard, 2016). Lignende tendenser fremgår af specialets empiri, hvor deltagere i idrætsforeningen gerne må spille fodbold så længe det ikke går udover deres uddannelse:

Anna: Ja altså mine forældre siger, først skal du have god uddannelse og derefter kan du tænke på fodbold. Men hvis du har fri i weekenden eller en uges fri i sommerferie du må meget gerne gå spille. Men skole først.

Laura: Altså det du mener er at fodbold ikke må gå udover skolen.

Anna: Ja det er rigtig. (Appendiks E – Transskribering – Fokusgruppeinterview 1 i idrætsforeningen, s. 41 l. 15-19).

Gennemgående for ovenstående afsnit er at uddannelse i højere grad har betydning for etniske minoritetspiger og deres forældre sammenlignet med majoritetsbefolkningen (Liversage & Christensen, 2017; Walseth & Strandbu, 2014). Disse studier er med til at underbygge specialets fund, omkring en fokusering på uddannelse hos etniske minoritetspiger og deres forældre. Ligeledes fremgår det af tidligere forskning at de hyppigste årsager til at muslimske og danske piger stopper med fodbold er prioriteringer af skole og lektier samt andre sociale forpligtelser (Agergaard, 2016). På baggrund af specialets fund og tidligere forskning kan uddannelse derfor tolkes som en barriere hos etniske minoritetspiger i forhold til at deltage i idrætsforeninger.

7.4 Som en "lille familie"

Det kommer til udtryk i analysen at etniske minoritetspiger føler sig som en del af et fællesskab, både i idrætsforeningen og i ungdomsskolen. Dette er interessant, da tidligere forskning viser at en social dimension i foreninger er afgørende, når man diskutere engagement og deltagelse i foreningslivet (Ibsen, 2012). Denne betragtning kan ses i relation til, at være sammen med venner og være en del af et fællesskab forekommer som et motiv for at deltage i idrætsforeningen og i ungdomsskolen hos etniske minoritetspiger i specialet. Samme tendenser fremgår hos børn og unge blandt majoriteten: rapporten "Danskernes motions- og sportsvaner" viser at de vigtigste elementer for deltagelse i sport eller motion er at have det sjovt og være sammen med venner (Pilgaard & Rask, 2016). Det er interessant at selvom tidligere opgørelser viser at antallet af deltagende i idrætsforeninger er forskelligt, er det mange af de samme motiver som optræder hos både majoriteten og etniske minoritetspiger. I den forbindelse viser studiet af Ibsen et al. (2012) at de sociale kvaliteter ved foreninger forudsætter, at det enkelte individ også har interesse i at investere i fællesskabet. De sociale aspekter i idrætsforeningen og i ungdoms-

skolen er noget, der tiltrækker etniske minoritetspiger i specialet, hvorfor det kan antages at de også har lyst til at investere i et fællesskab.

I studier fra Australien, Belgien, Danmark, Holland og Norge finder de at deltagelse i idrætsforeninger bidrager til social kapital hos etniske minoriteter (Agergaard & Sørensen, 2009; Janssens & Verweel, 2014; Skinner, et al., 2006, Theboom, et al., 2012; Verhagen & Boonstra, 2014; Walseth, 2008). På baggrund af ovenstående studier synes der altså muligheder for at etniske minoritetspiger i idrætsforeningen og i ungdomsskolen kan danne social kapital ved at indgå i fællesskabet. Den overordnede idé med begrebet social kapital er, ifølge Putnam (2000), at sociale netværk har værdi, da samfund, organisationer og foreninger er præget af normer, tillid og gensidighed (Putnam, 2000). Social kapital bliver dannet gennem to forskellige processer, som kaldes bonding (afgrænsende) og bridging (brobyggende) social kapital (Putnam, 2000).

I den forbindelse fremgår det af analysen at etniske minoritetspiger orienterer sig imod en afgrænsende form for social kapital. Dette opstår i tætte og sammenknyttede fællesskaber, og henviser til den interne sammenhængskraft (Putnam, 2000). I et studie af Agergaard & Sørensen (2009) fremgår det at denne form for netværk kan have en isolerende effekt for etniske minoriteter, men samtidig være med til at styrke deres identitet. I den forbindelse fremgår det af analysen at flere etniske minoritetspiger har oplevet social og personlig udvikling i idrætsforeningen, hvilket kan være et udtryk for at deres identitet er blevet styrket. Tidligere forskning har vist at social kapital og netværk er afgørende for samfund og demokratier (Putnam et al., 1993; Putnam, 2000; Putnam et al., 2004) såvel som for individets følelse af tilhørsforhold. Det er således interessant, at etniske minoritetspiger i specialet føler sig som en lille familie i idrætsforeningen og i ungdomsskolen, hvilket kan indikere at etniske minoritetspiger oplever et stærkt tilhørsforhold til idrætsforeningen og ungdomsskolen. Dette tilhørsforhold kan tolkes til at bestå af en række stærke sociale bånd, som bidrager til en stærk følelse af loyalitet og gensidighed overfor

gruppens øvrige medlemmer, hvilket ifølge teorien om social kapital kan give afgørende social og psykologisk bistand (Putnam, 2000).

Det fremgår i et studie af Michelsen la Cour (2013) at etniske minoriteter, der begynder i idrætsforeninger, overskrider grænserne for deres stærke netværk til deres egen familie. Dette vil potentielt føre til et nyt og svagt netværk i idrætsforeningen, og en sådan udvidelse af netværket kan i etniske familier komme til at stå i modsætning til det at være en del af familien og dermed blive en barriere (Michelsen la Cour (2013). Det modsatte fremgår i specialet, hvor fællesskabet i idrætsforeningen og i ungdomsskolen fremgår som et stærkt netværk. Samtidig udviser forældre til etniske minoritetspiger overvejende støtte i forhold til at deres børn kan indgå i sociale fællesskaber udenfor familien, hvor en sådan grænse mellem familiens stærke netværk og det sociale fællesskab i idrætsforeningen og i ungdomsskolen ikke synes at blive en barriere.

Etniske minoriteter i idrætsforeninger

Det fremgår af empirien at idrætsforeningen, hvor jeg har foretaget fokusgruppeinterviewet med fem etniske minoritetspiger, har mange medlemmer med etnisk minoritetsbaggrund:

Laura: Jeg tror også vi er en af de foreninger, hvor der er flest indvandrere.

Alma: Ja

Laura: Hvis man kan sige det sådan. Eller tosprogede i hvert fald (Appendiks E – Transskribering – Fokusgruppeinterview 1 i idrætsforeningen, s. 29 l. 8-11).

Tidligere forskning viser at idrætsforeninger, der hovedsageligt består af etniske minoriteter, kan blive isolerende for medlemmerne (Agergaard &

Sørensen, 2009). I den forbindelse beskriver Dahl & Jakobsen (2005) to problematikker i foreningerne: En forening kan blive så begrænset i forhold til minoriteters normer og værdier at etniske minoritetspiger ikke føler sig velkommen, og modsat kan foreninger, der har et særligt fokus på minoritet gruppens normer og værdier, blive mere marginaliserede end egentlig integrerende (Dahl & Jakobsen, 2005). Dette er dog ikke noget som optager etniske minoritetspiger, da de føler at de bliver accepteret i idrætsforeningen, og giver udtryk for at deres netværk er blevet større efter de er startet i idrætsforeningen. Det er dog uvist om dette netværk består af andre etniske minoriteter eller også inkluderer majoriteten.

Det fremgår af specialets empiri at deltagere i ungdomsskolen har nemmere ved at indgå i fællesskaber, hvor de øvrige har samme baggrund som dem selv:

Ida: Og det er jo ikke fordi der er noget galt med danskere, det er der jo ikke. Min mor er dansker, så jeg er vel selv halv dansker og meget af min familie er hvide ikke. Så det er ikke noget ondt ment, men jeg føler mig bare mere tilpas nogen [pause] ja, altså det er ikke noget racistisk. Det har slet ikke noget med det at gøre, jeg tror bare jeg falder bedre i snak. Altså med andre der også har en anden baggrund (Appendiks E – Transskribering – Fokusgruppeinterview 2 i ungdomsskolen, s. 58 l. 21-26).

Ovenstående citat kan ses i relation til tidligere forskning af Agergaard & Sørensen (2009), som viser at kulturelle forskelle i idrætsforeninger kan medføre at etniske minoriteter vælger at søge tilbage til deres eget netværk og det de kender. Det kan heraf tolkes at etniske minoritetspiger der fremgår i specialet har søgt tilbage til deres eget netværk, hvilket skyldes et ønske om at have en fælles baggrund med de andre medlemmer. I den forbindelse beskriver Dahl & Jakobsen (2005) idrætsforeninger

som samlingssteder for personer med fælles interesse og fælles identitet. Dette kan indikere at idrætsforeningen, der fremgår i specialet bliver et samlingssted for etniske minoritetspiger.

I relation til dette viser et engelsk studie fra London af Lovell (1991), at etniske minoritetspiger ofte forlader majoritets fodboldklubber til fordel for minoritets klubber, fordi de finder mere forståelse og tolerance for blandt andet deres kultur i disse. På baggrund af specialets fund og ovenstående studier kan det høje antal af etniske minoritetspiger i idrætsforeningen skyldes, at denne udviser en forståelse og tolerance overfor etniske minoritetspiger og dermed medvirker til en tilværelse, hvor det er muligt at udvikle tillid og få opfyldt særlige behov.

7.5 Idrætsforeninger som arena for integration

På baggrund af analysen fremgår det at etniske minoritetspiger i idrætsforeningen får styrket deres sprog og udvikler sig socialt. Disse kompetencer kan bruges til at indgå i netværk, der kan hjælpe dem videre til at indgå på arbejdsmarkedet og på uddannelsesinstitutioner. Integration til samfundet via idrætsforeninger handler om at udnytte en kobling, der kan opstå mellem udvikling af sociale relationer og kompetencer i idrætsforeninger (Kulturministeriet, 2009). Dog viser det sig, at integration umiddelbart ikke optræder i specialet som en bevæggrund hos etniske minoritetspiger i forhold til at deltage i idrætsforeninger. Denne kobling mellem integration til samfundet og de sociale relationer og kompetencer i idrætsforeninger, som faktisk forekommer hos flere deltagere i specialet, lader altså til at ske ubevidst og som en side gevinst ved deltagelse i idrætsforeninger.

Opfattelsen af idrætsforeninger som integrationsfremmende er baseret på en forbindelse mellem civilsamfundet og demokratiet, og at idrætsforeningerne antages for at være små demokratier (Walseth & Fasting, 2004). Gennem etniske minoriteters deltagelse i idrætsforeninger er der en anta-

gelse om, fra politisk side, at etniske minoriteter tillærer en forståelse for demokratiet (Agergaard, 2013). Det er dog primært den uformelle læring og den ubevidste indlejring af såkaldte demokratiske og danske normer og værdier, som der udvises en forventning om i de politiske diskurser (ibid.). Jeg finder i specialets empiri ingen indikationer på, at en forståelse for demokrati optræder i etniske minoritetspigers bevæggrunde i forhold til at deltage i en idrætsforening. På baggrund af specialets fund synes det bemærkelsesværdigt, at det fra politisk side og i flere forskellige puljesatser fremgår som et af argumenterne for at få etniske minoritetspiger ind i de danske idrætsforeninger (Agergaard, 2013). Dette vidner om et paradoks, hvor man fra politisk side og heraf politiske puljer forventer de "forkerte ting". Hvad der i virkeligheden optager etniske minoritetspiger er muligheden for at "være sammen", indgå i fællesskaber og møde nye venner.

Social integration

Den officielle sportspolitik i europæiske lande er baseret på ideen om at sport er en social aktivitet, der kan bruges til at fremme social integration blandt etniske minoriteter (Walseth & Fasting, 2004). Sport har evnen til at samle folk og kan være til gavn for de personer, der opbygger værdifulde sociale netværk (Ibsen & Østerlund, 2016). På baggrund af analysen fremgår det at etniske minoritetspiger i specialet møder nye venner og udvider deres netværk, efter de er startet i en idrætsforening.

Der synes dog at være modstridende meninger blandt forskere om, hvorvidt deltagelse i idrætsforeninger også har denne virkning (Walseth & Fasting, 2004). I den forbindelse fremgår det af analysen at etniske minoriteter oplever at opbygge et socialt netværk og indgår i fællesskaber både i idrætsforeningen og i ungdomsskolen. I relation til dette viser tidligere forskning at etniske minoriteter kan få et socialt netværk ved at deltage i idrætsforeninger, både til personer fra egen etnisk gruppe og til majori-

tetsbefolkningen (Dahl & Jakobsen, 2005). Specialet viser at etniske minoritetspiger ved at deltage i en idrætsforening kan få sociale netværk til personer fra egen etnisk gruppe. Det er dog uvist om disse netværk også rækker ud til personer med majoritets baggrund. I den forbindelse tilslutter specialet sig til studier som viser, at sport har evnen til at samle folk og kan bidrage til sociale netværk. Dette leder videre til at begge typer af organisationer kan tolkes til at spille en rolle i forhold til en social integration af etniske minoritetspiger.

Politisk integration

Læring om gældende samfundsprincipper og regler kan betegnes som politisk integration (Dahl & Jakobsen, 2005). Dette kan både foregå ved deltagelse i foreninger, hvor de øvrige medlemmer har samme etnisk baggrund som en selv, og i foreninger som går på tværs af baggrund. Det er dog uvist om netværket i idrætsforeningen og i ungdomsskolen også giver mulighed for at tillære samfundets normer og værdier, da netværket hovedsageligt består af andre etniske minoriteter.

I den forbindelse viser et studie af Strandbu (2002) fra Norge, at etniske minoriteters deltagelse i særlige sportsprojekter sammen med andre etniske minoriteter kan føre til en bedre integration i samfundet (Walseth & Fasting, 2004). Dette bekræfter specialets fund, som viser at deltagelse i en idrætsforening, selvom denne hovedsageligt består af etniske minoriteter, kan føre til udvikling af sproglige kompetencer og sociale netværk, som kan bidrage til deltagernes integration i samfundet.

Rollemodeller

Den generelle antagelse, i forhold til politiske idealer om at der skal ske en integration gennem idrætsforeninger, er tæt forbundet med forenings-

konteksten og det frivillige arbejde (Agergaard, 2013). På baggrund af analysen fremgår det at etniske minoritetspiger i idrætsforeningen indgår i frivilligt arbejde som trænere, og flere er også rollemodeller for andre etniske minoritetspiger. Endvidere fremgår det at flere deltagere har såkaldte "storesøstre" i idrætsforeningen, og samtidig selv er "storesøster" for andre medlemmer. Dette kan tolkes at bidrage til en følelse af tillid og tryghed for at komme i idrætsforeningen.

Det fremgår af analysen at etniske minoritetspiger er trænere i idrætsforeningen, og ønsker at bidrage ved at lære andre hvad de har lært gennem foreningslivet, men også ved at give de gode oplevelser videre, som de selv har erfaret gennem idrætsforeningen. I den forbindelse fremgår det på idrætsforeningens hjemmeside, at trænerens alder og motivation for at hjælpe går op i en højere enhed, hvilket gør at børn i klubben nemmere kan identificere sig med deres trænere. På hjemmesiden fremgår det ligeledes, at klubben i flere omgange har været vidne til at trænere aktivt hjælper børn og unge med diverse udfordringer i hverdagen. Dette er også noget Andersson (2002) finder i sit studie, hvor etniske minoritetspiger i Norge ønsker at blive positive rollemodeller for andre minoritetspiger i fremtiden. Ovenstående vidner altså om at følelsen af, at hjælpe andre og være rollemodeller for andre fremgår som et motiv for etniske minoritetspiger.

I relation til ovenstående påpeger Rasmussen (2008) at enkelte ressourcer stærke personer, der fungerer som rollemodeller, kan spille en afgørende rolle i forhold til foreningernes integrationsarbejde. Dette kan medføre at etniske minoritetspiger skaber brobyggende social kapital i form af deres virke som rollemodeller i idrætsforeningen, hvor de er i kontakt med etniske minoriteter med forskellige baggrund. Dette kan bidrage til at kulturelle barrierer nedbrydes og medlemmer fra idrætsforeningen føres sammen på tværs af sociale og kulturelle baggrunde (Putnam, 2000).

På den anden side kan disse rollemodeller i idrætsforeningen muligvis være med til at fastholde etniske minoritetspiger i idrætsforeningen i en selvforståelse af at være minoritet i samfundet. Samtidig er formålet med disse trænere og rollemodeller, at medlemmerne i idrætsforeningen kan identificere sig med deres trænere, hvilket kan forstærke etniske minoritetspigens identitet – som minoritet - i stedet for egentlig at hjælpe med at bygge bro til samfundet.

8. Konklusion

I erkendelse af, at der i høj grad mangler kvalitativ forskning, der klarlægger etniske minoritetspigers bevæggrunde for deltagelse eller fravær i idrætsforeninger, har jeg arbejdet med henblik på at besvare følgende:

- *Hvilke bevæggrunde italesætter etniske minoritetspiger for enten deres deltagelse eller fravær i idrætsforeninger?*

På baggrund af analysen og diskussionen fremgår følgende bevæggrunde, som motiver for at deltage i en idrætsforening: Accept, Forældre støtte, Fællesskab, Interesse, Større netværk. Derimod fremgår følgende bevæggrunde, som barrierer for at deltage i en idrætsforening: Tid og fleksibilitet, Mangler netværk, Uddannelse og Økonomi. Disse er præsenteret i følgende Skema (5).

Motiver	Barrierer
Accept	Tid og fleksibilitet
Forældre støtte	Mangler netværk
Fællesskab	Uddannelse
Interesse	Økonomi
Større netværk	

Skema 5: Viser etniske minoritetspigers motiver og barrierer for deltagelse i idrætsforeninger jf. specialets analyse og diskussion.

8.1 Motiver for at deltage i idrætsforeninger

Med udgangspunkt i analysen og diskussionen giver etniske minoritetspiger udtryk for, at et motiv i forhold til at deltage i idrætsforeninger, er en følelse af at være en del af en lille slags familie, hvor der er plads til forskelligheder. Dette inkluderer *accept* af kulturelle og religiøse forskelligheder.

Endvidere fremgår *forældres støtte*, som et motiv for at deltage i en idrætsforening. Forældres støtte og opbakning medfører hjælp i foreningslivet og skaber motivation samt inspiration hos etniske minoritetspiger. På baggrund af analysen fremgår det, at *forældre støtte* i forbindelse med fysisk aktivitet og idrætsforeninger, både kommer til udtryk hos etniske minoritetspiger, der deltager i en idrætsforening men også hos etniske minoritetspiger, der ikke deltager i en idrætsforening.

Sociale aspekter, herunder *fællesskabet* og være sammen med venner lader særligt til at optage etniske minoritetspiger i forbindelse med deltagelse i idrætsforeninger, men også i ungdomsskolens aktiviteter. Ligeledes lader både idrætsforeningen og ungdomsskolen at bidrage til sociale netværker og dermed også social integration hos etniske minoritetspiger.

En *interesse* for fysisk aktivitet fremgår både hos etniske minoritetspiger der deltager i en idrætsforening, men også hos etniske minoritetspiger, der er fraværende i idrætsforeninger. Derudover er der hos sidstnævnte målgruppe også et ønske om at starte i en idrætsforening.

Der forekommer en tendens til, at etniske minoritetspiger, der er medlem i en idrætsforening har fået et større *netværk* og er kommet til at kende flere og herunder også blevet mere social, efter de er startet i idrætsforeningen. Herudover italesætter etniske minoritetspiger, der ikke deltager i en idrætsforening, at de gerne vil starte i en idrætsforening for at møde nye mennesker og få nye danske venner.

8.2 Barrierer for at deltage i idrætsforeninger

På baggrund af analysen og diskussionen fremgår det, at manglende *tid og fleksibilitet* ved idrætsforeninger forekommer som en barriere for etniske minoritetspiger, der ikke deltager i en idrætsforening. Det fremgår, af flere deltagere i specialet, som i stedet tiltrækkes af den kommercielle organisering, at fitnesscentre i højere grad imødekommer en travl hverdag med uddannelse og aftaler med venner og veninder, men samtidig giver mulighed for at være fysisk aktiv.

Hos etniske minoritetspiger der ikke deltager i en idrætsforening fremgår en følelse af at man *mangler netværk*, herunder venner eller familie, der kan introducere og give tilbud til en idrætsforening, men også i forhold til at mangle en omgangskreds, der i forvejen deltager i en idrætsforening, hvilket bliver en barriere i forhold til at starte i en idrætsforening.

På baggrund af analysen og diskussionen fremgår det, at forældre til etniske minoritetspiger og etniske minoritetspigens egen opfattelse af og fokusering på *uddannelse* forekommer som en barriere, i forhold til at deltage i en idrætsforening. Det kommer til udtryk, at *uddannelse* er noget, der er afgørende i etniske minoriteters kultur og derfor har forældre til etniske minoritetspiger også en forventning om at de klarer sig godt, hvilket medfører at de bruger tid på lektier og *uddannelse*.

Hos etniske minoritetspiger der ikke deltager i en idrætsforening i specialet, forekommer tilbud fra idrætsforeninger dyre og prisen har derfor en betydning. Samtidig er ungdomsskolens forståelse for forældres økonomiske situation og de gratis aktiviteter noget som tiltrækker flere deltagere, hvorfor *økonomi* eller mangel på samme forekommer som barriere for at deltage i en idrætsforening.

8.3 Hvad kan specialet bidrage med?

Jeg finder i specialet på baggrund af analysen og diskussionen, at etniske minoritetspiger deltagelse eller fravær i idrætsforeninger rummer mange forskellige aspekter. Dermed er formålet i følgende afsnit, at klarlægge for læser, hvilke aspekter i specialet, der kan bidrage til den eksisterende forskning. I den forbindelse har specialets fund potentiale til at bidrage til nytænkning på flere forskellige områder. Jeg vil i følgende kort berøre tre af disse punkter: forældre til etniske minoritetspiger og deres rolle i forbindelse med fysisk aktivitet og idrætsforeninger, etniske minoritetspigers interesse for fysisk aktivitet, også hos dem, der ikke deltager i en idrætsforening, samt betydningen af fællesskab og netværk i idrætsforeninger.

Med udgangspunkt i analysen og diskussionen har specialet vist, at der synes at være grund til en modificering af antagelsen – fra tidligere forskning – om at forældre til etniske minoritetspiger bærer skylden for den manglende deltagelse hos etniske minoritetspiger i idrætsforeninger (De Knop et al. 1996; Dagkas et al., 2011; Hamzeh and Oliver, 2012). Det lader til at forældre støtter etniske minoritetspiger både til at være fysisk aktiv, men også til at deltage i idrætsforeninger. Der er dog et eksempel i specialet på, at det modsatte også forekommer. Når specialets fund bliver sat i relation til tidligere forskning af Boeskov & Illkjær (2005) og Michel-sen la Cour (2013), som viser at forældre til etniske minoriteter i højere grad mangler informationer omkring de gængse normer og værdier i foreningslivet og at danske trænere har en forventning om, at forældre til etniske minoriteter har et kendskab til disse, bliver det i højere grad et spørgsmål om, hvorvidt vi kan få oplyst og skabt kommunikation mellem idrætsforeningen og etniske minoritetspigers forældre, end det egentlig bliver at få skabt en interesse og/eller støtte i forhold til deres børns deltagelse.

På baggrund af ovenstående vil det være interessant at undersøge hvilke metoder, der kan bruges til at skabe den ønskede kommunikation mellem

idrætsforeningen og etniske minoritetspiger, men også hvordan man kan oplyse forældre til etniske minoritetspiger omkring idrætsforeningens normer og værdier, som for nogen fremgår indlysende, men for andre synes fremmede (Agergaard, 2013). Det fremgår af tidligere forskning, at flere fodboldklubber har haft succes med at tage direkte kontakt til forældre – et tiltag - som også en af specialets deltagere foreslår som en mulighed (Michelsen la Cour, 2013).

Specialet tilskriver sig tidligere forskning, som viser at etniske minoritetspiger har interesse i fysisk aktivitet (Friberg 2005; Rowe & Champion 2000; Walseth & Fasting, 2004). Dette bidrager til en indsigt om positivitet, i forbindelse med etniske minoritetspigens forhold til fysisk aktivitet, men også i forbindelse med at deltage i idrætsforeninger. Dette giver anledning til at undersøge, hvad for nogle tilbud til etniske minoritetspiger, som eksisterer i danske idrætsforeninger. På baggrund af analysen og diskussionen giver det indikationer til at tro, at etniske minoritetspigens lavere deltagelse i idrætsforeninger bør kædes sammen med, at de muligvis ikke har fundet de rigtige tilbud, eller at disse ikke eksisterer på nuværende tidspunkt. Dette giver grobund for at udføre en kvantitativ undersøgelse – på landsplan – der omhandler, hvad det egentlig er etniske minoritetspiger ønsker i forbindelse med fysisk aktivitet, men også i forhold til at deltage i en idrætsforening og på hvilken måde disse skal organiseres for at tiltrække etniske minoritetspiger.

Specialets resultater viser at etniske minoritetspiger ligesom børn og unge fra majoriteten har fokus på at "være sammen" og fællesskabet, de sociale aspekter ved idrætsforeninger samt at møde nye mennesker og få danske venner (Pilgaard & Rask, 2016). I den forbindelse viser tidligere forskning at mangel på venner, der deltager i idrætsforeninger, bliver en barriere for etniske minoritetspiger (Lovell, 1991; Johnson 2000). Heraf kunne det være interessant at spørge jævnaldrende piger fra majoriteten i de danske idrætsforeninger om de har det samme ønske, for at møde nye venner med etnisk minoritetsbaggrund, eller om de har en anden

holdning. Samtidig viser specialets fund indikationer på, at etniske minoritetspiger tiltrækkes af netværk, hvor de deler baggrund og har mere til fælles med de øvrige. Dette kan lede videre til forskning der også omhandler majoriteten, hvor en lignende tendens hos piger med majoritets baggrund, der søger hen i mod fællesskaber sammen med andre med samme baggrund muligvis kan forstærke en følelse hos etniske minoritetspiger, som minoritet i idrætsforeninger men også i samfundet.

9. Efterskrift

Som en del af afslutningen på specialet, vil jeg i dette afsnit klarlægge nogle af de metodiske refleksioner, som jeg efter indsamlingen og behandlingen af mit empiri, er kommet frem til.

Mine refleksioner leder mig frem til, at vidt forskellige deltagere indgår i specialet og optræder under samlebetegnelsen etniske minoritetspiger, hvilket kan være problematisk, i forbindelse med at komme nærmere en forståelse af førnævnte målgruppe. Dette skyldes at deltagere i specialet blandt andet har forskellige nationaliteter og heraf muligvis også kommer fra meget forskellige kulturer. Derudover er det forskelligt om begge forældre til etniske minoritetspiger har en anden baggrund end dansk eller om det blot er en af forældrene. Tidligere forskning viser, at dette kan have en betydning i forhold til deltagelse i sport/motion (Agergaard, 2008; Pilgaard & Rask, 2016). Samtidig bruger nogle deltagere i specialet tørklæde og andre gør ikke, hvorfor der kan synes at være religiøse forskelle mellem deltagere og heraf muligvis nogle forskellige bevæggrunde i forbindelse med deltagelse eller fravær i idrætsforeninger. Ovenstående er noget, som min udvælgelse ikke tager højde for. Mit fokus ligger i stedet på deltagernes minoritets status, og om de deltager eller ikke deltager i en idrætsforening. Dette kan betyde, at der er kommet mange forskellige perspektiver frem i forbindelse med etniske minoritetspiger og deres deltagelse eller fravær i idrætsforeninger.

I form af den kvalitative metode kan specialets konklusioner ikke siges, at være gældende for etniske minoritetspiger generelt, men er begrænset til at repræsentere, hvad tolv etniske minoritetspiger fordelt på fire fokusgruppeinterview i en idrætsforening og en ungdomsskole giver udtryk for, i forbindelse med deres bevæggrunde for enten deltagelse eller fravær i idrætsforeninger. Den viden som bliver præsenteret i specialet, kan give indikationer og vise tendenser der kan være med til at nuancere den eksisterende viden omkring etniske minoritetspiger og deres bevæggrunde for

deltagelse eller fravær i idrætsforeninger, men er ikke et udtryk for én endegyldig sandhed. Det vil sige, at hvis man udførte nøjagtig samme undersøgelse, med andre etniske minoritetspiger og i en anden kontekst (idrætsforening eller ungdomsskole) er det uvist om lignende resultater vil forekomme. Dog fremgår det i relation til ovenstående, at forskellige tematikker optager etniske minoritetspiger på tværs af specialets fire fokusgrupper og flere optræder også i samtlige fokusgruppeinterview. Om jeg i specialet når et vist mætningspunkt vil være fejlagtigt at sige, da flere tematikker kun fremgår i et fokusgruppeinterview (Brinkmann & Tanggaard, 2015). Det vil sige, at yderligere fokusgruppeinterview muligvis vil bidrage med nye perspektiver og give mere indsigt i etniske minoritetspigens bevæggrunde for deltagelse eller fravær i idrætsforeninger.

Hvad specialets konklusioner således kan bidrage til, bliver op til læser at vurdere. Dette bliver imidlertid et spørgsmål om læserens mulighed for, at se specialets viden som sandsynlig i andre tilfælde, afhængigt af, om etniske minoritetspiger og konteksten der sammenlignes med, er af sammenlignelig karakter. Der er altså tale om, at en analytisk generalisering af specialets konklusioner er mulig i andre tilfælde, hvor en lignende kontekst og deltagere optræder (Sparkes & Smith, 2014).

10. Litteraturliste

- Agergaard, S. (2008). *Unge idrætsdeltagelse og integration i idrætsforeninger i Århus vest*. Institut for Idræt, Aarhus Universitet.
- Agergaard, S. (2013). *Hvordan danske idrætsforeninger blev arenaer for etnisk integration: Udvikling og tilegnelse af en integrationspolitik for idræt*. Agergaard & Bonde: Integration gennem kroppen. Idræt, etnicitet og velfærds politik. ISBN 9788763538961, 63-81.
- Agergaard, S. (2016). *Religious culture as a barrier? A counter-narrative of Danish Muslim girls' participation in sports*. *Qualitative Research in Sport. Exercise and Health*, 8:2, 213-224, DOI: 10.1080 / 2159676X.2015.1121914.
- Agergaard, S., Michelsen la Cour, A., & Treumer Gregersen, M. (2015). *Politicisation of migrant leisure: a public and civil intervention involving organised sports*. *Leisure Studies*, 1-15. 10.1080 / 02614367.2015.1009848.
- Agergaard, S. & Sørensen, J. K. (2009). *The dream of social mobility: Ethnic minority players in danish football clubs*. *Soccer & Society*. 10(6), 766-780.
- Alamri, A. A. (2013). *Participation of Muslim Female Students in Sporting Activities in Australian Public High Schools: The Impact of Religion*. *Journal of Muslim Minority Affairs*, 33:3, 418-429, DOI: 10.1080 / 13602004.2013.853980.
- Andersson, M. (2002). *Identity work in sports. Ethnic minority youth, Norwegian macro-debates and the role model aspect*. *Journal of International Migration and Integration* 3(1): 83-106.
- Ball, S. (1990). *Self-doubt and soft data: social and technical trajectories in ethnographic fieldwork*. *Qualitative Studies in Education* 3 (2), p. 151-171.
- Bjerregaard, J., Nielsen, G. & Ottesen, L. (2009). *Trænere i den frivillige idræt – personlige projekter og velfærdsopgaver - En kvalitativ interviewundersøgelse af den frivillige trænergerning*. Institut for Idræt, Københavns Universitet.
- Brinkmann, S & Tanggaard, L. (2015). *Kvalitative metoder - en grundbog*. Hans Reitzels Forlag, København. 2. udgave.

Bhopal, R. (2017). *Glossary of terms relating to ethnicity and race: For reflection and debate*. J Epidemiol Community Health 2004;58:441–445. DOI: 10.1136/jech.2003.013466.

Bloor, M., J. Frankland, M. Thomas & K. Robson (2001). *Focus Groups in Social Research*. Introducing Qualitative Methods Series. SAGE Publications Ltd. ISBN: 9780761957430.

Boeskov, S. & Ilkjær, T. (2005). *Integration og det frivillige foreningsliv. En undersøgelse af barrierer og løsninger i relation til foreningsdeltagelse hos unge med anden etnisk baggrund*. Institut for Idræt, Københavns Universitet.

Braun, V. & V. Clarke (2006). *Using thematic analysis in psychology*. Qualitative Research in Psychology, 3 (2). pp. 77-101.

Carby, H. V. (1997). *White woman listen!* In: H.S. Mirza (Ed.) Black British Feminism. A Reader, pp. 45–53 (London: Routledge).

Carrington, B., Chivers, T. & Williams, T. (1987). *Gender, leisure and sport: a case-study of young people of South Asian descent*, Leisure Studies 6, pp. 265–279.

Carter, Stacy M. & Miles Little (2007). *Justifying Knowledge, Justifying Method, Taking Action: Epistemologies, Methodologies, and Methods in Qualitative Research*. The University of Sydney. Qualitative Health Research Volume 17 Number 10. December 2007. ISBN 1316-1328.

Colucci, E. (2007). *"Focus Groups Can Be Fun": The Use of Activity-Oriented Questions in Focus Group Discussions*. Qualitative Health Research Volume 17 Number 10 December 2007 1422-1433, 10.1177/1049732307308129.

Crotty, M. (1998). *The Foundation of Social Research: Meaning and perspective in the research process*. Crows Nest: Allen & Unwin.

Dahl, K. M. & Jakobsen, V. (2005). *Køn, etnicitet og barrierer for integration. Fokus På Uddannelse, Arbejde Og Foreningsliv*. Socialforskningsinstituttet. København.

De Knop, P., Theeboom, M., Van Engeland, E., Van Puymbroeck, L., De Martelaer, K., & Wittock, H. (1995). *Sport and Ethnic Minority Youth*. Journal of Comparative Physical Education and Sport, 17, 12-23.

De Knop, P., Theeboom, M., Wittock, H. & De Martelaer, K. (1996). *Implications of Islam on Muslim girls' sports participation in Western Europe*, Sport, Education and Society, 1(2), 147-164.

Friberg, J.H. (2005). *Ungdom, fritid og deltagelse i det flerkulturelle Oslo*. (Rep. No. 16). Oslo: Fafo.

Geertz, C. (1973). *The Interpretation of Cultures - Selected Essays*. New York: Basic Books.

Gergen, Kenneth J. (1985). *The Social Constructionist Movement in Modern Psychology*. American Psychologist. The American Psychological Association, Vol 40, No. 3, 266-275.

Gregersen, M. T, A. Michelsen La Cour, Agergaard S. (2012). *DGI Playground: Slutevaluering af idrætsaktiviteter i ferien for børn og unge i udsatte boligområder*. Institut for idræt og ernæring Københavns universitet.

Gullestad, M. (1998). *Kulturforskningens normative og politiske aspekter*, Kulturstudier 1, pp. 69-94.

Habermann, U. (2007). *En postmoderne helgen?: Om motiver til frivillighed*. København: Museum Tusulanum.

Hedetoft, U. R., Emerek R., Poulsen J. & Larsen J. (2002). *Integrationsforskningen i Danmark, 1980-2002*. København: Ministeriet for flygtninge, indvandrere og integration, pp. 17-25, 71-92.

Hamburger, C. (1997). *"Etniske minoriteter og social integration"*. Social integration. København: Socialforskningsinstituttet.

Hamzeh, M. & Oliver, L. K. (2012). *"Because I Am Muslim, I Cannot Wear a Swimsuit"*. Research Quarterly for Exercise and Sport, 83:2, 330-339, DOI: 10.1080/02701367.2012.10599864.

Hansen, V. H. & Dreier, M.B. (2007). *Integration gennem idræt - en sociologisk analyse med idrætteoretiske, organisatoriske og rumlige perspektiver*. Sociologisk Institut, Københavns Universitet.

Ibsen, B. (2012). *Frivilligt arbejde i idræt - Notat udarbejdet for DGI*. Center for forskning i Idræt, Sundhed og Civilsamfund. Syddansk Universitet.

Ibsen, B., M. Fehsenfeld, L. B. Nielsen, A. M. Boye, R. Malling, L. G. Andersen, I. M. Lebech Jørgensen, R. Davidsen & L. Sørensen. (2012). *Idræt i udsatte boligområder*. Center for forskning i Idræt, Sundhed og Civilsamfund, Syddansk Universitet, og Metopos – en del af Bascon.

Ibsen, B., Thøgersen, M., & Levinsen, K. (2013). *Kontinuitet og forandring i foreningslivet: Analyser af foreningslivets udbredelse, sammensætning og karakteristika i 00'erne*. Center for Forskning i Idræt, Sundhed og Civilsamfund, Institut for Idræt og Biomekanik, Syddansk Universitet. (Movements, Vol. 11).

Ibsen B. & K. Østerlund (2016). *Introduction to the project "Social inclusion and volunteering in Sports clubs in Europe"* (SIVSCE). University of Southern Denmark, Department of Sports Science and Clinical Biomechanics, 2016. ISBN 978-87-93496-03-3.

Janssens, J. & Verweel, P. (2014). *The significance of sports clubs within multicultural society. on the accumulation of social capital by migrants in culturally "mixed" and "separate" sports clubs*. EJSS. European Journal for Sport and Society, 11(1), 35.

Janoski, T. (1998). *Citizenship and Civil Society*. Cambridge, MA: Cambridge University Press.

Johnson, M. R. (2000). *Perceptions of Barriers to Healthy Physical Activity among Asian Communities*, Sport Education and Society, 5, 1 (2000), 1-70.

Kay, T. (2006). *Daughters of Islam: Family influence on Muslim young women's participation in sport*. International Review for the Sociology of Sport 41(3-4): 357-373.

Juul, S. (2002). *Modernitet, velfærd og solidaritet. En undersøgelse af danskernes moralske forpligtelser*. København: Hans Reitzels Forlag.

Kulturministeriet (2009). *Idræt for alle: Breddeidrætsudvalgets rapport - Baggrund og analyse*. ISBN, elektronisk version: 978-87-7960-128-4.

Kvale, S., & Brinkmann, S. (2009). *Interview: Introduktion til et håndværk*. København: Hans Reitzels Forlag.

Michelsen la Cour, A. (2013). *Om at blande brune og hvide kartofler: En analyse af betydningen af netværker mellem idrætsforeninger og nydan-*

ske familier og børn. Agergaard & Bonde: Integration gennem kroppen. Idræt, etnicitet og velfærds politik. ISBN 9788763538961, 185-210.

Laub, T. (2011). *Danskernes motions- og sportsvaner 2011*. Idrættens Analyseinstitut. ISBN 978-87-92120-52-6 (elektronisk version).

Lauridsen, B. L. (2006). *Den frivillige idrætsforening som integrationsarena*. Center for Idræt, Århus Universitet - Idrætsprojekt.

Liversage, A. & C. P. Christensen (2017). *Etniske minoritetsunge i Danmark: En undersøgelse af årgang 1995*. København - SFI. Det Nationale Forskningscenter for velfærd.

Lovell, T. (1991). *Sport, Racism and Young Women*. In: G. Jarvie (ed) *Sport, Racism and ethnicity* (London: Falmer Press), 58-73.

Madsen, L. M. (2014). Klubben, gruppen og sproget: Social praksis, sprogbrug og integration i en københavnsk kampsportsklub. Agergaard & Bonde: Integration gennem kroppen. Idræt, etnicitet og velfærds politik. ISBN 9788763538961, 107-127.

Maxwell, H. & T. Taylor (2010). *A Culture of Thrust: Engaging Muslim Women in Community Sport Organizations*. *European Sport Management Quarterly*, 10(4), 465-483.

Morgan, L. (1997). *Focus Groups as Qualitative Research: Planning and Research Design for focus groups*. 32-46, DOI: 10.4135/9781412984287.

Nielsen, G., Hermansen, B., Bugge, A., Dencker, M., & Andersen, L. B. (2013). *Daily physical activity and sports participation among children from ethnic minorities in Denmark*. *European Journal of Sport Science*, 13(3), 321-331.

Patton, Michael Q. (2002). *Qualitative Research & Evaluation Methods*. 3. Edition. ISBN-13: 978-0761919711.

Phoenix, A. (2001). *Practising Feminist Research: The Intersection of Gender and "Race" in the Research Process*. In K.K. Bhavani (Ed.), *Feminism and "Race"* (Oxford: Oxford University Press), 203-219.

Pilgaard M. & Rask S. (2016). *Danskernes motions- og sportsvaner 2016*. Idrættens Analyseinstitut 1. udgave, København. ISBN (elektronisk) 978-87-93375-64-2.

Putnam, R. D. (2000). *Bowling alone: The collapse and revival of American community*. Simon and Schuster.

Raskin, J. D. (2002). *Constructivism in psychology: Personal construct psychology, radical constructivism, and social constructionism*. In J. D. Raskin & S. K. Bridges (Eds.), *Studies in meaning: Exploring constructivist psychology* (pp. 1-25). New York: Pace University Press.

Rasmussen, P. V. (2008). *Foreninger og integration*. Center for Forskning i Idræt, Sundhed og Civilsamfund.

Rowe, N & Champion, R (2000). *Sports participation and ethnicity in England*. National survey 1999/2000 (Headline findings - London: Sport England, 2000).

Schmidt, G. & Jakobsen, V. (2000). *20 år i Danmark: En undersøgelse af nydanskernes situation og erfaringer*. København 2000. Socialforskningsinstituttet 00:11.

Schwandt, Thomas A. (2000). *Three epistemological stances for qualitative inquiry: Interpretivism, Hermeneutics, and Social Constructionism*, In N. K. Denzin and Y. S. Lincoln, Eds., *Handbook Of Qualitative Research*, 2nd Edition, Sage, Thousand Oaks, 2000, pp. 189-213.

Skinner J., H. Z. Dwight, J. Cowell (2006). *Development through Sport: Building Social Capital in Disadvantaged Communities*. Griffith University. School of Education and Professional Studies, Gold Coast Campus.

Seippel, Ø. (2002) "*Volunteers and professionals in Norwegian Sport Organizations*". *Voluntas*, 13. pp 253-270.

Sparkes, A., & Smith, B. (2014). *Qualitative Research Methods in Sport, Exercise and Health: From Process to Product*. London: Routledge.

Strandbu, Å. (2005). *Identity, Embodied Culture and Physical Exercise: Stories from Muslim Girls in Oslo with Immigrant Background*, *Young* 13 (1): 27-45.

Strandbu Å. (2002). *Alltrening for innvandrerkvinner - et eksempel på segregert integrasjon?* Norsk institutt for forskning om oppvekt, velferd og aldring. Paper presented at the 12th Nordic migration research conference (helsingfors: CEREN, 2002).

Symeon Dagkas, Tansin Benn & Haifaa Jawad (2011). *Multiple voices: Improving participation of Muslim girls in physical education and school sport*. *Sport, Education and Society*, 16:2, 223-239, DOI: 10.1080 / 13573322.2011.540427.

Tansin Benn & Gertrud Pfister (2013). Meeting needs of Muslim girls in school sport: Case studies exploring cultural and religious diversity. *European Journal of Sport Science*, 13:5, 567-574, DOI: 10.1080 / 17461391.2012.757808.

Taylor, T. (2001). *Gender and cultural diversity in sport organisations*. University of Technology, Sydney. World Leisure No. 3/2001.

Theeboom, M., Schaillee, H. & Nols, Z. (2012). *Social capital development among ethnic minorities in mixed and separate sport clubs*. *International Journal of Sport Policy and Politics*, 4(1), 1-21.

Togebj, L. (2003) *Fra fremmedarbejder til etnisk minoritet*. Aarhus: Magtudredningen.

Togebj, L. & Kjeldgaard, T. (2002) AMID Working Papers 20.

Tænketanken om udfordringer for integrationsindsatsen i Danmark. (2007). *Etniske grupper værdier - Baggrundsrapport*. København: Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration. Elektronisk ISBN: 87-91850-52-3.

Verhagen, S. & Boonstra, N. (2014). *Bridging social capital through sports: An explorative study on (improving) inter-ethnic contact at two soccer clubs in the Netherlands*. *Journal of Social Intervention: Theory and Practice*, 23(4), 23-38.

Walseth, K. (2006). *Young Muslim Women and Sport: the Impact of Identity Work*, *Leisure Studies*, 25:1, 75-94, DOI: 10.1080 / 02614360500200722.

Walseth, K. (2008). Bridging and bonding social capital in sport - experiences of young women with an immigrant background. *Sport, Education and Society*, 13:1, 1-17, DOI: 10.1080 / 13573320701780498.

Walseth, K (2012). *Muslim Girls' experiences in physical education in Norway - What role does religiosity play?* Oslo and Akershus University College of Applied Sciences, Faculty of Education and International Studies.

Walseth, K. & Fasting, K. (2004). *Sport as a Means of Integrating Minority Women*. *Sport in Society*, 7:1, 109-129.

Walseth, K. & Strandbu Å. (2014). *Young Norwegian-Pakistani women and sport: How does culture and religiosity matter?* *European Physical Education Review* 1–19, DOI: 10.1177 / 1356336X14534361.

Yin, Robert K. (2009). *Case study research: Design and Methods*. Applied Social Research Methods Series Volume 5. ISBN-13: 978-1452242569.

Young, Richard A., & Collin, A. (2003). *Introduction: Constructivism and Social Constructionism in the Career Field*. *Journal of Vocational Behavior*, 64 (3), 373-388.

Østerlund, K. (2013). *Foreningsidrættens sociale kvaliteter - En social kapital-inspireret undersøgelse af danske idrætsforeninger og deres medlemmer*. Center for forskning i Idræt, Sundhed og Civilsamfund (CISC). Institut for Idræt og Biomekanik. Det Sundhedsvidenskabelige Fakultet, Syddansk Universitet.

Hjemmesider:

Get2Sport Hjemmeside - Hentet d. 06-06-2017:

www.Get2Sport.dk/da/hvem-s-er-s-vi-s-og-s-hvad-s-har-s-vi-s-gang-s-i.

Dr.dk Hjemmeside - Hentet d. 06-06-2017. Artikel: Forbund: Behov for større og mere professionelle idrætsforeninger (2017):

<https://www.dr.dk/nyheder/viden/naturvidenskab/forbund-behov-stoerre-og-mere-professionelle-idraetsforeninger>

Appendiks A - Forforståelse

Mine forforståelser af etniske minoritetspiger og deres idrætsdeltagelse bygger på, at jeg selv har været en del af foreningslivet gennem det meste af min opvækst, som medlem i en mindre og lokal fodboldklub i en lille by uden for Aalborg, der hedder Gistrup. Jeg har spillet fodbold i mange år og i den tid, var der faktisk ikke nogen etniske minoriteter, hverken drenge eller piger i idrætsforeningen i Gistrup og hvis der var, så var det meget få. Vi var ofte til kampe og stævner, men på de andre hold mødte jeg sjældent etniske minoriteter.

Jeg har personligt fået meget ud af, at være med i en idrætsforening og har til i dag stadig mange venskaber fra dengang. På den ene eller anden måde tænker jeg forud for mit 10. semesters projekt, at etniske minoriteter, må gå glip af noget, hvis de ikke er medlemmer af en idrætsforening. Jeg tænker altså, hvorfor eller hvad skyldes det, at etniske minoriteter er fraværende - hvis de overhovedet ønsker at være en del af en idrætsforening.

En sjælden gang mødte vi etniske minoritetsdrenge til kampe, men det var mod hold, som var lukkede - på den måde, at de udelukkende bestod af etniske minoritetsdrenge. Efterfølgende er jeg kommet til at tænke på, om min egen idrætsforening også var "lukket" - måske ubevidst, men stadig ekskluderende og at det var grunden til, at jeg ikke oplevede etniske minoriteter i min klub.

Forud for specialet, omhandlende etniske minoritetspiger bevæggrunde for deltagelse eller fravær i idrætsforeninger, var det min forventning at etniske minoritetspiger ikke selv havde interesse, fordi der var nogen faktorer der vægtede højere og forhindrede dem i at deltage i idrætsforeninger. Jeg havde en forventning om, at dette blandt andet skyldes ekskluderende fællesskaber i idrætsforeninger og manglende villighed hos klubben til at tage imod og bruge tid på at inkludere etniske minoritetspiger i fællesskabet. Derudover havde jeg en forventning om, at der var nogle

religiøse eller kulturelle barrierer hos etniske minoritetspiger, der også havde betydning for om de deltog i idrætsforeninger - jeg havde en forestilling om at tørklædet og blandede aktiviteter var nogen af dem. Til sidst havde jeg en forforståelse af, at etniske minoritetspiger forældres støtte og opbakning, måske på lige fod med danske forældre, havde betydning for om man udviklede interesse for en sportsgren i en idrætsforening.

Appendiks B - Kontakt

Mail til idrætsforeningen og ungdomsskolen.

Hej navn,

Jeg er på nuværende tidspunkt i gang med mit 10. semesters projekt (specialet) på Idrætskandidaten på Aalborg Universitet og skriver om etniske minoritetspiger og hvilke bevæggrunde de oplever for enten deltagelse eller fravær i idrætsforeningen.

Formålet med projektet er, at sammenligne en gruppe af etniske minoritetspiger der er aktive i en idrætsforening og en gruppe af etniske minoritetspiger der ikke er foreningsaktive - Og med udgangspunkt i deres perspektiver komme frem til nogle motiver og barriere for denne målgruppe i forbindelse med at indgå i foreningslivet.

Grunden til jeg skriver til navn (red.), er derfor for at høre nærmere omkring et muligt samarbejde med jer eller nærmere for at lov til at lave et fokusgruppeinterview med 4-6 etniske minoritetspiger fra jeres forening eller klub omkring deres deltagelse i foreningen og herunder nogle af de fordele og ulemper (motiver og barriere) de oplever igennem deres deltagelse.

Jeg håber det har vakt jeres interesse og glæder mig til at høre mere fra jer.

Hilsen Jakob Andersen Molbech.

Appendiks C - Interviewguide

Interviewguide til fokusgruppeinterview i idrætsforeningen

Velkomst

- Præsentation af studiegruppe ved Aalborg Universitet på kandidatuddannelsen i idræt.
- Præsentation af formålet for mødet: Jeg ønsker at bruge dette interview til, at skabe indsigt i etniske minoritetspigers motiver og barrierer i forhold til idrætsdeltagelse i foreninger.

Introduktion

Interviewet vil cirka tage ca. 30 til 90 minutter, det bliver optaget på diktafon, for at jeg kan genkende hvem der siger hvad og kan bruge materialet i specialrapporten. Mine optagelser af fokusgruppeinterviewet er fortrolige og ingen andre end jeg selv har adgang til dem. Min transskribering af fokusgruppeinterviewet vil blive vedlagt under bilaget i specialet, dette for at læser kan få et indblik i transskriberingen og se citater fra interviewet. Dette bliver dog i en anonymiseret form, så den enkelte deltager ikke kan genkendes tilbage til sine udtalelser. Jeres udtalelser er derfor gengivet med navne som synonymmer i rapporten.

- a) Dette interview er anderledes end det, man normalt forbinder med at blive interviewet, hvor interviewereren stiller en masse spørgsmål hele tiden.
- b) Nu er det mest jer, der skal snakke og diskutere med hinanden.
- c) I kører selv diskussionen. Hvis den kører af sporet, hvis I løber tør for ting at sige eller hvis ikke alle bliver hørt - så hjælper jeg jer i gang.

- d) Forestil Jer, at det er ligesom at sidde hjemme hos én af Jer til dagligt.
- e) Pas på ikke at tale i munden af hinanden og undgå at larme alt for meget da det går ud over lydoptagelsen.
- f) Jeg er interesseret i at høre om jeres egne erfaringer, oplevelser og fortællinger - og også Jeres personlige holdninger. Det vigtigste i min opgave er jeres synspunkter.
- g) Begræns ikke jeres synspunkter eller meninger, jeg er interesserede i at høre så meget som muligt. Alle oplevelser er vigtige - jeg vil gerne understrege at der IKKE er nogen "rigtige" eller "forkerte" svar - tværtimod.
- h) Husk, at I også meget gerne må argumentere for, hvorfor I synes som I gør, og ligeledes stille spørgsmålstejn ved hinandens kommentarer hvis I er enige/uenige for at skabe en diskussion omkring emnet.
- i) Som det første, når vi starter interviewet, bedes I højt og tydeligt præsentere Jer selv ved fornavn.

Temaer	Spørgsmål
Introduktion af deltagere	<p>Navn - alder - baggrund?</p> <p>Hvor længe har i været medlemmer af foreningen?</p> <p>Hvorfor startede i hos idrætsforeningen?</p>
Motiver	<p>Hvad tiltaler og motiverer jer ved at være fysisk aktiv?</p> <p>Hvad kan i godt lide ved fodbold?</p> <p>Hvorfor har i valgt at deltage i en idrætsforening?</p> <p>Hvad oplever i af gode ting i jeres idrætsforening?</p> <p>Giver det jer noget personligt at være medlem af en idrætsforening?</p>
Barriere	<p>Er der noget i synes er mindre sjovt ved at være fysisk aktiv?</p> <p>Noget i mindre godt kan lide ved fodbold?</p> <p>Møder i nogle barrierer og/eller udfordringer i forbindelse med jeres deltagelse i idrætsforeningen?</p> <p>Er der noget i mindre godt lide i jeres forening?</p> <p>Er der noget i oplever, som svært i jeres deltagelse i idræt og foreningsliv og hvordan overkommer i de barrierer?</p>
Miljøet og dets betydning	<p>Hvordan er jeres forhold til de andre medlemmer i foreningen?</p> <p>Hvordan oplever i fællesskabet?</p> <p>Føler i jer velkommen og/eller trygge i foreningen?</p> <p>Laver i noget socialt sammen med de andre medlemmer udenfor foreningen?</p>
Øvrige faktorer påvirkning	<p>Hvilken betydning har træneren for jeres deltagelse?</p> <p>Hvad tænker jeres familier om at i spiller fodbold?</p> <p>Hvad tænker jeres familie om at i deltager i en idrætsforening?</p> <p>Oplever i støtte og opbakning fra jeres familie i forhold til jeres deltagelse?</p> <p>Er der mange i jeres netværk der dyrker sport og/eller er medlem af en idrætsforening?</p>

Opfølgende spørgsmål: Litteratur peger på at piger med etnisk minoritetsbaggrund er mindre deltagende i idrætsforeninger, hvorfor tror i det er sværere at rekruttere og fastholde piger med etnisk minoritetsbaggrund i foreninger?

Interviewguide til fokusgruppeinterview i ungdomsskolen

Velkomst

- Præsentation af studiegruppe ved Aalborg Universitet på kandidatuddannelsen i idræt. Min interesse for etniske minoritetspigens deltagelse i idræt udspringer af min egen gang i en idrætsforening
- Præsentation af formålet for mødet: Jeg ønsker at bruge dette interview til at skabe indsigt i etniske minoritetspigens motiver og barrierer i forhold til idrætsdeltagelse i foreninger

Introduktion

Interviewet vil cirka tage ca. 30 til 90 minutter, det bliver optaget på diktafon, for at jeg kan genkende hvem der siger hvad og kan bruge materialet i specialerapporten. Mine optagelser af fokusgruppeinterviewet er fortrolige og ingen andre end jeg selv har adgang til dem. Min transskribering af fokusgruppeinterviewet vil blive vedlagt under bilaget i specialet, dette for at læser kan få et indblik i transskriberingen og se citater fra interviewet. Dette bliver dog i en anonymiseret form, så den enkelte deltager ikke kan genkendes tilbage til sine udtalelser. Jeres udtalelser er derfor gengivet med navne som synonymmer i rapporten.

- a) Dette interview er anderledes end det, man normalt forbinder med at blive interviewet, hvor interviewereren stiller en masse spørgsmål hele tiden.
- b) Nu er det mest jer, der skal snakke og diskutere med hinanden.
- c) I kører selv diskussionen. Hvis den kører af sporet, hvis I løber tør for ting at sige eller hvis ikke alle bliver hørt - så hjælper jeg jer i gang.
- d) Forestil Jer, at det er ligesom at sidde hjemme hos én af Jer til dagligt.

- e) Pas på ikke at tale i munden af hinanden og undgå at larme alt for meget da det går ud over lydoptagelsen.
- f) Jeg er interesseret i at høre om jeres egne erfaringer, oplevelser og fortællinger - og også Jeres personlige holdninger. Det vigtigste i min opgave er jeres synspunkter.
- g) Begræns ikke jeres synspunkter eller meninger, jeg er interesserede i at høre så meget som muligt. Alle oplevelser er vigtige - jeg vil gerne understrege at der IKKE er nogen rigtige eller forkerte "svar" - tværtimod.
- h) Husk, at I også meget gerne må argumentere for, hvorfor I synes som I gør, og ligeledes stille spørgsmålstejn ved hinandens kommentarer hvis I er enige/uenige for at skabe en diskussion om emnet.
- i) Som det første, når vi starter interviewet, bedes I højt og tydeligt præsentere Jer selv ved fornavn

Temaer	Spørgsmål
Introduktion af deltagere	<p>Navn - alder - baggrund?</p> <p>Hvor længe er i kommet i Ungdomsskolen?</p> <p>Hvorfor startede i hos Ungdomsskolen?</p> <p>Er i medlem af nogen foreninger?</p>
Motiver	<p>Hvad er jeres forhold til fysisk aktivitet?</p> <p>Er der noget som tiltaler eller motiverer jer ved at være fysisk aktiv?</p> <p>Giver det jer noget personligt at deltage i fysisk aktivitet?</p> <p>Er der nogle sportsgrene i godt kan lide?</p> <p>Oplever i nogle gode ting ved at deltage i sport?</p> <p>Hvad er jeres forhold til en idrætsforening – hvilke erfaringer har i med disse - Oplevelser eller eksempler?</p> <p>Har i nogen interesse i at begynde i en idrætsforening?</p> <p>Hvad kunne i så fald få jer til at begynde i en idrætsforening?</p>
Barriere	<p>Er der noget i synes er mindre sjovt ved at være fysisk aktiv?</p> <p>Oplever i nogle barrierer og/eller udfordringer i forbindelse med at deltage i fysisk aktivitet?</p> <p>Er der nogle ting der afholder jer fra at deltage i fysisk aktivitet?</p> <p>Oplever i noget der er svært eller udfordrende, når i deltager i sport?</p> <p>Har i oplevet nogle barrierer og/eller udfordringer i forbindelse med at deltage i en idrætsforening?</p> <p>Er der nogle ting der afholder jer fra at deltage i idrætsforeninger?</p>

<p>Miljøet og dets betydning</p>	<p>Hvad kan i godt eller mindre godt lide ved Ungdomsskolen?</p> <p>Hvad får i personligt ud af, at være en del af Ungdomsskolen?</p> <p>Føler i jer velkommen og/eller trygge i Ungdomsskolen – til for eksempel at være fysisk aktivitet eller deltage i forskellige aktiviteter?</p> <p>Laver i noget socialt sammen med de andre unge udenfor Ungdomsskolen?</p>
<p>Øvrige faktorerers påvirkning</p>	<p>Hvilken betydning har "den ansvarlige" der står for aktiviteten i Ungdomsskolen for jeres deltagelse?</p> <p>Oplever i støtte og/eller opbakning fra jeres familie i forhold til jeres deltagelse i Ungdomsskolen?</p> <p>Lægger familien vægt at i deltager i nogle bestemte aktiviteter?</p> <p>Oplever i noget støtte og/eller opbakning fra jeres familie i forhold til deltagelse i fysisk aktivitet?</p> <p>Er der mange i jeres netværk der dyrker sport og/eller der er medlem af en idrætsforening?</p> <p>Hvilke fritidsinteresser har i og hvilke? Hvad er jeres forhold til disse?</p>

Opfølgende spørgsmål: Litteratur peger på at piger med etnisk minoritetsbaggrund er mindre deltagende i idrætsforeninger, hvorfor tror i det er sværere at rekruttere og fastholde piger med etnisk minoritetsbaggrund i foreninger?

Appendiks D - Transskriberingsregler

Jeg har transskriberet efterfølgende transskriberingsregler fra Bloor et al. (2001):

[] til overlap i tale

() til uforståelig tale

___ til når taler selv understreger noget

NEJ til høje udbrud

[latter] til øvrige mundtlige udtryk

.... til kortere pauser

[pause] til længere pauser

Appendiks E – Transskribering

Fokusgruppeinterview 1 i idrætsforeningen

1 M: Ja, jeg vil egentlig gerne først starte med at spørge ind til hvad jeres
2 navn er, jeres alder og hvilken baggrund i har og baggrund hvis i er født
3 og opvokset i Danmark så siger i selvfølgelig det, men jeg vil også gerne
4 vide hvor jeres forældre er fra så er der en der kunne tænke sig at
5 starte ud?

6 Matilde: Ja jeg hedder navn (red.) og jeg er 14 år gammel ehm jeg er
7 født og opvokset i Danmark og mine forældre er Palæstinensere fra Liba-
8 non

9 M: Okay, vil du også?

10 Alma: Ja selvfølgelig jeg hedder så navn (red) og er faktisk Matilde store-
11 søster og jeg er 22 år gammel og er også født og opvokset i Danmark og
12 mine forældre er også fra Libanon.

13 M: Okay, ja.

14 Anna: Jeg hedder navn (red.) og er kurder fra Tyrkiet, jeg har været i
15 Danmark i ca. 1 års tid, så jeg ikke så god til dansk endnu.

16 M: Du gør det meget godt - hvor gammel var du?

17 Anna: Jeg er 17 år og mine forældre er flygtet fra Tyrkiet.

18 M: Okay. Ja. Hvad med dig herovre?

19 Emma: Jeg hedder navn (red.) og jeg er 13 år gammel og jeg er født og
20 opvokset her i Danmark og min mor er også født og opvokset her i Dan-
21 mark men min far er Pakistaner fra Pakistan.

1 M: Okay, hvor længe har i så været medlemmer eller tilknyttet idrætsfor-
2 eningen?

3 Matilde: Jeg har været med i seks år

4 Alma: Det har jeg også

5 Alma: Hvor længe har du spillet fodbold?

6 Anna: Her? []

7 Alma: Ja her i navn (idrætsforeningen red.)

8 Anna: (uforståelig tale) jeg har spillet fodbold her siden jeg kom til Dan-
9 mark

10 M: Okay så ca. et års tid?

11 Anna: Ja

12 Emma: Og jeg har spillet i sådan to år men jeg er stoppet lidt og be-
13 gyndt igen herude.

14 M: Okay. Ved i om den sidste pige kommer nu ellers så tænker jeg bare
15 vi fortsætter

16 Alma: Nej altså, jeg tror hun er på vej.

17 M: Ja ok. Tror bare vi fortsætter. Så kan i huske hvorfor i startede i
18 idrætsforeningen? Og i må gerne lige tænke lidt over det.

19 Matilde: Ja altså jeg blev spurgt af min søster fordi de manglede en træ-
20 ner og så sagde jeg at jeg ville prøve det og det gjorde jeg og så har jeg
21 spillet lige siden. Ja altså det var vist derfor.

22 M: Okay ja.

23 Matilde: Mmhm

1 Alma: Hmm altså hvis jeg nu tænker. Ja altså nu sagde jeg at jeg har væ-
2 ret her i seks år lige før, men det giver jo ingen mening ud fra det Matilde
3 siger. Og jeg har også både spillet fodbold og håndbold i navn (idrætsfor-
4 eningen red.). Så jeg har i princippet været her siden jeg var 10 år. Og
5 jeg er 22 år nu, så det må være 12 år. Jamen dengang jeg startede det
6 var for at spille noget sport. Mens jeg spillede fodbold så blev jeg så
7 spurgt om jeg kunne have lyst til at være træner og det takkede jeg ja til.
8 Da jeg blev 15 år blev jeg træner og så senere hen kom til at sidde med i
9 bestyrelsen herude. Grunden er nok at jeg har lyst til at gøre en forskel,
10 det er nok grunden til at jeg blev frivillig herude.

11 M: Okay ja. Hvad med dig?

12 Anna: Så da jeg kom til Danmark. Min historie i navn (idrætsforening
13 red.) er lidt anderledes. Jeg stod en dag på fodboldbanen og spillede for
14 mig selv og nogen kom hen og spurgte, vi har træning i dag ville du
15 komme herover og være med og det sagde jeg ja til. Siden hen har jeg
16 spillet sammen med de andre. Efter det, ca. 3-4 måneder jeg blev spurgt
17 om jeg ville være assistentræner for U13 drengehold og senere hen blev
18 jeg assistentræner for hold sammen med Alma.

19 Emma: Ja altså jeg kan faktisk ikke huske hvorfor jeg startede her [lat-
20 ter] men tror det er fordi jeg var meget interesseret i fodbold. Vi spillede
21 det meget i skolen, så jeg tror det var derfor.

22 M: Er det sådan vi kan lukke døren? Hun kan vel bare komme ind alligevel
23 når hun dukker op.

24 Alma: Ja det skal jeg nok gøre.

25 M: Okay tusind tak.

26 M: Ehm. Hvad tiltaler jer ved at være fysisk aktiv?

1 Matilde: At man er i blandt andre, man ser andres forskelligheder og
2 hvordan man håndtere, hvis og når der sker et eller andet. Det inspirerer
3 mig meget.

4 M: Så det der med at være sammen med andre?

5 Matilde: Ja lige præcis, være sammen med andre der er anderledes end
6 en selv.

7 Anna: Hvad var spørgsmålet?

8 M: Ja altså hvad tiltaler dig eller hvad gør at du har lyst til at dyrke moti-
9 on og grunden til det?

10 Anna: Ehm.... [latter] jamen jeg kan lide at være sammen med forskellige
11 mennesker. [pause] Jeg kan lide at løbe. Da jeg startede i skole, jeg star-
12 tede med at spille fodbold og så fra den tid til nu jeg har spillet fodbold.
13 Det er det.

14 Emma: Jeg kan godt lide at være sammen med mine venner og spille
15 fodbold sammen med dem og være sammen om noget der interessere os.

16 M: Så fællesskabet?

17 Emma: Ja det er vigtig at jeg kan være sammen med dem.

18 M: Hvad kan i godt lide ved fodbold?

19 Matilde: Jamen lidt det samme. Være sammen med sine venner og at
20 man er meget fysisk aktiv. Så det er også lidt noget ikk'.

21 Alma: Altså de hold vi har spillet på har været rigtig sociale hold og altså
22 vi spillede rigtig fodbold og vi var tilmeldt stævner osv. og vi spillede fak-
23 tisk i en høj række. Men samtidig bliver der dyrket rigtig meget det socia-
24 le fællesskab.

25 Matilde, 3 og 4: Mmhm.

- 1 Alma: Ja jeg har været på ture og weekendstævner og vi mødtes også i
2 vores fritid og laver ting på tværs af holdene. Så det er klart fællesskabet
3 og de sociale ting.
- 4 M: Ja.
- 5 Alma: Ja altså samtidig med at man dyrker noget sport
- 6 M: Okay, oplever i andre gode ting?
- 7 Matilde: Ja, der er faktisk mange af de her ture for eksempel når FCK
8 (fodboldhold red.) kommer og spiller så tager vi nogle gange ud og ser
9 dem. Det er meget sjovt.
- 10 M: Ja okay.
- 11 Alma: Ja jeg tror også det der med at man får et større netværk. Man
12 kommer til at kende folk fra området. Det har jeg i hvert fald oplevet at
13 nogle af pigerne er blevet rigtig gode venner med nogen de ikke snakkede
14 med før de spillede fodbold. Fordi man lige pludselig spiller fodbold i
15 samme klub og har noget at snakke om. Og der er nogen at se op til i
16 klubben.
- 17 Matilde: Ja altså jeg så meget op til træner (red.) og en anden træner jeg
18 havde.
- 19 M: Så i oplever at i lærer nogen at kende gennem foreningen?
- 20 Anna: Ja, for eksempel når jeg går sammen med navn, næstformanden i
21 klubben, så stopper folk os på gaden og spørger om vi er søster.
- 22 M: Okay.
- 23 Anna: Ja altså vi er ikke fra samme familie eller søster, men vi spiller bare
24 fodbold sammen. Det er kun derfor.
- 25 M: Synes du det er positiv eller?

1 Anna: Ja, så nu alle kender mig for eksempel her i foreningen. Altså før-
2 ste gang jeg kom her på banen, alle kigger rigtig mærkeligt på mig, fordi
3 de kender ikke mig. Du ved.... men nu når jeg går på min vej eller er
4 uden for, mange kommer og snakker. Jeg er blevet mere social.

5 M: Okay, i har allerede nævnt nogle forskellige ting - men hvad giver det
6 jer personligt at være en del af en idrætsforening?

7 Matilde: Ja.... altså det med ens kontakter og netværk og sådan noget.
8 Jeg snakker med flere forskellige nu [pause].

9 M: Nye venner?

10 Matilde: Ja.

11 Anna: Ja og for eksempel jeg har lært dansk nu.

12 Alle: Ja

13 Emma: Lære mennesker at kende.

14 Alma: Der har også været noget personlig udvikling på.... på alle led kan
15 man sige. Men nu ved jeg ikke hvor meget jeg må sige om andres udvik-
16 ling og altså jeg har i hvert fald set flere udvikle sig.

17 [latter]

(uforståelig tale) og larm - sidste deltager kom ind af døren.

18 Laura: Jeg kunne ikke finde hvor i sad og undskyld.

19 Alma: () Men jeg har i hvert fald oplevet personlig udvikling og set flere
20 af pigerne også udvikle sig på det personlige plan. [] Mest i forhold til de
21 sociale aspekter.

22 Laura: Okay altså hvor er i henne?

1 M: Ja okay.... ehm kan du ikke bare hoppe med i diskussionen fra næste
2 spørgsmål?

3 Laura: Jojo

4 M: Er der noget i synes der er mindre sjovt ved at være fysisk aktiv?

5 Emma: Jeg kan ikke lige komme på noget

6 [pause]

7 M: Hvad med noget der er mindre sjovt ved fodbold så?

8 Matilde: En bestemt øvelser eller hvad tænker ud?

9 M: Det må det gerne være. I må fortælle lige det der falder jer ind.

10 Matilde: Jamen nogen gange så fik vi en sms inden træning at i skal for
11 eksempel lave fysisk træning eller styrketræning i dag i stedet for fodbold
12 og så kunne man godt lige finde på at blive hjemme i stedet for.

13 Alma: Ja altså hovedstød. [peger på tørklæde]

14 [latter]

15 [pause]

16 M: Okay. Det giver vist sig selv at det er på grund af tørklædet.

17 Alma: Det har du ret i.

18 M: Okay. Har i så oplevet nogle udfordringer i forbindelse med det i for-
19 hold til jeres deltagelse i foreningen.... ehm det kan også være noget an-
20 det end tørklædet?

21 Matilde: [] Problemer eller?

22 Laura: Er det her sådan noget som jeg har oplevet?

1 Matilde, 2, 3 og 4: Ja

2 Laura: Jeg har.... er det noget med det at gøre?

3 Alma: Ja det har lige præcis noget at gøre med det.

4 Laura: Ehm.... jeg har ikke den store støtte hjemmefra, hvis man kan sige
5 det sådan. Det har jeg så ikke, men jeg har så selvfølgelig kæmpet og
6 kæmpet og det endte med så at jeg har fået lov til at spille her. Men det
7 var så efter lang tid. Men det er stadig ikke fordi altså mine forældre er
8 ikke glade for at jeg går her. Men jeg har fået lov til at komme her, men
9 jeg må ikke selv spille længere.

10 M: Okay.

11 Laura: Jeg måtte, men altså

12 M: Okay, men hvorfor er dine forældre i mod det?

13 Laura: Øh ja, det er så fordi ehm altså der hvor vi kom fra eller mine
14 forældre kommer fra. Der har det været sådan, at piger bare ikke lavede
15 sport eller spille fodbold generelt. De var mere sådan nogen der var der-
16 hjemme og passe huset og sådan noget ikke. Så det er det de har set og
17 lært og det er så også sådan en opdragelse de så har givet mig. Men jeg
18 synes så det helt modsatte. Jeg synes ikke der burde være den forskel på
19 at pige for eksempel ikke må røre en fodbold og en dreng gerne må.

20 Emma: Så de mener det er en drenge sport?

21 Laura: Nej nej, det er ikke kun fodbold. Det troede jeg det var i starten.
22 Så jeg har også prøvet noget andet sport. Men det er sådan sport gene-
23 relt.

24 Matilde: Så hun må ikke.

25 M: Okay. Nu fik jeg desværre ikke mulighed for at snakke med dig fra
26 start af. Men hvorfor valgte du eller vælger du så alligevel at komme her i

1 foreningen og altså kæmpe i mod dine forældre, hvis man kan sige det
2 sådan?

3 Laura: Det er fordi, jeg har opdaget at jeg er rigtig glad for at spille fod-
4 bold og jeg har også opdaget at når jeg spiller fodbold så er jeg sådan en
5 helt anden person nærmest. Og jeg tænker ikke på hvis jeg har en dårlig
6 dag for eksempel. Når jeg spiller fodbold så tænker jeg ikke på at jeg
7 havde en dårlig dag tidligere på dagen og jeg bliver glad af det. Så jeg
8 kan rigtig godt lide fodbold og generelt bare at være fysisk aktiv.

9 M: Er det her noget i andre kan genkende hos jer selv?

10 [pause]

11 Emma: Ehm Nej min mor er glad for at jeg spiller fodbold.

12 Laura: [] Så det fylder meget for mig

13 M: Okay, men du møder til gengæld støtte hos dine forældre?

14 Emma: Ja de vil gerne have at jeg dyrker sport fordi det er godt for mig.
15 Men altså min mor har også fået lov til at dyrke sport, men min mor har
16 fortalt at hendes forældre har oplevet noget af det samme som Laura
17 sagde og nogle af de samme udfordringer. Men jeg har fået lov.

18 M: Tror du så det er fordi din mor eller hendes forældre har taget den
19 konflikt?

20 Emma: Det ved jeg ikke. Min mor hun fik sådan bare lov i hvert fald.

21 M: Okay.

22 [pause]

23 M: Kan i fortælle om der er noget i oplever der er mindre godt ved for-
24 eningen eller noget i synes kan være en udfordring?

25 Laura: Nej jeg kan ikke komme på noget lige nu.

1 Matilde: Nej ikke sådan rigtig

2 [latter]

3 M: Okay. Jamen det springer vi bare over det spørgsmål så. Er der så no-

4 get i synes der er svært ved at deltage i foreningslivet?

5 Matilde: Det at have tørklæde på.

6 Laura: Ja.

7 Matilde: For vores vedkommende (nikker til Alma og Laura) i hvert fald.

8 Nu snakker vi i skole og her i navn (idrætsforeningen red.) også nogen

9 gange. Men mest i skolen når en klassekammerat eller sådan noget

10 kommer over og siger sådan nå ja du ikke kan være med fordi du har tør-

11 klæde på. Der bliver man nødt til at svare tilbage synes jeg. Men jeg gi-

12 der nogen gange ikke tage diskussionen op igen.

13 M: Okay.

14 Matilde: Ja altså fordi det er det samme hele tiden.

15 M: Men i må gerne bære tørklæde her i foreningen og til kamp og træ-

16 ning?

17 Matilde: Ja selvfølgelig, det er vores eget valg.

18 Laura: Kan du gentage spørgsmålet?

19 M: Ja altså, om i oplever nogle udfordringer i forbindelse med foreningsli-

20 vet?

21 Laura: Jeg synes det samme. Nogen gange kan det være svært med tør-

22 klædet.

23 M: Okay. Jamen hvad siger du så når i bliver spurgt indtil tørklædet?

1 Matilde: Jamen nogen gange har jeg lyst til at tage diskussionen op men
2 nogen gange gider jeg heller ikke. Så er jeg bare med til ting alligevel i
3 stedet for at give slip på det. Så ligemeget hvad så er jeg med til det,
4 som der nu er gang i. Fordi det vil jeg.... tørklædet det skal ikke stoppe
5 os for at gøre det vi har lyst til.

6 M: Nej selvfølgelig ikke.

7 Matilde: Ja

8 Laura: Ligesom vi selvfølgelig selv vælger at tage det på (tørklædet red.).
9 Det er jo også vores valg. Hvad vi gør og hvordan vi gør.

10 Matilde: Så må vi også tage konsekvenserne der kommer fra verden. Alt-
11 så fra ens område af du ved. Og hvad folk har at sige til det.

12 M: Jamen hvad kan de finde på at spørge om?

13 Laura: Jeg kan huske at det første min lære i skolen spurgte ind til var
14 om det var permanent eller hvorfor har du valgt det og hvor lang tid har
15 du tænkt dig du skal bære det? Det er min første dag med tørklædet, lad
16 mig lige []

17 Matilde: Det rammer en. Altså ret meget.

18 Laura: Da hun spurgte mig, og hun var den første (der spurgte red.). Så
19 tænkte jeg nok ikke så meget over det. Men når man så bliver spurgt ind
20 til den samme ting flere gange og så kan det godt påvirke en. Så reflektere
21 re man over, hvorfor spørger de egentlig om det her. Det er jo noget jeg
22 selv har valgt og ens eget valg

23 M: Men det er primært i skolen, ikke her i foreningen eller?

24 Matilde: Nej

1 Laura: Nej nej, for her kender vi dem jo. Vi er nærmest som en lille slags
2 familie her. Alle kender hinanden her og vi er meget tætte med hinanden.
3 Her accepterer vi alle hinanden på den måde som vi er.

4 Matilde: Også religioner og baggrund.

5 Laura: Ja også selvom de er forskellige. Ja det kan jeg godt lide, at vi er
6 som en slags lille familie her i foreningen.

7 M: Så det er i virkeligheden også et motiv for at komme i foreningen?

8 Alle: Ja

9 Anna: Vi tænker ikke på om der er nogen der har tørklæde på eller om
10 der er nogen der ikke har tørklæde på.

11 Matilde: Mhm.

12 Laura: Man bliver accepteret her.

13 Anna: Ja. Det er sådan hvis nogen har sort hår eller ikke sort hår det er
14 ligegyldigt. Det er ikke fokus. Vi er som en familie her.

15 M: Så fællesskabet er vigtigere end forskelligheder?

16 Laura: Ja det er ikke udseendet der tæller her i foreningen. Det er mere
17 hvordan man er som personer.

18 Anna: Ja det er rigtigt.

19 M: Hvad tænker i om der er plads til forskellighed?

20 Matilde: At det er meget godt, at folk i foreningen tager i mod på den
21 måde. Sådan med åbne arme på den måde.

22 Laura: Ja

23 [pause]

- 1 [latter]
- 2 Matilde: Hvad er der?
- 3 Laura: Jeg synes bare det er sjovt med stilhed sådan du ved.
- 4 M: [latter] Okay hvad er jeres forhold til de andre i foreningen?
- 5 Matilde: Det er meget godt her på holdet. Selvom jeg stoppede med at
6 spille og er nu træner, så holder kontakten til mange af de andre spillere
7 stadig.
- 8 Laura: Ja det kan jeg godt lide. Selvom vi ikke spiller fodbold sammen
9 mere, så har vi stadig kontakten og ses. Og bare tage hjem til hinanden
10 og skrive sammen eller finde en dag. Det er ikke sådan at man ikke har
11 kontakt selvom man ikke mødes til fodbold hver uge.
- 12 M: Okay så i har også venner fra foreningen udenfor?
- 13 Alle: Ja
- 14 Laura: Det er også her, bortset fra skolen, hvor jeg har fundet de fleste
15 venskaber.
- 16 Matilde: Mmhm.
- 17 M: Hvad tænker i?
- 18 Anna og 4: Ja
- 19 Anna: Jamen jeg tænker helt det samme, altså vi har været på hold
20 sammen.
- 21 M: Okay, men du spiller stadig?
- 22 Anna: Ja

- 1 M: Okay. Nu nævnte i at i havde oplevet nogle udfordringer i skolen, hvor
2 i ikke havde haft den samme oplevelse omkring åbenhed. Gør det så at i
3 føler jer mere velkommen her i foreningen eller hvordan føler i det når i
4 er her i foreningen?
- 5 Matilde: Mere velkommen. Hmm.
- 6 M: Ja eller hvordan man skal sige.
- 7 Matilde: Jaja.
- 8 Matilde: Jamen der er nogle udfordringer i skolen uanset hvad, så når
9 man kommer herhen så tænker man ikke rigtig på sådan noget.
- 10 M: Så det bliver lidt et frirum altså foreningslivet?
- 11 Matilde: Ja
- 12 Laura: Ja her bliver vi accepteret for hvem vi er og hvordan vi ser ud.
- 13 M: Okay. Jamen er det så primært skolen eller hvad er det i oplever i sko-
14 len der har givet jer udfordringer?
- 15 Laura: Vent. Hvad?
- 16 M: Oplever i andre udfordringer?
- 17 Laura: Nej det er ikke kun tørklædet.
- 18 M: Hvad oplever i så af andre udfordringer?
- 19 Laura: Når. Jamen det kan også være hudfarven, hvis du for eksempel er
20 mørk i det.
- 21 Matilde: Men i min klasse der er ikke nogen. Ehm der er ikke nogen
22 danskere.
- 23 M: Okay i skolen?

1 Matilde: Ja. Det var mere dengang hvor min klasse var meget. Så be-
2 gyndte folk at flytte og så blev vi sådan meget lidt. Men dengang, der var
3 det sådan lidt at, jeg skal ikke tilbage til skolen i dag. Det var sådan me-
4 get med at man ikke gad.

5 M: Så du har oplevet ikke at føle dig velkommen eller?

6 Matilde: Ja måske eller det var på grund af nogen i klassen, og jo mere
7 man tænkte på de personer eller den gruppe der var i mod og så glemte
8 man den gruppe som var med en og sammen med en.

9 M: Men så var det godt du havde foreningen?

10 Matilde: Ja det var faktisk i den periode hvor jeg startede her.

11 M: Hvad med jer oplever i nogle udfordringer?

12 Emma: Nej det synes jeg ikke rigtig.

13 [pause]

14 M: Nå okay. Hvordan oplever i så fællesskabet hernede, det kan både væ-
15 re til de andre på holdet men også andre i foreningen?

16 Matilde: Det har altid været godt, der har ikke været særligt negative.

17 Matilde: Har du noget at sige til det?

18 M: Hvis det er fordi du er i tvivl om spørgsmålet så siger du endelig bare
19 til, så skal jeg nok prøve at formulere mig anderledes.

20 Anna: Nej nej, jeg er bare enig.

21 M: Okay. Føler i jer velkommen og trygge her i foreningen?

22 Laura: Ja meget.

23 Matilde: Ja helt klart.

1 M: Okay, kan du prøve at forklare hvorfor?

2 Laura: Ja, altså hvordan skal jeg forklare det. Det er fordi vi alle accepte-
3 re hinanden og vi er alle meget åbne overfor hinanden. Det er ikke sådan
4 at vi siger fordi du er mørk er du ikke velkommen. Som sagt så er vi som
5 en lille familie. Der er plads til alle. Alle er velkommen.

6 Alma: Ja altså modsat nogle naboklubber. Hvor vi har haft nogle piger her
7 fra klubben. Det her jo en typisk breddeklub. Så vi skal sige ja til alle
8 slags. Og her tænker jeg ikke på deres etnicitet men deres fodboldniveau.
9 Her siger vi ikke du er for god, du er for dårlig. Der har vi haft nogle pi-
10 ger, der har været meget gode som har tænkt at de gerne vil lidt videre
11 og ned for at spille i en af de lidt større klubber på navn (red.). Og der
12 tror jeg ca. 70% af dem der har været ude i de større klubber og spille,
13 også er kommet tilbage til os og vi hørte hele tiden at det der fællesskab,
14 det var der bare ikke. Det var i stedet bare hardcore træning og vi skal
15 bare spille fodbold og det er det eneste der var fokus på. Der er ikke rig-
16 tig nogen der spørger []

17 M: Altså i de andre klubber?

18 Alma: Ja. Så kommer de, altså så kommer de tilbage os. Jeg tror næsten
19 70% af gangene er vores spillere kommet tilbage til os.

20 Laura: De har savnet det fællesskab vi havde her.

21 Alma: Ja, jeg tror der er brug for en træner der også spørger ind til hvor-
22 dan spillerne har det som person. Og ikke bare at vi skal spille fodbold og
23 så skal vi hjem. Det der fællesskab har jeg i hvert fald hørt at rigtig man-
24 ge har savnet. Derfor er de kommet tilbage.

25 M: Ok.

26 Alma: Ja faktisk også på pigernes hold her der var nogen der ville flytte,
27 eller der tog ud til sådan noget prøvetræning andre steder. Og der kunne

1 de godt allerede mærke. Nej det kan vi ikke det her. Det er de ikke vant
2 til. I hvert fald ikke at spille fodbold på den måde.

3 M: Tror i det har noget at gøre med, at de piger ikke føler sig accepteret i
4 de andre foreninger?

5 Matilde: Ja det kan godt være.

6 Alma: Ja. Det jeg i hvert fald har hørt de hold pigerne har forsøgt at
7 flytte til, der er en større procentdel af danskere. Etniske danskere ikke.

8 Laura: Jeg tror også vi er en af de foreninger, hvor der er flest indvandre-
9 re.

10 Alma: Ja

11 Laura: Hvis man kan sige det sådan. Eller tosprogede i hvert fald.

12 Alma: Ja præcis. Det er nok sådan noget () altså nu har jeg været træ-
13 ner i mange. Så jeg har haft mange forældre der har snakket med dem
14 om det, hvor pigerne har været til prøvetræning i nogle andre klubber
15 herude og de ikke følte sig velkommen simpelthen. Jeg havde en pige på
16 et tidspunkt og hun brugte tørklæde og mørk i huden, og så kom moren
17 ned til mig på et tidspunkt og sagde at pigen havde været til prøvetræ-
18 ning her, men det gik simpelthen ikke fordi der var ingen der gad at tage
19 hende til sig. Hun blev hele tiden stemplet for et eller andet og holdt ude.

20 M: Okay.

21 Alma: Ja så da hun kom herhen til os, så blev hun en helt anden person
22 og hun spillede faktisk med os et års tid. Første gang hun var her kom
23 hun hen og sagde at det havde hun slet ikke forestillet sig og moren tak-
24 kede mig også og sådan noget. For hun synes det var noget specielt det
25 vi gjorde.

- 1 M: Ok, nu er i selv trænere mange af jer og du nævner det her med at
2 tage andre "til sig", betyder det meget for jer at i kan give nogle af jeres
3 oplevelser videre?
- 4 Matilde: Ja det betyder meget
- 5 M: Er det derfor i trænere?
- 6 Matilde: Ja jeg har valgt at trække det videre.
- 7 Laura: Ja jeg vil gerne vise andre de gode oplevelser jeg har fået og vise
8 andre hvad man kan eller hvad jeg har lært.
- 9 M: Så det der med at give noget positiv videre? Nu nævnte i tidligere at
10 der var mange indvandrere i foreningen, har det noget at gøre med i
11 nemmere kan identificere jer med hinanden?
- 12 Laura: Nej. Nej det tror jeg ikke. Jeg tror det er den måde vi er på her i
13 klubben, og ikke så meget med om du har dansk baggrund eller pakista-
14 ner eller sådan noget.
- 15 Emma: Ja altså vi bliver også til grin nogle gange fordi vi blander ord
16 sammen. Ja det sker nogen gange.
- 17 Anna: Ja også for mig.
- 18 M: Men det er noget i har tilfælles så?
- 19 Anna: Jeg er også sådan lidt. Nu gik jeg her på (skole red.) og flyttede til
20 (skole red.) og der er der mange danskere. Herovre er der ikke rigtig så
21 mange danskere, så jeg bliver ikke rigtig drillet med min udtale.
- 22 [latter]
- 23 Anna: Så derovre blev jeg lidt drillet med det.
- 24 M: Men det er ikke noget du oplever her i foreningen?

- 1 Anna: Nej.
- 2 M: Okay. Hvad med laver i noget socialt udenfor foreningen?
- 3 Matilde: Ja vi plejer at lave meget sammen.
- 4 Laura: Snakker du sådan generelt eller bare med nogle få?
- 5 M: Jeg tænker det kan være begge?
- 6 Laura: Okay.
- 7 M: Så hvad laver i?
- 8 Laura: Det er forskelligt, vi mødes for eksempel efter skole og spillet nede
9 på græsplænen. Men det er forskelligt vi kan også finde på bare at gå ud
10 og spise eller sådan noget.
- 11 M: Så det er ikke kun fodbold i samles omkring?
- 12 Matilde og 5: Nej nej.
- 13 M: Jeg tror vi prøver at gå lidt videre. Så hvilken betydning har træneren
14 for jeres deltagelse? Jeg ved godt flere af jer selv er trænere. Men kan i
15 alligevel prøve at diskutere det?
- 16 Matilde: Det betyder meget, for man ser alligevel meget op til træneren
17 mens jeg spillede. Jeg tænkte sådan at den her person den gad jeg godt
18 at være på et tidspunkt.
- 19 M: Hvad med hvordan træneren er i forhold til kultur og religion?
- 20 Matilde: Nej det har ikke noget betydning.
- 21 Alma: Det gør måske noget ved vores forståelse
- 22 Matilde: Ja det ville være noget andet ved, hvis det var en drengetræner.
- 23 Laura: Ja, mandlige []

- 1 Matilde: Men sådan er det hele tiden.
- 2 M: Hvorfor tænker i så det?
- 3 Matilde: Ja nogen gange ik. Ehm fordi altså jeg synes jeg er mere tæt
4 med navn (træner red.) og navn (træner red.) end jeg ville være med en
5 anden pige eller drenge træner. Selvfølgelig i starten så kender man ikke
6 hinanden så godt, men jeg har nu prøvet at have mange andre trænere
7 når de to ikke kunne træne os. Det har ikke været det samme.
- 8 M: Okay, hvordan kan det så være tror du?
- 9 Matilde: Det er meget ved dem begge to, at vi følte os meget trygge ved
10 dem. Nu kender jeg også navn (træner red.) bedre. Men jeg tror det ville
11 være det samme for Anna og Laura.
- 12 Laura: Jeg tror også det er fordi vi sagtens kan komme til de to trænere
13 med noget som ikke handler om fodbolden. Jeg føler for eksempel at jeg
14 sagtens kan komme til navn (træner red.) med noget om derhjemme. Så
15 kan jeg sagtens komme hen til hende med det. Jeg kan godt lide det for-
16 hold jeg har til dem, hvor jeg kan komme og snakke med dem om noget
17 der ikke har med træningen at gøre eller noget andet end med fodbolden
18 at gøre.
- 19 M: Så nærmest en ven også?
- 20 Laura: Ja det er helt sikkert både en ven og en træner for mig.
- 21 Anna: Ja jeg har rigtig mange storesøstre i klubben, hvis der er noget jeg
22 har brug for så skriver jeg bare til navn (træner red.).
- 23 M: Og så hjælper de dig?
- 24 Anna: Ja om noget i skolen eller om det danske sprog. Jeg synes det er
25 rigtig svært nogen gange (sproget red.) og jeg kæmper rigtig meget, men

1 nogen gange jeg kan ikke og så hjælper navn og navn (trænere red.) rig-
2 tig meget.

3 M: Så det er måske en af grundene til du har lyst til at komme i forenin-
4 gen?

5 Anna: Ja at træneren hjælper udover fodbold.

6 [pause]

7 M: Okay, så tror jeg vi går lidt videre - Hvad tænker jeres familie om at i
8 spiller fodbold som en sport?

9 Matilde: Min familie var helt med på den. Til dels fordi min søster var med
10 mig hele tiden. Men også fordi jeg blev mere social af det. Før der var jeg
11 sådan, jeg er bare hjemme i dag. Så nu er jeg med ude og jeg møder nye
12 mennesker.

13 M: Så du fik opbakning?

14 Matilde: Ja

15 Alma: Ja vores forældre (samme som Matilde red.) var med til kampe og
16 kørte også og sådan noget.

17 Matilde: Ja

18 M: Så de var selv involveret i foreningen?

19 Laura: Ja jeg kan huske at jeres mor har været meget med.

20 Matilde: Men også ligesom dengang Alma selv spillede, der plejede min
21 far altid at køre dem og sådan noget og var med og sådan.

22 Anna: Ja, altså min familie giver også opbakning. Men ikke mine bedste
23 forældre, fordi de bor i Tyrkiet. Det er kun min egen familie min mor og
24 far, og min søster og bror det kun dem (der giver opbakning red.). De si-

1 ger at pigerne godt kan spille fodbold, men altså andre siger pigerne må
2 ik'. Det er kun drengene der må spille fodbold.

3 M: Okay.

4 Anna: Det er forbudt for pigerne. Det er ikke det samme.

5 M: Men er det så dine bedsteforældre og generationen længere ude eller?

6 Anna: Ja - Fordi traditionen ikke er den samme. De siger pigerne må ikke.
7 Så hvis det er sådan i må ikke. Det er et drengespil.

8 M: Okay

9 Emma: Ja det må ikke være blandet.

10 M: Så det er fordi det er blandet mellem køn?

11 Emma: Ja det må det ikke. Altså hvis det for eksempel er en undervisning
12 i fodbold, som man spiller så skal det kun være for piger. Der må ikke så-
13 dan være blandet køn. De skal være hver for sig.

14 M: Hvad så i skolen der er idræt jo for det meste blandet?

15 Emma: Ja

16 M: Hvad tænker i om det eller hvad tror i jeres forældre tænker om det?

17 Matilde: Jeg plejer faktisk til i dag også at spille spille blandet, fordi i min
18 klasse er jeg nok den eneste pige der interessere sig meget for fodbold.
19 Og siden jeg startede med at spille fodbold der var jeg sådan der. Selvom
20 foreningen har gjort mig til der hvor jeg er i dag, så har drengene også
21 hjulpet, de har givet mig råd - Prøv det og gør det en anden gang. Men
22 selvfølgelig så er det også altid tilbage til træneren ikke.

23 M: Mmhm.

1 Matilde: Drengene i klassen var også sådan meget opbyggende, selvom
2 de tænkte sådan at hun var den eneste pige. Og jeg bliver udfordret og
3 det gør jeg stadig i dag.

4 M: Altså på det fodboldmæssige?

5 Matilde: Ja

6 M: Ja. Hvad tænker nogle af jer andre om det?

7 Laura: Jamen. Jeg har altid været den i min klasse som har spillet sam-
8 men med drengene. Og i de yngre klasser der fik jeg bare lov. Men da jeg
9 kom i 5. klasse tror jeg, så begyndte drengene og at spørge, hvorfor er
10 du egentlig den eneste der spiller af pigerne og hvad er grunden til det.
11 Så fortalte jeg dem at jeg rigtig godt kunne lide fodbold. Men i skoletiden
12 havde mine forældre ikke så meget i mod det. Men min familie havde så,
13 og vores skolen er navn (skolens navn red.) og baner er sådan åben, så
14 enhver kan se dig spille ikke. Så når der var nogen fra min familie der så
15 på mig, så var jeg sådan lidt åh nej hvad siger de nu, fordi nogen gange
16 kom de hen på banen og skældte mig ud foran hele min klasse og jeg
17 blev selvfølgelig sådan lidt ked af det fordi jeg følte mig ikke til grin
18 men jeg var sådan lidt jeg kunne ikke lide de skældte mig ud fordi jeg for-
19 stod aldrig hvorfor jeg ikke måtte spille. Jeg synes stadigvæk den dag i
20 dag at fodbold ikke kun er for drenge. Jeg synes det er for begge køn.
21 Altså jeg synes ikke man kan sige, at det her kun er for piger eller det her
22 er kun for drenge.

23 Emma: Ja enhver sport er for både piger og drenge.

24 M: Hvad synes jeres familie så om at i er med i idrætsforeningen?

25 Emma: Min mor synes det er godt.

26 Matilde: Ja de har det fint med det.

1 Alma: Det er også gjort meget ud af at snakke med pigernes forældre i
2 foreningen. Der hvor vi har følt at der har været nogle barrierer, der har
3 vi i foreningen selv været opsøgende og snakke med dem om det og prø-
4 ve at italesætte nogle af de her problemstilling og det har også lykket og
5 navn (spiller) hun spillede jo i foreningen i fire år. Selvom hun allerede fra
6 første år følte at det godt kunne tippe lidt og sådan i starten og jeg tror
7 stadig at vi kunne holde på hende hvis der var et hold til hende. Der er
8 hvert fald gjort meget ud af at forsøge at italesætte de problematikker
9 med forældrene og også få dem til at ændre holdning. Så det har vi i
10 hvert fald prøvet []

11 Laura: Jeg tror også en af grundene til at mine forældre har haft eller som
12 de har nu er at de ikke ved hvad der foregår ud over at vi spiller fodbold.
13 Hvis de vidste at jeg både havde fået nogle nye venner og at jeg som
14 person har lært mig selv bedre at kende. Hvis de så det så tror jeg også
15 de selv kunne indse. Okay det er måske ikke det store (problem red.) at
16 jeg går til fodbold.

17 M: Så det er en manglende forståelse?

18 Laura: Ja, sådan føler jeg det lidt. For de har jo ikke selv spillet det og det
19 er ikke fordi min mor har set mig spille kamp eller sådan noget. Min far
20 har været her en gang og set mig spille kamp og det betød meget for
21 mig.

22 M: Ja okay.

23 Laura: Han kunne også godt se, at jeg gjorde det godt og jeg fik også en
24 smule ros fra ham. Min skolelærer har også prøvet at få dem overtalt og
25 det er jeg selvfølgelig også rigtig glad for. For uden dem havde jeg så ik-
26 ke spillet fodbold. Så jeg er utrolig glad for at jeg har mødt de her men-
27 nesker.

1 M: Men hvad er grunden hvad er det dine forældre hvad tænker
2 du, hvorfor tror du at du ikke må få lov?

3 Laura: Altså hver gang jeg spørger dem. Om dit spørgsmål, så får jeg det
4 samme svar. Altså at i vores generation - nej ikke generation, kultur så er
5 det ikke sådan at piger spiller fodbold og piger skal ikke gå til sport og
6 sådan noget. Men jeg opdagede at min mor og hendes familie ikke havde
7 lige så meget i mod det. Fordi nogle gange hvis min mor sagde til hendes
8 søster at nu skal Laura til fodbold, så var de kun glade for det. Så det var
9 mest min fars familie. Ja.

10 M: Men du valgte så alligevel []

11 Laura: Ja, for jeg ville det virkelig gerne []

12 Anna: Men det er også sådan at hvis pigen er 4, 5, 6 og 7 år gammel, de
13 måske godt kan spille. Når de bliver lidt større og når de for eksempel er
14 over 15 og 16 år måske, så de siger, ja så pigen er større nu.

15 M: Og så må de ikke eller?

16 Anna: Ja, nu må de ikke spille mere.

17 M: Hvad så hvis de starter når de er små og fortsætter?

18 Anna: Øhm

19 Matilde: Nu tænker jeg lige.

20 Matilde: Ja altså mine forældre. Nu kan jeg kun snakke ud fra mine for-
21 ældres synsvinkel. De vil nok tænke i sådan en "sen" allerede som vores
22 og hvis man vil begynde. Så vil de nok sige er hun ikke blevet lidt for stor
23 til det nu, men i sidste ende vil det altid være mit eget valg om jeg vil
24 spille eller om jeg ikke vil spille. Sådan har det hele tiden været i min fa-
25 milie, altså med min egen lille familie med Alma og min far og mor men
26 også de andre generationer.

1 M: Okay. Jamen hvorfor bliver det en udfordring når man bliver ældre?

2 Matilde: Hmm, altså de begynder at tænke mere på ens uddannelse. Og
3 måske også at nu skal du til at komme videre i livet. Du er kommet ud af
4 folkeskolen osv. og nu er der gymnasium og du skal også arbejde, og de
5 synes ikke du får tid til sådan noget.

6 Laura: Noget af det mine forældre har sagt er, at du fik eller du har fået
7 lov i de år og det er nok og du begynder at blive ældre og skal på uddan-
8 nelse og du kan ikke fodbolden til noget. Det var en hobby, hvis man kan
9 kalde det en hobby, men du kan ikke bruge den på lige fod som med en
10 uddannelse.

11 Matilde: Mmhm.

12 Laura: Og så tror jeg også at en af grundene kan være at de tænker mere
13 på os jo ældre vi bliver for at være mere overbeskyttende, fordi jeg
14 tror bare for dem at jo ældre vi bliver []

15 Matilde: Desto mere frie er vi.

16 Laura: Ja. Jeg tror også de er bange for at vi bruger vores frihed, måske
17 på en forkert måde. Hvis man kan sige det sådan.

18 Anna: Ja

19 Laura: De prøver bare at være mere overbeskyttende.

20 Matilde: Eller at vi skiller os mere ad. Altså forholdet mellem far og datter
21 eller mor og datter bliver sådan meget så skiller det sig måske ad. Du
22 ved for eksempel hvis vi har et skænderi eller sådan noget, så snakker vi
23 måske ikke lige med dem eller sådan og snakker med nogle andre. Det er
24 sådan meget overbeskyttende.

25 M: Okay. Men er det så fordi i kan komme her ned i for eksempel en for-
26 ening og snakke med nogle andre?

1 Matilde: Neeej, altså jeg tror mere det er sådan sport og spil generelt.
2 Altså arrangementer osv. eller bare komme herved, det tror jeg ikke.

3 Laura: Nej, der får jeg lov eller jeg har været her til flere arrangementer.

4 M: Okay. Er der mange i jeres netværk der er en del af en forening?

5 Matilde og 5: Ja

6 Matilde: Ja især i de her to boligområder, navn (områdets navn red.) og
7 navn (områdets navn red.). Altså der er meget aktivitet og sport og så-
8 dan.

9 M: Kan man så snakke om at dem i jeres netværk også har fået lov af de-
10 res forældre eller?

11 Matilde: Det er meget forskelligt tror jeg.

12 M: Okay

13 [pause]

14 M: Jeg har faktisk bare et sidste spørgsmål. Der er meget litteratur der
15 viser at etniske minoritetspiger de deltager mindre i foreningslivet. Så vil
16 jeg gerne høre jer, hvorfor tror i det er sværere?

17 Laura: Som noget af det jeg sagde før. Så tror jeg at vores forældre sy-
18 nes, at jo ældre vi bliver, jo mere skal vi fokusere på vores uddannelse.
19 For det er jo vores uddannelse vi kan bruge til noget. For eksempel mine
20 forældre de tror ikke at jeg kan bruge fodbolden til noget og det har de
21 også sagt. Så jeg tror det generelt, det med at du kan bruge din skole og
22 din uddannelse til noget. Det er den du laver din fremtid med eller nøglen
23 til din fremtid.

24 M: Men det er det vel også for danske piger, tænker jeg?

25 Laura: JA JA selvfølgelig altså.

1 M: Så hvad er forskellen?

2 Matilde: At vores forældre gerne vil ehm altså lave vores planer for os
3 tror jeg.

4 Laura: De tilrettelægger vores fremtid, altså før vi selv tænker over det.
5 Ikke på den måde at de siger at du skal tage den og den uddannelse,
6 men de giver os en overblik overfor nu skal du gøre det og nu kan du
7 lægge din hobby til side.

8 Emma: Ja de mener man skal gøre noget stort ud af det.

9 Matilde: De vil gerne have man bliver "stor".

10 Laura: De vil gerne blive rigtig stolte over os.

11 M: Men kan man ikke []

12 Laura: Men det er også forskelligt fra forældre til forældre. Men jeg tror
13 det du sagde med danske piger, jeg tror måske de har det lettere i for-
14 hold til nogle af os med for eksempel at få lov til at spille fodbold. Jeg tror
15 de måske er lidt mere frie i det, hvis man kan sige det sådan. Det er bare
16 noget jeg tror, jeg ved det faktisk ikke.

17 M: Nej.

18 Matilde: Men det kommer an på kultur, altså.

19 Laura: Ja det er det.

20 Matilde: I vores kultur så føler vi at vi er mere frie. Men i danskernes kul-
21 tur så føler de at de er mere frie. Så det er sådan der. Fra person til per-
22 son, det er ens egne meninger.

23 Laura: Så det med at hvis du selv kan se, at du både ikke kan spille fod-
24 bold og gå i gymnasium og lave lektier til tiden. Så er det nok fodbolden
25 der skal væk. Fordi du vil jo helst gerne have en uddannelse.

1 Matilde: Og det er jo bare noget du laver i din fritid.

2 M: Men i sagde jo lige før at i var utrolig glade for det?

3 Matilde: Ja, altså jeg sætter ikke så meget det her sidste spørgsmål i mit
4 liv, for jeg er jo medlem i en forening og sådan er det slet ikke hos mig.

5 M: Nej okay

6 Matilde: Men det her med forældrene og ens planer, det er noget man har
7 hørt om og jeg har hørt meget om det fra andre piger som jeg også ken-
8 der. Hvor jeg tænker sådan, det er ret mærkeligt, for altså mit liv er ikke
9 sådan der og mine forældre er heller ikke sådan der. Hvornår vil andre
10 etniske danske pigers forældre indse sådan noget her og det ikke fordi jeg
11 siger mine forældre er bedre end andre, men der er sådan meget ligestil-
12 ling i det.

13 M: Så du føler dig i virkeligheden mere fri?

14 Matilde: Ja det kan man måske godt sige.

15 Anna: Ja altså mine forældre siger, først skal du have god uddannelse og
16 derefter kan du tænke på fodbold. Men hvis du har fri i weekenden eller
17 en uges fri i sommerferie du må meget gerne gå spille. Men skole først.

18 Laura: Altså det du mener er at fodbold ikke må gå udover skolen.

19 Anna: Ja det er rigtig.

20 M: Okay.

21 Anna: Og måske - Ja jeg tror ikke danskere tænker sådan, ligesom vores
22 forældre eller hvordan kan man sige. () måske danskerne ikke tænker
23 sådan. De har hele tiden lov for at deres piger kan spille og ikke kun fod-
24 bold men et eller andet sport. Hvordan kan jeg sige det. I vores kultur,
25 men ikke alle familier, men mange af dem de tænker ikke sådan. De siger

1 sådan her, pigen skal være en "rigtig" pige og hun skal hele tiden være
2 derhjemme, altså være fokuseret på skole.

3 M: Så skole og ting i hjemmet er vigtigere end sport?

4 Anna: Ja, de skal bare i skole og så når de kommer hjem, så måske de
5 skriver med venner. De skal bare tage hjem og de er ikke ude på steder
6 hvor drengene kommer.

7 Matilde: Ja det er meget om aftenen.

8 Anna: Ja så mange gange vi bliver her (i foreningen red.) indtil klokken er
9 sent om aftenen måske. Altså vores forældre tænker ikke sådan som no-
10 gen andre forældre der siger forældrene må ikke blandes med drenge, for
11 så må vi jo ikke komme her. Sådan tænker de slet ikke.

12 Matilde: Men der er også noget andet, fordi forældrene kender vores om-
13 gangskreds og dem der er i foreningen.

14 Laura: Så kan de bedre []

15 Matilde: Ja hvis jeg er herovre (i foreningen red.) til klokken er ni. Så ved
16 mine forældre at jeg er sammen med mine venner ikke. Og der er der ik-
17 ke noget problem.

18 M: Ja okay. Nu snakkede i det her med at jeres forældre synes uddannel-
19 se er vigtig, men de sociale kompetencer i får i foreningen er måske også
20 vigtige.

21 Anna: Ja det er rigtigt.

22 Matilde: Ja.

23 [pause]

24 M: Jeg tror sådan set det var det. Tusind tak.

1 **Fokusgruppeinterview 2 i ungdomsskolen**

2 M: Først så vil jeg gerne spørge indtil jeres navn, alder og baggrund - er
3 der en af jer der har lyst til at starte?

4 Ida: Ja jeg kan godt. Jeg hedder navn (red.), jeg er 15 år gammel og min
5 mor er dansker og min far er halv nigerianer og halv marokaner.

6 Isabella: Skal jeg så bare?

7 M: Ja det må du gerne.

8 Isabella: Jeg hedder navn (red.), jeg er 15 år gammel og min mor er fra
9 Marokko og min far er fra Gambia og jeg er født og opvokset her i Dan-
10 mark.

11 Ida: Så to med marokkanske rødder.

12 Freja: Jeg hedder navn (red.) og jeg er 14 år gammel og kommer fra
13 Ghana og nærmere Burkina faso kysten, og er født i Tyskland men er op-
14 vokset her i Danmark og været det meste af mit liv.

15 Ida: Jeg er født her i Danmark

16 Freja: Nå ja så er der også lidt franskmand over mig.

17 M: Okay. Ja. Hvor længe er i kommet her i Ungdomsskolen?

18 Isabella: Jeg har været her i 1 år og 8 måneder

19 Ida: Jeg er lige flyttet fra navn (red.) her til, så jeg har boet her i navn
20 (red.) i ca. 1 år nu og jeg er gået her i otte måneder nu.

21 Freja: Øhm til sommer har jeg gået her i et år.

22 M: Okay.

23 Freja: Men jeg skal ud til sommer.

1 M: Okay. Hvorfor startede i hos Ungdomsskolen?

2 Isabella: Jeg startede her fordi jeg havde problemer i min gamle skole.
3 Jeg var ikke så god fagligt og jeg har det dårligt med at være i klasser
4 med mange elever. Så jeg følte ikke rigtig det var mit sted. At det ikke
5 lige var mig. Så jeg kom på prøve her i en uges tid. Så startede jeg her
6 og nu været her i et år og otte måneder. Jeg vil gerne fortsætte med at
7 være her.

8 M: Så det er du gladere for?

9 Isabella: Ja det er jeg rigtig glad for.

10 Ida: Altså jeg flyttede jo fra Nørrebro her til. Startede på en anden skole,
11 hvor jeg blev smidt ud fordi jeg har et meget stort temperament.

12 M: Okay.

13 Ida: Og så er jeg blevet smidt ud af flere skoler her i navn (red.) og kom
14 så tilbage til navn (red.), og så ja til sidst vidste kommunen ikke hvad de
15 skulle gøre. Og jeg kunne ikke tage så langt for at komme til skole hver
16 morgen. Så kom jeg til sidst hen i Ungdomsskolen og er rigtig glad for
17 det.

18 M: Ja. Okay.

19 Ida: Ja fordi de hjælper rigtig meget her. På temperamentet og de er der
20 for dig.

21 M: Okay det er jo fedt.

22 Freja: Ja og jeg startede her fordi jeg. Hvad hedder det. Jeg er ikke så
23 god til at være med. Hvad hedder det. En masse børn. Hvert fald før i ti-
24 den, altså med mange elever. Og det var egentlig den eneste grund til at
25 jeg startede her. Fordi de andre skoler her, der var der ikke så mange

1 pladser. Så det var den eneste mulighed og så snakkede min lærer om at
2 jeg kunne starte her. Så jeg synes ikke det var så meget mit eget valg.

3 M: Okay, er i medlemmer af nogle foreninger? Idrætsforeninger?

4 Ida: Jeg ved ikke om jeg må sige Fitness World, er det nogen forening?

5 M: Det må du gerne sige - men ikke nogen foreninger?

6 Ida: Jeg har været, jeg har gået til mange ting.

7 M: Ja okay. Ehm, hvad er jeres forhold til fysisk aktivitet eller motion?

8 Ida: Elsker det.

9 Isabella: Jeg kan rigtig godt lide at bevæge mig og træne og jeg træner
10 meget derhjemme og skal snart starte op i noget fitness. Så går jeg fak-
11 tisk også til Hiphop, men jeg har gået til mange ting og elsker at bevæge
12 mig.

13 Ida: Ja jeg synes det hjælper på mit temperament og jeg bliver mere glad
14 af det, når jeg laver noget du ved.

15 Freja: Jeg kan rigtig godt lide at danse. For der hvor jeg kommer fra der
16 danser man meget ikke også. Så man bevæger sig meget ikke. For ek-
17 sempel når man kommer hjem til os, så er der hele tiden musik. Så jeg
18 kan rigtig godt lide at danse. Og når jeg danser, så er det ligesom at
19 snakke for mig. Så jeg kan rigtig godt lide at bevæge mig. Men jeg har
20 for eksempel også gået til Tennis. Og jeg har forsøgt at starte til Basket-
21 ball, men det var ikke lige noget for mig. Jeg er blevet tvunget til at star-
22 te til atletik, fordi jeg løber meget hurtigt. Men ehm nej.

23 M: Det var ikke lige dig?

24 Freja: Nej

25 Ida: Os tre, vi er nok dem der danser mest på skolen.

1 Isabella: Ja

2 Ida: Ja i pauserne og sådan.

3 Isabella: Så kan man lige nå ind i salen og danse.

4 Freja: Ja det er sådan når frikvarteret lige er startet skal vi gå ind og dan-
5 se?

6 [latter]

7 Ida: Også, hvis vi er sammen derhjemme. Ja altså vores forældre får
8 nærmest hovedpine af os ikke.

9 M: Okay. Du sagde det nærmest var en anden måde at udtrykke sig på?

10 Freja: Ja lige præcis.

11 [pause]

12 M: Okay, giver det jer noget personligt at være fysisk aktiv?

13 Ida: Ja det er sjovt. Det er afslappende på en måde.

14 Isabella og Freja: Ja.

15 M: Er der nogen sportsgrene i bedst kan lide?

16 Ida: Dans. Og så styrketræning i fitness og sådan noget.

17 Isabella: Ja.

18 M: Okay - så vil jeg gerne spørge ind til jeres erfaring eller oplevelse med
19 idrætsforeninger.

20 Ida: Hvad mener du?

21 M: Ehm. Ja hvad er dine erfaringer med for eksempel en sportsklub - det
22 kan være en fodbold- eller tennisklub.

1 Freja: Altså hvad der var godt ved det?

2 M: Ja det må du gerne komme ind på, men i må også gerne nævne hvis i
3 har oplevet nogle dårlige ting.

4 Freja: For eksempel tennis, det var ret godt.

5 M: Okay ja. Hvad var det der var godt?

6 Freja: Nårh ja okay - Jamen for eksempel så, så vi nogle programmer
7 med Serena Williams og blev meget inspireret af dem. Så skulle vi løbe og
8 jeg kan rigtig godt lide at bevæge mig og træneren sagde at jeg kunne
9 godt forestille mig dig som sådan en tennisspiller. Men så stoppede jeg i
10 meget tidlig alder ikke også. Jeg ved faktisk ikke om det er for sent at
11 starte til tennis.

12 M: Ehm, det tror jeg ikke - men var det fordi du havde nogle rollemodel-
13 ler?

14 Freja: Ja altså jeg blev inspireret af dem.

15 Ida: Altså jeg har også gået til fodbold, men det er noget tid siden og jeg
16 har også gået til karate. Det sjove er at man er meget sammen og får nye
17 venner. Det gør at når man mødes med de nye venner, uden for skolen,
18 så har man meget til fælles med dem. Og man bliver bedre og bedre og
19 man kan blære sig lidt med de nye ting.

20 [latter]

21 M: Men det er fordi du bliver bedre til selve sportsgrenen også?

22 Ida: Ja lige præcis.

23 Isabella: Altså jeg har også gået til fodbold, men det var kun en dag og
24 det kunne jeg slet ikke klare fordi jeg har astma. Og jeg kunne ikke bare
25 stoppe op midt på banen og tage mit medicin. Så det havde jeg ikke lyst
26 til.

- 1 M: Nej okay.
- 2 Isabella: Og så var der jo det med Hiphop og det kunne jeg rigtig godt
3 lide, så det startede jeg til. Der danser man jo også rigtig meget. Vi dan-
4 ser jo også rigtig meget her på skolen, og jeg har altid gerne ville gå til
5 Hiphop. Så vi skal faktisk til det her i dag?
- 6 M: Okay hvem skal?
- 7 Isabella: Mig og Freja.
- 8 M: Okay, jamen er det i en klub eller forening eller?
- 9 Isabella: Det er faktisk her på skolen.
- 10 M: Okay, så det er en af de aktiviteter de udbyder?
- 11 Alle: Ja.
- 12 Ida: Vi er jo meget her på skolen, mange af vores forældre har ikke sær-
13 lig mange penge. Det er det der er godt på den her skole. Mange her om-
14 kring er på kontanthjælp og lærerne her ved, altså de er rigtig gode til at
15 finde på nogle ideer. For eksempel så ved de at man ikke skal lave en ak-
16 tivititet sidst på måneden for eksempel tage i tivoli, hvor ik nogen har pen-
17 ge så ingen kan tage med. Så det er godt at skolen har lavet sådan nogle
18 aktiviteter her. Så tænker forældrene i hvert fald ikke, åh nej nu kan jeg
19 ikke sende mit barn til det, fordi det koster så mange penge om måneden
20 ikke.
- 21 M: Okay. Ja, det koster jo kontingent at være med i en idrætsforening.
- 22 Ida: Ja det er det vi godt kan lide ved den her skole også.
- 23 M: Okay. Har i så nogen interesse i at kunne begynde i en idrætsfor-
24 ening?
- 25 Alle: Ja

- 1 M: Det har i - Hvad kunne så få jer til at begynde i en idrætsforening?
- 2 Freja: Det er nok det her med at tage mig selv sammen til det du ved.
3 Altså du ved tage derover og sige jeg vil gerne begynde til det her. For
4 jeg har også en tendens til at være lidt doven. For eksempel, hvis jeg si-
5 ger at jeg gør det i næste uge og gider jeg ikke i næste uge for så er jeg
6 for træt. Så det der med at tage mig sammen til at sige jeg gerne vil star-
7 te til det her.
- 8 M: Hvad hvis der var nogle der kom ud til dig, her for eksempel og spurg-
9 te, altså fra foreningen?
- 10 Freja: Jamen så gør vi det samme.
- 11 M: Okay, hvad med jer andre?
- 12 Isabella: Så altså jeg tænker det samme.
- 13 M: Okay, så det er ikke fordi der er nogle særlige barrierer?
- 14 Freja: Nej det er bare mig selv der er for doven til at tage derover.
- 15 Isabella: Ja altså jeg er meget hurtig til at give op med tingene, hvis jeg
16 står derhjemme med tingene og lige pludselig skal til at ud af døren og
17 der er dårligt vejr. Så gider jeg ikke og lægger mig til at sove eller et eller
18 andet. Jeg tager derover i næste uge tænker jeg.
- 19 M: Okay
- 20 Isabella: Så det er det der med at jeg bare skal tage mig sammen, så ved
21 jeg at jeg godt kan.
- 22 M: Hvad kunne i tænke jer at begynde til?
- 23 Ida og 7: Dans
- 24 Isabella : Eller det går jeg allerede til. Men sådan noget andet fitness
25 dans.

- 1 Freja: Jeg kunne godt tænke mig øh. At spille Tennis igen.
- 2 M: Okay, jamen det er jo bare at komme igang igen så.
- 3 [latter]
- 4 Alle: Ja.
- 5 Ida: Mange i min familie er medlem osv.
- 6 M: Ja okay.
- 7 Ida: De er altså meget mindre end mig så.
- 8 [latter]
- 9 Ida: Ja navne (familiemedlemmer red.) er startet til det der cheerleading.
- 10 Freja: Ej gud er de. Hvor henne?
- 11 Ida: Et eller andet sted i København.
- 12 (meget uforståeligt tale)
- 13 M: Men det er da også lidt dans er det ikke? Eller er det mig der ikke for-
- 14 står det?
- 15 Freja: Jojo lidt er det vel.
- 16 Ida: Jo det kan man faktisk godt sige.
- 17 M: Hmm. Oplever i nogle udfordringer eller noget i synes er mindre sjovt
- 18 ved at være fysisk aktiv?
- 19 Ida: Ja, hvis man lige har nogle aftaler med nogen. Med venner osv. og
- 20 så er det nemmere bare at have et fitness kort. Der har åben hele tiden
- 21 så. Så kan jeg bare tage derop.
- 22 M: Så du savner fleksibiliteten?

- 1 Ida: Mmhm. For jeg har altid travlt. Hvis du spørger alle.
- 2 Isabella: Ja hun kan aldrig være sammen.
- 3 Isabella: Så skal hun lige i fitness og så skal hun se nogle venner eller til
4 København, hvor hun alle sine gamle venner.
- 5 Ida: Ja ja.
- 6 M: Så det er godt ved Fitness World er at du kan bruge det hele døgnet?
- 7 Ida: Ja.
- 8 [pause]
- 9 M: Er der noget der afholder jer? Du nævnte lidt venner?
- 10 Isabella: Nej ikke rigtig.
- 11 Ida: Jeg er god til at få nye venner.
- 12 [pause]
- 13 M: Jeg går lidt videre og spørger ind til om i har oplevet nogle udfordrin-
14 ger i forbindelse med idrætsforeninger?
- 15 Freja: Udfordring kan godt være at jeg måske ser anderledes ud i forhold
16 til andre.
- 17 [latter]
- 18 Freja: Ja altså man kan jo godt se at jeg ikke kommer fra Danmark. Ja
19 sådan, altså nogen gange der kunne jeg godt blive holdt lidt uden for. For
20 eksempel da jeg begyndte til fitness, i de tre første uger der blev jeg
21 holdt lidt udenfor fordi jeg ikke var dansker.
- 22 Ida: Det har jeg også prøvet. Men jeg kan jo ikke gøre for, hvordan jeg
23 ser ud.

1 M: Nej nej overhovedet ikke.

2 Ida: Jeg kan jo ikke gøre for at jeg er sort.

3 Freja: Men det gode er, at en udfordring. Fordi du ved, så kæmper man
4 mere for det.

5 [pause]

6 M: Så du vender det lidt om?

7 Freja: Mmhm. Ja til noget positivt i stedet for. I stedet for at se negativt
8 på det, så føler jeg i stedet bare at jeg sådan er lidt speciel.

9 M: Så det er dem der gør glip af noget ved ikke at have dig med?

10 Freja: Ja lige præcis.

11 Ida: Ja men man kan godt få lidt negative kommentarer nogen gange.
12 For eksempel så har vi sådan noget på skolen, hvor der kommer nogle
13 pensionister og vi laver mad til dem og sådan noget. Der kan vi godt blive
14 lidt nervøs, fordi det er en anden generation. Sidste år oplevede en dreng
15 - han er også mørk - at han ikke måtte give en hendes jakke fordi han
16 var mørk.

17 Isabella: Jeg måtte ikke tænde lyset ved hendes bord. Men jeg gjorde det
18 alligevel.

19 [latter]

20 Ida: Så sådan noget kan man godt være lidt nervøs for.

21 M: Okay. Jamen hvis jeg tænker på en idrætsforening - der er selvfølgelig
22 alle aldersgrupper. Men jeg håber da det ikke er noget i ofte har oplevet.

23 Ida: Det sker faktisk tit, jeg er blevet vant til det.

24 M: Det sker faktisk tit? Okay hvad tænker i om det?

1 Ida: Jeg siger noget igen. Jeg holder ikke min mund - Sådan der er jeg.
2 (uforståelig tale)

3 Isabella: Nej nej du må godt, jeg føler jeg afbrød dig. Men jeg har også et
4 stort temperament og jeg gider ikke racistiske kommentarer. Så kan jeg
5 godt finde på at svare igen. Men man skal også tænke på at det er ældre
6 mennesker. Jeg tændte for eksempel bare lyset for hende, men så puste-
7 de hun det ud og så tændte min veninde det igen.

8 M: Det er vel også lidt flabet

9 Freja: Men hvis jeg oplever sådan noget, ikke. Så i stedet for at sige no-
10 get grimt, ikke. Så kan jeg godt finde på at sige sådan noget her, altså nu
11 tænder jeg dit lys og så skal vi to lade hinanden være ikke.

12 [latter]

13 Freja: Ja i stedet for at være sådan meget aggressiv og sådan noget.
14 Hvordan så får de jo et indblik altså et dårligt indblik i hvordan vi er
15 osv. Og ja tag det mere stille og roligt du ved.

16 Ida: Jeg gik til håndbold og der følte jeg at læreren var racist ikke. Hver
17 gang han sagde noget så sagde han altid sorte. Og ej altså til sidst så
18 sagde jeg noget til ham. Men så sagde han at mente det jo kun positivt,
19 så der var ikke noget og så er det jo kun fint nok.

20 M: Så det var fint nok at du kom til ham?

21 Ida: Ja han tog det positivt. Altså i et halvt år der gik jeg med det og følte
22 at det var racistisk og det gav mig lyst til ikke at komme. Men så tog jeg
23 det med ham og fandt ud af at han mente det på en god måde.

24 M: Okay. Så det var fordi ikke helt havde fået kommunikeret?

25 Ida: Ja.

1 M: Okay. Ja. Er der noget der afholder jer fra at deltage i idrætsforenin-
2 ger?

3 Ida: Jeg har lagt mærke til en ting [pause] os afrikanske piger, vi ser æl-
4 dre ud end danske piger. For eksempel navn (veninde red.)

5 Isabella og Freja: Det kommer meget an på hvem det er.

6 Ida: Ja okay.

7 M: Hmm. Er det noget som afholder jer eller?

8 Ida: Jeg ved det ikke. Jeg er sgu ligeglad, jeg har tatoveringer og piercing
9 osv. så det kan også være det er derfor jeg ser ældre ud.

10 [latter]

11 Ida: Jeg ved ikke lige hvad jeg skal sige.

12 Isabella: Det gider jeg slet ikke kommentere.

13 Ida: Du ved godt hvad jeg mener. I vil bare ikke indrømme det.

14 M: Så du føler lidt du bliver holdt udenfor?

15 Ida: Nej sådan er jeg ikke. Jeg er godt til selv at hoppe ind. Jeg gider ikke
16 stå i baggrunden og sådan noget. Jeg kan godt lide selv at komme hen,
17 sådan jeg også viser []

18 Freja: Men det jeg godt kan lide ved sport, er at man også kan bidrage
19 med noget. For eksempel hvis man kommer fra alle mulige forskellige
20 lande, så er man et bedre team. Du ved, hvis man kommer fra et land og
21 bidrager med noget fra hver et land. For eksempel, det går ud ikke kun
22 ud på at sparke til en bold, der kommer det også meget an på hvordan
23 man er og personlighed og hvad hedder det og snakke med nye menne-
24 sker og lære andre nye mennesker at kende. Det kan jeg rigtig godt lide.
25 Jeg kan godt lide at komme ud og lære nye mennesker at kende. Og bi-

1 drage med nogle af mine afrikanske gener [latter] eller jeg mener kultu-
2 rer.

3 Ida: Ja og jeg har også prøvet sådan noget med, at så skal alle forældre-
4 ne komme til sådan noget arrangementer og det har også været rigtig
5 hyggeligt. Ja altså så forældrene og lærer hinanden at kende.

6 Freja: Ja for hvis man går til sport. Så synes jeg ikke kun det handler om
7 sporten, det handler også om at man skal lære hinanden at kende. Så
8 man bliver en bedre holdkammerat og får den bedste oplevelse ud af det.
9 Ja i stedet for at holde nogen udenfor. Så ja ja. Det er bare kæmpe ja.

10 Isabella: Ja jeg er faktisk enig med Freja, hvis man går til noget og man
11 er lidt genert eller bliver holdt uden for på en måde. Så stadig prøve at
12 hoppe ind og tale med folk, for hvis der pludselig er et eller andet hvor
13 man skal være i hold, men ikke har talt sammen så kan det godt blive
14 svært.

15 Freja: For eksempel mange gange så skulle vi være to og to. Der var en
16 anden pige hun turde ikke rigtig sådan snakke med mig. Jeg ved ikke lige
17 hvorfor. Jeg er ikke farlig.

18 [latter]

19 Freja: Men så prøvede jeg at snakke lidt mere til hende. Så hun blev me-
20 re åben med mig og sådan og sammen med de andre og sådan. Det vir-
21 kede hvert fald til hun godt kunne lide at jeg snakkede til hende. Fordi
22 altså man kan jo ikke bare undgå hinanden, fordi man er jo på samme
23 hold.

24 M: Så du føler at når du tager initiativ til noget, så får du også noget posi-
25 tivt igen?

26 Ida: Det skal man jo også gøre. Ja hvis man selv er stille, så er de andre
27 jo også stille. Men okay hvis man selv er sådan Hey, hva så ikke? Men der

1 er også lidt forskel ikke. Det er ikke racistisk ment - jeg er ikke racisme
2 mod danskere, men hvis det er en dansk pige så går jeg ikke bare lige
3 over. Men hvis det er en marokansk ligesom dem (Isabella og Freja red.),
4 så går man lige over og laver vi den der afrikanske gener og står og dan-
5 ser lidt og sådan noget.

6 [latter]

7 Ida: Ja der er lidt forskel der.

8 M: Ja. Okay.

9 Freja: Jeg vil også gerne sige at jeg snakker bedre med for eksempel Ida
10 og Isabella, men altså ikke hmm ikke fordi har forskellig baggrund
11 men fordi vi har til fælles ikke også. Men det er fordi mere fordi vi har
12 mere tilfælles i for eksempel vores opvækst og hvor vi kommer fra.

13 Ida: Og opdragelse.

14 Freja: Ja altså, så det gør at man føler sig mere hjemme. Når man er
15 sammen med den person.

16 M: Ja okay. Vil det så være nemmere for jer at starte i en idrætsforening,
17 hvor der er nogen medlemmer med jeres baggrund?

18 Ida: Ja, det kunne være sjovt

19 Freja: Ja. Ja.

20 Freja: For eksempel var der det her navn (danse event red.)

21 Ida: Hvad er det?

22 Isabella: Du kender godt navn (danse event red.)

23 Freja: OKAY, nu skal du høre.

24 [latter]

1 Ida: Okay.

2 Freja: Du ved, du ved du kan godt lide at danse ikke. Og det er lidt lige-
3 som. Hmm, ligesom du siger forening. Bare kun med afrikanere, hvor det
4 er blandet lidt med noget fitness faktisk og man danser meget og lære
5 nogle nye navn (tricks red.).

6 [latter]

7 Freja: Fordi når man er samme i sådan en forening. Så er det meget
8 åbent - Fordi så snakker folk også til en.

9 Ida: Ens forældre kender sikkert også personerne. Ja fordi afrikanere de
10 kender bare hinanden, alle sammen.

11 Freja: Ja og det gør sådan at man føler sig lidt mere hjemme og lidt mere
12 tryk.

13 M: Ja okay. Nu nævner i forældre. Betyder det meget for dem at de har
14 kendskab til, for eksempel hvis i skulle være med i en idrætsforening?

15 Ida: Altså nu er min mor jo dansker, men opfører sig som en afrikaner.
16 Og hun kender jo også mange af de der. Selvom de ikke er sammen me-
17 re, min forældre, så har hun lært alle de der at kende. Så når der for ek-
18 sempel er nogle af de der afrikanske fester. Så fordi vi har samme bag-
19 grund, så kender vi bare hinanden. Og der er rigtig meget med respekt i
20 afrika. Det er sådan noget med, hvis jeg møder deres (Isabella og Freja
21 red.) forældre så er det sådan noget med kys og med kram. Det er sådan
22 noget med respekt.

23 Freja: Men hvis jeg starter i en forening, hvor der kun er dansker. Det
24 kan jeg faktisk også godt lide. For så møder man nye danske venner, for-
25 di jeg har faktisk ikke så mange danske venner.

26 Ida: Ja heller ikke mig.

1 Isabella : Jeg har.

2 Ida: Ja du har mange danske venner.

3 Freja: Ja det har jeg ikke. Jeg har mange der kommer fra mellemøsten
4 eller polen eller sådan noget. Eller andre lande for eksempel Sydafrika.
5 Men hvis jeg møder nye danske venner, så lærer jeg nogle andre menne-
6 sker at kende. Det kan jeg også godt lide fordi så bidrager de med noget
7 de også har erfaringer med og sådan noget.

8 Ida: Nej jeg har faktisk ikke så mange danske venner.

9 Freja: Så, altså jeg vil meget gerne komme ud og møde nye mennesker.
10 Få et network du ved.

11 Isabella: Altså, jeg tror også det har noget at gøre med at jeg har gået på
12 så mange forskellige skoler ikke. Og jeg har holdt kontakten til dem.

13 M: Okay. Men det er mest igennem skolen og ikke idrætsforeningen?

14 Isabella: Ja jo, men altså mest fra skoler.

15 Ida: Ja jeg har faktisk mange venner fra sportsklubber. Ja så møder man
16 deres venner osv.

17 Freja: Men når jeg er sammen med dine venner for eksempel, de fleste af
18 dine venner, de har jo også andre baggrund - de jo ikke danske - så på
19 den måde får jeg ikke nye danske venner. Fordi mange af mine venner
20 ikke kender danskere.

21 Ida: Og det er jo ikke fordi der er noget galt med danskere, det er der jo
22 ikke. Min mor er dansker, så jeg er vel selv halv dansker og meget af min
23 familie er hvide ikke. Så det er ikke noget ondt ment, men jeg føler mig
24 bare mere tilpas nogen [pause] ja, altså det er ikke noget racistisk. Det
25 har slet ikke noget med det at gøre, jeg tror bare jeg falder bedre i snak.
26 Altså med andre der også har en anden baggrund.

1 [pause]

2 M: Kan du bedre relatere til dem eller?

3 Ida: Jeg føler mig virkelig racistisk når jeg siger sådan nogen ting, men
4 altså det er ikke sådan ment.

5 [latter]

6 Isabella: Nej nej.

7 M: Okay. Hvad kan i godt lide ved Ungdomsskolen her?

8 Isabella : Mange ting. Venner og at der ikke er så mange fag (skole fag
9 red.), man skal selvfølgelig have undervisning. Men det er mere over-
10 skuelig kun at have dansk, matematik og engelsk. Og så efter skole så
11 kan man melde sig til sådan noget ekstra. Mig og Freja, vi går til fransk.
12 Fordi det har vi brug for. Det er også der vi har meldt os til Hiphop. Og så
13 bare det der med at der ikke er så mange omkring mig, jeg kan ikke være
14 på en skole eller klasse hvor der er for mange. Så får vi heller ikke lektier
15 for.

16 M: Okay. Så det er mere overskueligt?

17 Ida: Ja. Det mærkelige er at vi alle sammen har et eller andet problem.
18 Jeg har med mit temperament og hun har måske et eller andet derhjem-
19 me. Men selvom vi har alle de her problemer skal vi alle sammen være
20 sammen, lidt ligesom en lille familie. Men det er lidt mærkeligt, for ek-
21 sempel i folkeskolen mange kommer fra et perfekt hjem og der (i klassen
22 red.) skændes man hele tiden. Her (i ungdomsskolen red.) er der mange
23 der har rigtig mange problemer i hverdagen, nogen har flere end andre
24 men alligevel skændes vi ikke. Vi er ligesom en familie her.

25 Isabella: Man kan godt sig det er lidt ligesom en lille familie, fordi når
26 man kommer her hen eller går sammen med vores venner eller skal ud

1 og have en smøg. Så er det sådan hvad har du lavet i weekenden, bror?
2 Vi kalder hinanden for bror og søster og sådan noget ikke.

3 Freja: Det er sådan at man er meget tæt her. Men jeg skal jo snart ud til
4 sommer ikke, fordi jeg gerne vil udfordre mig selv. Her på skolen, jeg kan
5 rigtig godt lide fællesskabet og vi snakker med hinanden. Man kan faktisk
6 ikke rigtig ignorere en person her på skolen.

7 Ida: Det rigtig. Hvis der er noget galt, så læreren finder ud af det det så-
8 dan her. Selvom du prøver at sidde og smile, som om der ikke er noget
9 galt. De finder hurtigt ud af det og de giver ikke op på dig læreren. Lige
10 meget hvor mange problemer du laver. De giver ikke op på dig. Jeg har
11 oplevet alle mulige problemer, men er aldrig blevet smidt ud af skolen. De
12 har ikke givet op på mig og det er også noget af det der gør at jeg har
13 ændret mig.

14 Isabella: Ja. For eksempel da du ikke havde det så godt og vi havde en-
15 gelsk, navn (lærer red.) fandt ud af det med det samme og skulle ud og
16 snakke med dig.

17 Ida: Ja.

18 M: Så det at læreren hjælper jer og fællesskabet?

19 Isabella: Vi har noget om morgenen der hedder "måler temperaturen",
20 hvor man på en skala skal fortælle hvor godt man har det fra 1-10 og hvis
21 det er under 5, så tager læreren os til side og lige snakker med os om
22 det. Er der noget i vejen i løbet af weekenden eller ugen eller er du bare
23 lidt nede i dag?

24 Ida: Og så er de gode til at kommunikere med vores forældre. Jeg har
25 haft det meget med at jeg ikke kommer i skole. Jeg har været skoletræt
26 og synes fester er sjovere. Altså læreren snakker meget sammen med
27 forældrene og hvis jeg ikke gider komme i skole, så kommer de bare og

1 henter mig. De giver seriøst ikke op, om jeg så kommer for sent til timen
2 pga. så kommer de.

3 Isabella: De giver ikke op.

4 Ida: Det er lidt ligesom om de er vores nummer to forældre.

5 Freja: Men også vi har fri klokken to eller tre hver dag ikke, men så bliver
6 vi, navn (elev red.) og navn (elev red.) altid til fire eller fem fordi en af
7 vores - hvad er navn (lærer red.) egentlig?

8 Isabella: Han er lærer.

9 Freja: Ja han er altid klar på at spille UNO og drikke kakao sammen med
10 os. Ja altså sammen med nogle af de andre fra skolen også og så gider
11 man slet ikke hjem fordi det er alt for hyggeligt.

12 Isabella: Ja man har slet ikke lyst til at gå, fordi det er ens nummer to
13 hjem på en eller anden måde ikke. Det er faktisk ret dejligt at her.

14 [latter]

15 M: Det lyder godt.

16 Ida: Det eneste negativ og det er også træls, når man kommer ud i ver-
17 den og man siger at man går på ungdomsskole - Så spørger de altid, er
18 det ikke der hvor de der kriminelle unge de går? Eller specialskole, hvor
19 de der børn går som ikke kan finde ud af det. Hvor det er sådan nej fak-
20 tisk ikke. Det synes jeg er rigtig irriterende, og der har jeg været oppe at
21 diskutere med mange folk omkring. De tror det er sådan kriminelle børn
22 der går her, som ikke har noget liv og sådan noget og bare sidder og ry-
23 ger hash og tager stoffer ikke. Det er det jo ikke, der er nogen her som er
24 ude i noget mere end nogen andre.

25 M: Okay. Men de går måske også her for at få hjælp til noget af det.

1 Freja: Lærerne ved udmærket godt hvem det er, og altså for eksempel
2 ryger hash til dagligt eller sådan noget. De forsøger hvert fald at gøre no-
3 get ved, så det ikke går ud over os andre i skolen.

4 Isabella : Men jeg er enig med Ida, jeg har også haft mange samtaler,
5 hvor folk spørger om det ikke er sådan en speciel skole, og om der ikke tit
6 er politi dernede eller hvorfor kommunen ikke bryder ind og sådan noget.

7 Ida: Der er nogle der har problemer hernede, og jeg har også haft mange
8 problemer, hvis du havde kendt mig for et halv år siden. Du ville tænke at
9 jeg var det mest fucked up barn nogensinde ikke. Jeg har ændret mig så
10 meget. Det er den her skole ikke, alle burde faktisk komme og prøve at
11 være her bare en måneds tid og se hvor meget man lærer. Jeg ved godt
12 vi kun har tre timer - så efter middag hver dag så laver vi noget hygge og
13 noget fælles, i dag skal vi for eksempel ud og skøjte. I morgen tror jeg vi
14 spiller brætspil eller sådan noget.

15 M: Så hvad får i personlig ud af det?

16 Freja: Der vil jeg nok sige fællesskabet. Men fordi jeg ser sådan langt ud i
17 fremtiden ikke. Jeg vil også gerne på Universitetet og sådan- Så er det
18 bedst for mig at jeg ikke går på den her skole, fordi vi har ikke fysik eller
19 kemi.

20 Isabella: Men man kan gå på det senere om dagen.

21 Freja: Ja ja. Men jeg vil hellere gå på en folkeskole, hvor jeg lærer det og
22 det er fordi jeg tænker sådan langt ude end bare hyggen og fællesskabet.

23 M: Okay. Ja det lyder til at der er meget fokus på de sociale kompetencer
24 her.

25 Ida: Øhm hvad? Altså de hjælper også hvis du skal i praktik og sådan no-
26 get. Jeg vil gerne ud på et asylcenter og være når jeg bliver voksen og
27 der er lærerne allerede i gang med at lede. Hvor jeg kan komme på besøg

1 osv. og ja lærerne går op i dig, ikke. På en folkeskole, der spurgte jeg om
2 jeg kunne komme i praktik og jeg gik der i to år, og der var ingen der
3 gjorde noget overhovedet. Jeg blev ved ikke også, og der var bare ingen
4 der svarede mig.

5 M: Er der noget i mindre godt kan lide ved Ungdomsskolen?

6 Freja: Ja altså jeg mangler jo de fag og nogen gange kan det godt være
7 for meget hygge i det synes jeg. For mig ikke også. vi har meget fritid
8 ikke, og nogen gange kan det godt minde lidt mere om en klub eller så-
9 dan noget. Det var også derfor mine forældre ikke ville have jeg skulle gå
10 her længere. For det kan godt være for meget hygge og for meget doven.

11 Isabella: Min mor holdte faktisk det samme, da vi kom herved. Men det
12 var heller ikke min mor der skiftede mig herved, det var mig selv der
13 gjorde det. Jeg skiftede faktisk selv skole, uden min mor vidste det.

14 [latter]

15 Isabella: Jeg var selv nede og snakke med dem. Så da min mor kom her-
16 ned til møde, så synes hun det lød meget som en klub. Men så var vi her-
17 nede igen til et møde senere hen, og der synes hun det lød mere som en
18 skole. Nu er min mor sådan jeg har hvert fald forbedret mig mere end
19 gjorde før ikke. Min mor vil gerne have mig hen på en anden folkeskole
20 på prøve eller noget, men jeg vil ikke hen på en anden skole, og min mor
21 ved hvordan jeg har det klasser og kan ikke det der med mange menne-
22 sker. Så jeg vil bare gerne fortsætte med at gå her. Jeg føler at man godt
23 kan få den hjælp, hvis man også bare selv tager sig sammen til det.

24 Ida: Ja jeg tror hvis du tager dig sammen her i ungdomsskolen, så tror
25 jeg nok du skal blive til noget ikke. Det er dig selv og dit eget valg, det er
26 jo det samme på folkeskolen. Min mor ville også gerne have jeg skiftede
27 skole. Eller i hvert fald at der var flere fag og timer. Men min mor ved at
28 hvis hun flyttede mig på en anden skole, så vil jeg slet ikke komme i sko-

- 1 le vel. Fordi når jeg bliver træt af noget, så kommer jeg bare ikke. Ja alt-
2 så da jeg gik i 7. klasse var jeg der nok 1-2 måneder ud af et år ikke.
- 3 M: Okay.
- 4 Isabella: Ja, altså hvis min mor skiftede mig over på en folkeskole.
- 5 Ida: Så kommer du gående herover tilbage? [latter]
- 6 Isabella: Altså, jeg har det med at jeg meget hurtigt giver op på ting, hvis
7 der var noget jeg ikke kunne så havde jeg givet op på det med det sam-
8 me og sagt det der kan jeg ikke. Mig og lektier for eksempel, jeg har ikke
9 lavet lektier fra 2. til 6. klasse eller sådan noget. Jeg havde givet op på og
10 sagt at jeg ikke vil det og det er derfor jeg ikke havde været lige så me-
11 get med som de andre i min klasse. Så hvis jeg kom hen på en folkesko-
12 le, er jeg sikker på jeg hurtig vil give op. Jeg har ikke haft de samme fag
13 som dem osv.
- 14 Freja: Det der hjalp mig her på skolen, det var at jeg kunne være sam-
15 men med flere mennesker på en gang og det er derfor jeg også tror at
16 jeg kan tolerere at være på en folkeskole. Jeg har faktisk ikke et problem
17 med mange elever. Men jeg er ikke så god til at være to og to eller grup-
18 pe, fordi hvis den anden ikke gider lave det så føler jeg at jeg skal lave
19 det hele.
- 20 Ida: Ja du får mere tid til dine problemer her end ud får undervisning. Er
21 det ikke bare det? Det synes jeg er positivt, fordi det kommer man langt
22 med. Hvis jeg ikke var startet her i dag, ved jeg ikke hvordan jeg havde
23 været i dag.
- 24 Isabella: Jeg tror jeg havde ligget derhjemme og sovet nu.
- 25 Ida: Eller jeg havde været til fest i går.
- 26 Freja: Min mor havde tvunget mig i skole uanset hvad.

- 1 Ida: Hjemme hos mig, jeg er bare god til at lyve.
- 2 [latter]
- 3 (uforståelig tale)
- 4 M: Laver i noget socialt med nogen udover i ungdomsskolen?
- 5 Freja: Ja Ida og Isabella og nogle af de andre mexicanere også. Hmm.
- 6 Nogen af drengene faktisk også.
- 7 Isabella: Ja jeg har det også navn og navn er jeg meget sammen med og
8 nogle af drengene også. Hvis vi for eksempel skal til sådan noget hygge
9 druk eller sådan noget, så er vi altid hjemme ved nogle af drengene in-
10 den. Sådan hvor alle fra klassen er sammen, det synes jeg er rigtig hyg-
11 geligt. Jeg har det godt med alle her på skolen.
- 12 Ida: Ja hvis en har lavet problemer for eksempel så kommer alle fra sko-
13 len.
- 14 Freja: Ja det er det jeg godt kan lide ved skolen, vi holder sammen. Hvis
15 en udenfor skolen har lavet problemer, så lige pludselig så er hele skolen
16 bare i mod dem.
- 17 [latter]
- 18 Freja: Ja og for eksempel andre drenge på andre skoler de snakker ikke
19 så meget med os vel, fordi de er lidt generte ikke. Men så der navn (en
20 dreng på skolen red.) og vi er bedste venner ikke, vi har kendt hinanden
21 siden vi var 10 år og det er det jeg godt kan lide. De passer meget på dig.
22 For eksempel navn (en dreng på skolen red.) han passer på mig, han vil
23 ikke have jeg ryger eller tager til fest osv.
- 24 Ida: Ja vi beskytter hinanden.
- 25 [latter]

1 M: Okay. Oplever i støtte fra jeres familie om at komme her i ungdoms-
2 skolen?

3 Freja: Min far vil faktisk helst ikke have jeg går her, men min mor siger
4 sådan gør det du gerne vil, jeg skal nok være der. Men hvis det er for
5 dårligt skal de nok sige til, at det er ikke det jeg skal gøre.

6 Ida: Jeg snakker ikke så meget med min far og har slet ikke noget kon-
7 takt til ham. Men min papfar skal ikke vide jeg går her, han har altid væ-
8 ret som en slags far for mig. Og uddannelse er meget vigtig - du skal gå
9 12 timer i skole ikke. Men min er heller ikke sammen med ham mere.

10 Isabella: Ja det var det her med at jeg selv startede her og min mor ikke
11 vidste det. Men hun kan ikke skifte ud med her, det ved hun også godt.

12 Ida: Min mor har været på Roskilde festival med en af lærerne, så hun
13 kender nogle af dem her. Derfor kan hun godt lide dem.

14 M: Så hun kender dem?

15 Ida: Ja

16 Isabella: Men min mor kan også godt lide lærerne fordi hvis der er et eller
17 andet klokken lort om natten, så kan hun altid ringe til dem og så hjælper
18 de. Fordi min mor har deres privatnummer og det har jeg også. Så det
19 jeg godt kan lide ved det, altså hvis man har været uvenner med nogen
20 eller og kan ikke komme i skole dagen efter fordi man er bange for et el-
21 ler andet om der er sket et eller andet. Så kan man altid ringe til dem og
22 så får man det hurtigt ordnet. Jeg har altid kunne ringe til lærerne. Også
23 da jeg stak af hjemmefra, så kunne min mor ringe til dem - selvfølgelig
24 fordi hun ikke kunne finde mig ikke også.

25 Ida: Også hvis jeg komme hjem og er rigtig uvenner med min mor, så
26 kan jeg godt ringe til vores navn (lærer red.) og så siger hun at jeg bare

- 1 kan komme over og sove ved hende hvis det er. Så det kan jeg også godt
2 lide at de ringer sammen med forældrene, hvis der er et eller andet.
- 3 Freja: Jamen for eksempel nogle af lærerne bor også i navn (red.), vi kal-
4 der den navn (red.) - og den ligger lige herhenne. Så når vi har fri osv. så
5 ved vi at vi også bare kan komme over til dem hvis der er noget og så vil
6 de også bakke os op og sådan noget.
- 7 M: Okay. Hvad med opbakning i forhold til fysisk aktivitet?
- 8 Ida: Det får jeg også, de siger hele tiden skal du ikke starte til noget?
- 9 Freja: Ja de spørger mig om jeg ikke vil begynde til noget.
- 10 Ida: De har faktisk også selv lavet noget her på skolen, som ikke koster
11 penge, fordi manges forældre her er som sagt på kontanthjælp. Så jeg
12 kan ikke bare pege på ting, hvad jeg vil have.
- 13 Isabella: Og hvis vi vil starte til noget, hvis vi ikke lige har taget os sam-
14 men til at ringe ned eller har taget lidt tid for os. Så tilbyder de (ung-
15 domsskolen red.) også at hjælpe. Skal vi ringe derned. Skal vi tage der-
16 ned sammen eller.
- 17 Ida: For eksempel, hvis vi siger. Ja har jo mange søskende ikke. Det har
18 mange af de andre også. Hvis min mor nu har rigtig travlt ikke. Så kan
19 jeg godt gå til lærerne og spørge, vil i ikke kan lige hjælpe mig med at
20 ringe til den her fodboldklub. Fordi min mor har sgu ikke lige tid. Og så
21 tager jeg bare med navn (lærer red.) derned i stedet for. Så de kan også
22 godt være en form for forældre for os hernede samt lærer selvfølgelig. Så
23 har den respekt for hinanden. Når de hjælper os kan man sige så hjælper
24 vi også dem.
- 25 M: Hvad er så vigtig for en træner i en idrætsforening?
- 26 Ida: Respekt

- 1 M: Okay så det mener du der bør være eller?
- 2 Ida: Ja
- 3 Freja: Jeg vil nok sige motivation, og altså være der for en og motivere
4 en. Være der hvis der er problemer osv. Jeg tror det vil være vigtig hvis
5 en træner kan motivere mig til at gøre noget og altså bidrager med no-
6 get.
- 7 Ida: Ja fortælle mig hvad jeg gør dårligt. Hvis jeg kan gøre et kast lidt
8 bedre eller sådan noget.
- 9 M: Betyder det noget om det er en dansk træner eller mænd/kvinde?
- 10 Alle: Nej overhovedet ikke.
- 11 Ida: Nej jeg er sgu ligeglad.

Fokusgruppeinterview 3 i ungdomsskolen

- 1 M: Jeg vil gerne starte med at spørge ind til jeres navn, alder og jeres
2 baggrund. Øh, kan du starte?
- 3 Agnes: Ja det vil jeg gerne, jeg hedder navn (red.). Vil du have mit efter-
4 navn med?
- 5 M: Nej. Altså jeg skal ikke rigtig bruge det
- 6 Agnes: Nej nej det ligemeget, det ligemeget. Jeg er 17 år og fylder 18 år
7 om to måneder. Jeg er født og opvokset i Danmark, min mor er født og
8 opvokset i Danmark men min far har tyrkiske rødder fra Tyrkiet.
- 9 M: Okay ja.
- 10 Sofia: Jeg hedder navn (red.). Jeg er så 16 år gammel, jeg er født og op-
11 vokset i Danmark og min mor er piv dansk men min far er mexicaner. Så
12 jeg er halv - halv kan man sige. Halv dansker og halv mexicaner.
- 13 M: Okay []
- 14 Agnes: Ja så hun er Gonzales til []
- 15 [latter]
- 16 Sofia: Nej nej.
- 17 M: Hvor længe har i været eller kommet i ungdomsskolen?
- 18 Agnes: Jamen jeg startede her fra en måned siden. Jeg blev smidt ud af
19 min tidligere skole, på grund af nogle regler jeg ikke kunne overholde så.
20 Jeg følte mig lidt presset, fordi jeg følte at de hele tiden holdte øje med
21 mig. Øh ja øh og så havde jeg mulighed for at starte her og så tænkte jeg
22 hvorfor ikke udnytte det og bruge tiden fornuftig i stedet for at hænge ud
23 derhjemme og ikke lave en skid. Jeg er glad for at på den her skole, fordi

1 jeg synes lærerne er rigtig søde og det sociale og netværket er rigtig
2 godt.

3 M: Ja okay. Hvad tænker du?

4 Sofia: Jeg har snart gået her et år. Fordi at på den anden skole, der gik
5 jeg ikke særlig meget op i hvad jeg lavede mere. Hmm, fordi min lærer
6 ikke tog mig seriøst mere, ehm overhovedet. Det var ligesom mig der
7 blev tabt på gulvet () så jeg lod ligesom bare være med at dukke op, så
8 jeg gik ikke i skole i tre måneder. Så kom jeg her over for ligesom at ret-
9 te op på det igen. Ja så startede jeg så her og jeg har rykket mig meget
10 frem i forhold til da jeg gik på den anden skole.

11 M: Okay ja.

12 Agnes: Det sgu en god ting kælenavn (Sofia red.)

13 M: Er i medlemmer af nogen foreninger?

14 Agnes: Ja, jeg startede med at spille fodbold som seks årig. Jeg startede
15 over i navn (fodboldklub red.) og der begyndte jeg så at vænne mig til
16 den foreningsliv der var. Altså netværket og det sociale. Jeg har rykket
17 mig meget godt både fagligt og socialt og min sprog, det er blevet meget
18 bedre i forhold til da jeg startede.

19 M: Okay.

20 Agnes: Ja, efterhånden startede på nogle andre foreninger blandt andet i
21 navn (idrætsforening red.) og der var kun indvandrere derover, så de inte-
22 grerede eller de havde mest fokus på indvandrere som havde en anden
23 baggrund, som de skulle integrere ind i den danske system. Det handlede
24 meget om fodbold, det sociale og integration.

25 M: Okay ja.

1 Agnes: Ja efterhånden, ja altså jeg har skiftet sådan lidt rundt i forskellige
2 klubber. Så startede jeg så i navn (red.). Der havde jeg fået, der åbnede
3 en helt ny verden for mig. Der var kun hvide mennesker. Øh, men de tog
4 rigtig godt i mod mig. Jeg var den eneste der havde etnisk, etnisk bag-
5 grund og det var jeg rigtig glad for, så længe jeg kan enes med dem og
6 have det godt sådan så er der ikke nogen problemer inden for det. Så
7 flyttede jeg over til navn (fodboldklub red.) og der var kun kvinder, der
8 var ikke nogen drenge. Det er sådan en kvindeklub, hvor alle piger og alle
9 kvinder har mulighed for at spille fodbold og komme ud og dyrke noget
10 motion. Ja det er jo så kun i fodbold, jeg har også gået til mange forskel-
11 lige sportsgrene for eksempel thaiboksning og badminton, volleyball og en
12 periode har jeg gået til basketball.

13 M: Okay, hvordan kan være du sådan skiftet eller flyttet lidt frem og til-
14 bage?

15 Agnes: Jeg kan godt lide sport. Øh, jeg kan rigtig mange ting, så jeg
16 tænkte hvorfor ikke udnytte det og ikke bare spille det samme hver gang.
17 Eller dyrker den samme sportsgren. Lad mig komme frem med nogle an-
18 dre ting og så fik jeg så kontakter med nogle andre mennesker og de
19 spurgte sådan har mulighed for eller overvejer du at spille volleyball eller
20 basketball. Jeg svarede jeg kan godt prøve og jeg var rigtig god og så
21 startede jeg i den nye foreningsliv. Jeg har været til mange forskellige
22 foreningsliv, og det har så gjort at mit sprog har styrket det rigtig meget
23 og er blevet stærkere, jeg er blevet bedre til at integrere mig og til at for-
24 klare mennesker hvordan det er at starte til en foreningsliv. Når du går til
25 en foreningsliv, så kan lære rigtig meget, både det sociale og også nogle
26 andre ting. Du kan være et forbillede for nogle andre mennesker. Du kan
27 møde nye mennesker. Jeg har mødt nogle politikere og navn (politiker
28 red.) som blandt andet invitere mig ud og spise på grund af hun synes jeg
29 var en rigtig fornuftig pige og den måde jeg talte på var rigtig godt. Hun
30 sagde du integrere dig rigtig godt, du skal bare blive ved. Opnå dine mål.
31 Når du er med i foreningsliv, så er der ligesom nogle krav ikke. Du kan

1 opnå noget af det du gerne vil i din fremtid. De inspirere dig og du får
2 motivation til at blive ved med det og jeg er blevet bedre i mit sprog.

3 M: Okay. Ja. Har du nogle erfaringer fra foreningslivet?

4 Sofia: Overhovedet ikke. Men jeg har gået til rigtig meget sport, hvor jeg
5 er skiftet efter kort tid. Fordi jeg har følt at det var for kedeligt. Hvor jeg
6 har følt at jeg godt kunne finde ud af det, men så var der ikke nok udfor-
7 dringer i det.

8 M: Okay.

9 Sofia: Men så startede jeg så til ridning ikke også. Og fordi du hele tiden
10 har med forskellige dyr at gøre, så lærer du hele tiden noget. Så det gik
11 jeg så til i fire år. Så stoppede jeg så og lige siden det har jeg faktisk slet
12 ikke gået til nogen sport.

13 M: Hvorfor stoppede du så til de forskellige sportsgrene?

14 Sofia: Hmm. Jeg har aldrig været god til at snakke med folk. Slet ikke da
15 jeg var mindre. Der var jeg meget genert. Så jeg gik ligesom kun op i
16 træningen og hvordan jeg selv spillede. Så da jeg tænkte at det kunne
17 jeg godt finde ud, så det skal jeg ikke rigtig bruge til noget. Så droppede
18 jeg så ud af den sport og så startede jeg til en ny sport for at kunne lære
19 noget nyt. Sådan har jeg bare skiftet hele tiden. Så jeg har faktisk aldrig
20 rigtig bundet mig til en sport.

21 M: Okay. Jamen kunne du så have nogen interesse i at begynde i en
22 idrætsforening igen?

23 Sofia: Ja jeg vil faktisk rigtig gerne starte til ridning igen. Men det er mest
24 for træningen og ikke så meget for det sociale, for det føler jeg ikke rigtig
25 jeg har behovet for. Egentlig bare for træningen og lære om teknikker
26 igen. Men der skal også lige lidt økonomi ind over.

27 M: Okay. Ja. Men bliver dine sociale behov stillet andet sted?

- 1 Sofia: Ja jeg synes vi har det godt socialt her i ungdomsskolen. Der er
2 ikke noget der.
- 3 M: Og du spiller stadig fodbold?
- 4 Agnes: Ja jeg spiller stadig fodbold.
- 5 M: Hvad tænker du, at du får ud af det?
- 6 Agnes: Jeg er som person, sådan meget energisk person. Jeg kan godt
7 lide at løbe og være aktiv, det har jeg været siden jeg var barn. Fodbold
8 det har bare ligesom fanget min interesse. Nogen gange ser jeg fodbold.
9 Fodbold det ligesom motivere mig. Så bliver jeg bare ved, så længe jeg
10 har min motivation så gør jeg det.
- 11 M: Hvad motivere dig?
- 12 Agnes: Jeg får meget støtte af mine forældre. Jeg bliver meget motiveret
13 af dem, fordi de har også spillet da de var i deres unge dage. Øh. Så på
14 et tidspunkt så min træner, hun var mit forbillede. Så hende har jeg også
15 fået noget motivation fra.
- 16 M: Okay.
- 17 Agnes: Så ligesom hver gang jeg gør nogle gode ting så bliver jeg lige-
18 som motiveret af det. Så når jeg får nederlag eller sådan noget, så forsø-
19 ger jeg at træne det op igen. Sådan har det bare hele tiden været ikke.
20 Nogle mennesker er meget motiveret af for eksempel styrketræning og
21 nogle bliver inspireret af nogle andre og motiveret. Jeg har det bare så-
22 dan at når folk roser mig, så jeg motivation. Men det er også generelt,
23 også i skolen. Så når jeg har lavet nogle gode ting og får gode karakterer,
24 så motivere det en rigtig godt. Men når jeg så får dårlige karakterer, så
25 går det helt ned.
- 26 Sofia: Ja så har man også lysten til at gøre det. Igen og igen.

1 Agnes: Ja. Så det som om man kæmper mere for det hele tiden ikke.

2 M: Når man får ros?

3 Agnes og Sofia: Ja.

4 M: Er der noget i synes der er mindre sjovt ved at være fysisk aktiv?

5 Agnes: Nej ikke rigtig.

6 Sofia: Bare man kan være sig selv.

7 M: Du synes det er vigtig at du kan være dig selv. Okay, er det noget
8 med at føle sig tryk og velkommen eller?

9 Sofia: Ja faktisk.

10 M: Okay. Er der noget i synes der har været svært eller udfordrende når i
11 har været med eller i forbindelse med en idrætsforening?

12 Agnes: I begyndelsen var det. Når du skulle starte i foreningsliv, man lige
13 skulle lære folk at kende. Bare sådan, og var lidt genert og sådan. Var
14 meget indelukket, men med tiden så begynder det bare og vokse på dig.
15 Når du har været i klubben længe og kender til folket. Du ved hvem de
16 er. Så det er sådan derfra det starter. Men sådan i begyndelse var jeg in-
17 delukket var jeg og meget genert.

18 M: Var der sådan nogen der tog imod dig eller tog kontakt?

19 Agnes: Ja det startede sådan at på et tidspunkt var jeg bare ude at spille
20 fodbold alene. Ude på græsplænen i navn (red.). Så, altså jeg kendte den
21 ene træner vi sagde bare hej til hinanden. Men hendes kollega, der også
22 var træner var sådan skal vi ikke spørge om hun vil starte på vores hold.
23 Vi har brug for en rigtig god spiller. Folk kunne godt lide når jeg spillede
24 fodbold, fordi de synes jeg var god. Det ligger ligesom i generne. Fordi
25 flere fra min familie, for eksempel min kusine spiller danmarksserie.

- 1 M: Så det er på ret højt niveau du spiller?
- 2 Agnes: Ja i dag spiller jeg på danmarksserie. Ja på et divisionshold, der er
3 nogle der er ældre end mig men altså jeg tager det.
- 4 M: Okay. Ja.
- 5 Agnes: Det er sådan at det går rigtig stærkt, så nogen gange kan jeg ikke
6 følge med, men andre gange når jeg er topmotiveret og løber hele tiden
7 men kan ikke følge med fordi modstander er måske stærkere eller hurti-
8 gere eller teknisk. Men jeg har sådan mest teknisk og overblik. Jeg kan
9 sagtens løbe ikke, men nogen gange går det bare rigtig stærkt. Også i
10 skolen faktisk.
- 11 M: Okay - hvad []
- 12 Agnes: Ja så får jeg lige lov til at gå ud eller tale med min træner, er der
13 nogen råd jeg skal gøre eller så siger min træner du skal gøre det og det
14 og det når du kommer ind igen. Så starter det lige så stille og roligt for
15 fra ikke. Og så begynder jeg at blive motiveret igen.
- 16 M: Nu sagde du at du var stoppet flere steder, er det så fordi du har mødt
17 udfordringer eller?
- 18 Sofia: Lige præcis ridning, grunden til jeg stoppede var at jeg faldt af.
19 Hvor jeg faktisk næsten var helt væk. Så næste gang der faldte jeg så
20 også af, og der landede jeg faktisk på en bil og blev trukket hen af jorden
21 fordi jeg sad fast i den der. Nu kan jeg ikke engang huske hvad den hed-
22 der. Sadlen jo. Så stoppede jeg så helt derefter, fordi jeg ligesom var
23 bange for at komme op på en hest igen. Så jeg var bange for når den be-
24 vægede sig og sådan, så det er lidt mén efter det kan man sige.
- 25 M: Okay, det lyder heller ikke rart.

1 Sofia: Nej. Men de andre ting, det er nok fordi de ikke har haft min inter-
2 resse særlig meget. Men jeg skulle ligesom gå til et eller andet, for lige-
3 som at være i gang.

4 M: Var det dig selv der tænkte det?

5 Sofia: Nej det var faktisk mest min mor. Og så tænkte jeg også hvorfor
6 ikke bare prøve. Det var også spændende i en periode, men da jeg så
7 godt kunne finde ud af det, så blev det lidt kedeligt og jeg ville ikke gå op
8 til sådan noget konkurrence noget, fordi det er ikke mig.

9 Agnes: Du er ikke konkurrencemenneske?

10 Sofia: Nej det er ikke mig, bare sådan spil for sjov og sådan. Men det når
11 der går konkurrence i det, så det er ikke lige mig.

12 M: Er noget der har afholdt jer fra at deltage i en idrætsforening?

13 Agnes: Nej.

14 Deltage Sofia: Det har mest været lysten. Men det er jo op til hvilken per-
15 son man er.

16 M: Okay, når du ikke har fundet det interessant er det så fordi du har
17 manglet udfordring eller?

18 Sofia: Hmm. altså det er også fordi jeg. Øh altså jeg har meget i privatli-
19 vet ikke, som fylder rigtig meget og så kan jeg ikke rigtig koncentrerer
20 mig om andet end det lige pt. og det har det egentlig gjort hele mit liv. Så
21 har jeg forsøgt at tage ligesom hånd om det og mig selv frem for det (del-
22 tagelse i en idrætsforening red.). Hvor jeg skal gribe mere ind på det end
23 lige alt det andet skal ikke.

24 M: Så der er noget der har været vigtigere end for eksempel at være i en
25 idrætsforening?

26 Sofia: Ja lige præcis.

1 M: Okay.

2 [pause]

3 M: Hvad kan i godt lide ved at være i ungdomsskolen her?

4 [pause]

5 Agnes: Er du sød at gentage spørgsmålet?

6 M: Ja selvfølgelig, hvad kan du godt lide ved ungdomsskolen?

7 Agnes: Altså jeg er lige startet her. Så har ikke været her så længe, men
8 jeg føler lidt det er som mit andet hjem. Her er nogle utrolig søde menne-
9 sker. Jeg havde aldrig troet at jeg skulle ind i ungdomsskolen, fordi ung-
10 domsskolen har eksisteret længe og i mange år. Jeg har altid boet her i
11 navn (red.). Ungdomsskolen har ikke rigtig været noget for mig, fordi jeg
12 tænkte jeg skulle aldrig ende her. I starten havde jeg den tanke at ung-
13 domsskolen kun var for de mennesker der havde behov for det. Brug for
14 støtte eller sådan noget og i deres liv. Men da jeg så lærte ind til hvad
15 ungdomsskolen var, så synes jeg det er rimelig godt. Jeg er tilfreds med
16 deres arbejdsstilling, den måde de gør tingene på. Den måde de hjælper
17 os. Det kan være alt. Hvis du har gjort noget forkert, som du egentlig ik-
18 ke burde gøre.

19 M: Mmhm.

20 Agnes: De trækker dig til side og siger det behøver du ikke gøre. Det er
21 det forkerte valg.

22 M: Så de hjælper en?

23 Agnes: Ja de hjælper en utrolig meget. Det er nogle rigtig rare menne-
24 sker.

25 Sofia: Ja.

1 Agnes: Igennem tiden har jeg ikke sådan fået støtte fra min skole. Men
2 her, lige så snart jeg er startet her. Så har de ligesom støttet mig. Blevet
3 mere motiveret for job. Fordi de andre skoler, der var det sådan, kan du
4 ikke det her. Nå, skide være med det ikke. Tager bare dit eget eller gør
5 lige hvad du vil ikke. Jeg har altid haft svært ved engelsk, de har ikke rig-
6 tig støttet mig i det. Så jeg tænkte med tiden jeg skal nok lære det. Men
7 dagen i dag, jeg kan overhovedet ikke engelsk.

8 M: Nej okay.

9 Agnes: Ja, så det er sådan helt fra bunden af jeg skal lære det ikke. Som
10 ikke rigtig []

11 Sofia: Tog hånd om dig.

12 Agnes: Ja, altså læreren tog kun de elever der kunne finde ud af det seri-
13 øst. Tog ikke rigtig initiativ for os vel. Det var mere sådan de elever der
14 ikke kunne finde ud af det, skide være med dem. De tager bare deres
15 ipad frem. Det var sådan, den rutine havde jeg hele tiden. Hver gang jeg
16 skulle have engelsk, så vidste jeg at jeg skulle gennem lortet. Fordi det
17 var mig der ikke kunne finde ud af det. Jeg kunne ingenting, jeg forstod
18 ikke hvad min lærer hun sagde på engelsk. Jeg spurgte om hun var sød at
19 forklare eller oversætte til dansk, og så sagde hun nej.

20 M: Okay.

21 Agnes: Ja jeg tænkte så nå okay fin nok. Hun gider ikke hjælpe mig. Jeg
22 kan ikke gøre noget. Jeg kan ikke bidrage til undervisningen. Jeg kan ikke
23 være deltagende. Ja okay, jeg tænkte jeg må lære det med tiden. Næ
24 nej, det har jeg fortrudt for jeg har ikke lært det.

25 M: Så der følte du at du blev holdt uden for?

26 Agnes: Ja jeg er blevet meget holdt udenfor og jeg er også blevet mobbet
27 i folkeskolen. På det tidspunkt var jeg sådan en rigtig drenge pige og det

1 er jeg stadig nu. Spiller fodbold. Men jeg blev mobbet på grund af mit ud-
2 seende og på grund af mit hår. Jeg havde kort hår og jeg elskede at have
3 kort hår. Jeg var ligesom boss over de drenge der gik i min klasse og gav
4 dem ordrer og tilbud. Det var ligesom mig der bestemte i klassen. Så no-
5 gen fra min skole, der var to år ældre end mig de drillede mig og begynd-
6 te så at mobbe mig. Så jeg havde en svær periode at gå i skolen og hele
7 tiden når jeg skulle gå i skole viste det sig at være den samme rutine jeg
8 skulle igennem.

9 M: Det lyder heller ikke rart.

10 Agnes: Øh. Jeg fik støtte fra min ene lærer, både udenfor skoletiden og i
11 skoletiden. Han kom hjem til mig privat og det begyndte lige så stille og
12 roligt at træde frem, men ellers har jeg aldrig fået støtte fra nogen af mi-
13 ne lærer. Men lige så snart jeg startede her (i ungdomsskolen red.) så har
14 det bare været støtte, støtte og støtte.

15 M: Hvad med foreningslivet har i oplevet noget lignende der?

16 Agnes: Hmm. Nej ikke rigtig, for jeg deler ikke rigtig privatlivet i fodbold-
17 klubben, kun hvis jeg kommer til skade og under kampen der oplever jeg
18 støtte.

19 M: Okay.

20 Agnes: Er vi der over, i foreningslivet der er det sådan meget, der snak-
21 ker man mere om det sociale, integration og fodbold. Ellers ikke så meget
22 andet vel.

23 M: Men der har du følt dig velkommen?

24 Agnes: Ja overdrevent meget faktisk.

25 M: Hvad kan du godt lide ved ungdomsskolen?

1 Sofia: Jeg kan rigtig godt lide ungdomsskolen, fordi vi kan folde os ud.
2 Altså det er ikke noget man at man prøver at ændre på personen. Fordi
3 alle på skolen her, har et eller andet i sin rygsæk. Altså et eller andet
4 problem, fagligheden eller privatlivet et eller andet og der er lærerne også
5 gode til ligesom at fortælle os at vi nok skal hjælpe jer. Det ser måske
6 sort ud nu men de vil gerne tage hånd om os. Og så føler vi os jo bare
7 meget mere trygge ved det end at vi bare bliver efterladt til os selv. Så
8 tænker man jo fuck det hele.

9 [pause]

10 M: Fordi de engagerer sig?

11 Agnes: De er også utrolig omsorgsfulde mennesker.

12 Sofia: Ja.

13 Agnes: De kan se på dig om du har haft en god eller en skidt dag.

14 Sofia: Vi har den her temperatur måler hver morgen, hvor man siger
15 hvordan har du det fra 1 til 10? 10 er så super godt og 1 er så ja, 6 og
16 ned så skal man måske lige tage afstand eller sådan noget fra personen,
17 fordi personen ikke har det så godt i dag. Men vi er meget åben overfor
18 hinanden synes jeg.

19 Agnes: Vi snakker om alt.

20 Sofia: Ja.

21 Agnes: Hvis jeg nu for eksempel havde et eller andet jeg gerne vil fortæl-
22 le Sofia, så vil jeg spørge har du tid et øjeblik. Jeg vil gerne lige tale med
23 dig.

24 Sofia: Ja.

1 Agnes: Så kan man ligesom fortælle hinanden og så forstår man, fordi de
2 ligesom også har haft noget i deres rygsæk. Og også lærerne de er utrolig
3 åbne også. De kan se på en, ja.

4 M: Det er jo virkelig godt.

5 Sofia: Ja det er meget dejligt.

6 Agnes: Ungdomsskolen har mere erfaring synes jeg personligt.

7 Sofia: De er meget mere forstående end på en normal folkeskole for ek-
8 sempel. Der går det kun op i karakterer og ja, hvordan man nu klarer sig
9 ikke.

10 M: Så det handler også om hvordan man har det?

11 Sofia: Ja det synes jeg i hvert fald at det gør her (i ungdomsskolen red.).
12 Og det betyder i hvert fald meget for mig.

13 M: Hvad får i personligt ud af at være en del af en ungdomsskole?

14 Agnes: Jeg har jo ikke været her så længe (en måned red.).

15 Sofia: Hvad man får ud af det?

16 M: Ja måske sådan altså []

17 Sofia: Altså jeg har rykket mig meget. På den anden skole, der lå jeg altid
18 på 4 og 02 og da jeg kom her hen så er jeg kommet op på de der 4 og 7.
19 Øh, i karakter og det synes jeg egentlig er fin nok. På den anden skole
20 havde jeg vist 3 i gennemsnit og også fordi jeg havde meget meget fra-
21 vær. Så jeg havde altid en sygedag hver uge eller to. Fordi jeg bare ikke
22 magtede dem i skolen og hun forstod mig alligevel ikke, altså læreren. Nu
23 ligger jeg vist over 5 i gennemsnit og kan godt komme på den uddannelse
24 jeg gerne vil på, hvis det skulle være. Så jeg synes jeg klarer mig meget
25 godt her.

1 M: Hmm. Det er jo rigtig fint. I har været lidt inde på det. Føler i jer vel-
2 kommen og trykke til at deltage i nogle af de aktiviteter som ungdoms-
3 skolen udbyder?

4 Agnes og Sofia: Ja.

5 [pause]

6 M: Okay. Laver i noget socialt sammen med de andre?

7 Sofia: Ja altså der var Agnes ikke startet på skolen, men før det var vi tit
8 på ture. Men nu er vi jo delt op i 9 klasser og 8 klasser og 7 klasser. Men
9 før der var vi kun sådan 10 i en klasse og efter frokost selvfølgelig, der
10 tog vi altid på stranden eller sådan noget og spiste is. Der fik vi også lidt
11 ligesom mere sammenhold med hinanden. Og også lærerne selvfølgelig.
12 Det var meget dejligt at vi ligesom også kunne komme ud.

13 M: Så i har fået nogle kammerater ud over skolen?

14 Sofia: Ja.

15 M: Okay, jeg går lidt videre og spørger hvilken betydning har en træner
16 for jeres deltagelse i foreningslivet?

17 Agnes: Jeg synes lærerne, hvis de skal arrangere et eller andet så går de
18 rigtig meget op idet. Det samme med en træner i foreningsliv og jeg sy-
19 nes det er en rigtig god ide at de har fokus på det og ikke har fokus på
20 alle mulige andre ting. Fordi det smitter og så bliver man forvirret. Så
21 spørger man hele tiden hvornår er det, hvad er det osv. Det er godt hvis
22 de tager det sådan punktform og så forklarer de det rigtig grundigt så vi
23 forstår det. Fordi der er nogle elever der lige skal have gentaget det flere
24 gange og men jeg synes de har meget tålmodighed. Det er vigtigt at når
25 de lover det så lover de det og ikke som i folkeskolen - ja vi tager på tur
26 d. 18 marts eller sådan noget og så sker det ikke alligevel du ved. Og så
27 kommer den dag og man spørger skulle vi ikke på tur, nej det havde de

1 ikke lige tid til at forberede. Men herover (i ungdomsskolen red.) har de
2 massere af tid til at forberede ikke.

3 M: Okay. Ja.

4 Agnes: Det gælder stadig. Her der gælder de samme regler som i folke-
5 skolen, fordi de har fået ny skolereform. Så de må forberede sig på de
6 antal timer de nu engang har. Men jeg synes de gør utrolig meget for os
7 unge mennesker. Alt hvad de gør, de gør det for os. for at vi skal have
8 det godt. For vi ligesom skal komme videre også i vores fremtid. Så vi
9 ved hvilke konsekvenser der er og hvad der er for os.

10 M: Er det også noget der er vigtigt for, for eksempel en træner?

11 Agnes: Personligt så synes jeg. Altså træneren har længere tid til at for-
12 berede sig end læreren, fordi læreren har alle mulige andre ting at tage
13 sig til, møder og andre ting osv. Men en træner kan jo bare forberede sig
14 så mange timer han gerne vil, de har ubegrænset tid. Så det ligger sådan
15 lidt i mellem. Jeg ved det ikke. Jeg synes ikke rigtig man kan sammenlig-
16 ne en lærer og en træner.

17 M: Hvad tænker du?

18 Sofia: Jeg synes, hvis jeg nu gik til en sport. Så synes jeg også træneren
19 er ret god til at forklare, egentlig hvad man nu skal til at gøre ikke og de
20 er gode til ligesom at få en i gang i stedet for bare at sidde på en bænk
21 over i hjørnet.

22 [latter]

23 Sofia: Jeg kan selv huske da jeg gik til badminton eller tennis, der skulle
24 vi hele tiden være i gang og hele tiden løbe og være varm i kroppen. Alt-
25 så i det hele taget være i gang hele tiden. Det kan jeg faktisk godt lide og
26 at man ikke bare står og bliver kold efter en time.

27 M: Så man bliver ikke efterladt?

1 Sofia: Nej lige præcis.

2 Agnes: Men hvis man nu for eksempel sidder på bænken eller sådan no-
3 get, så synes jeg også det er trænerens ansvar at spilleren kommer med
4 ud på banen og laver et eller andet og altså deltager i de aktiviteter som
5 de andre gør.

6 M: Ja.

7 Agnes: Så hvis træneren selv bare sidder på bænken, så det som om den
8 træner ikke tager særlig meget initiativ for den spiller og altså ikke rigtig
9 siger noget til dem. Tager dem ikke rigtig seriøst, men hvis de siger kom
10 nu du skal i sving nu og du skal gøre det de andre gør. Det er sådan en
11 træner jeg godt kan lide. Sådan en der siger i gør hvad i vil og i kommer
12 når i vil, så det ikke sådan rigtigt. Sådan en rigtig træner, for så tager de
13 det ikke seriøst. Jeg kan godt lide hårde trænere. Hårdt og kontant. Det
14 sådan du skal gøre og sådan du skal gøre.

15 M: Okay.

16 Agnes: Ja sådan kun på en betingelse eller flere betingelser. Ja sådan []

17 M: Hmm okay. Jeg tror vi prøver at gå lidt videre. Hvad med har i no-
18 get støtte eller opbakning til at gå her i ungdomsskolen?

19 Agnes: Ja lad os gå videre.

20 Sofia: Min mor er ikke så glad for at jeg går her. Det er nok primært, fordi
21 det er det her lidt mere hårde miljø, men jeg tror det er fordi jeg har æn-
22 dret mig på den måde som jeg nu har på grund af det i privatlivet og så
23 er jeg mere blevet den der type der gerne vil være sammen med venner-
24 ne og ikke så meget sammen med familien og hvad de laver. Det er jo
25 fordi jeg har nogle venner der tager mange stoffer og hashmisbrug og alt
26 muligt. Det miljø kan jeg godt lide at være i. Det lyder måske lidt mærke-
27 ligt at sige at jeg godt kan lide at være i det, men det er ikke sådan at jeg

1 tager stoffer og ryger eller drikker hver weekend og sådan nogle ting. Det
2 er nok bare sådan ungdommen er i dag. Altså at man bare hygger sig
3 mest sammen med vennerne, men hvis jeg nu snakker godt godt med
4 min mor. En lang snak, så kan hun jo ligesom godt forstå mig men hun vil
5 jo helst have mig som den der søde og artige pige ikke. Men sådan er jeg
6 bare ikke som person mere og min far snakker jeg ikke med.

7 M: Okay. Ja.

8 Agnes: Altså mine forældre. Min mor har altid kendt ungdomsskolen. For
9 mange år siden var det ikke en skole, det var mere alt muligt andet.

10 Sofia: Ja der kunne du kun gå til alle mulige aktiviteter. For eksempel
11 computerspil eller sådan noget.

12 Agnes: Ja bordtennis eller sådan noget.

13 Sofia: Men det kan du stadig. Hvor der er gratis aktiviteter eller fag du
14 skal indhente om aftenen.

15 Agnes: Men da jeg gik på linje 10. Der var kun problemer problemer pro-
16 blemer og min mor. Jeg tror skolen ringede 4-5 gange til min mor om
17 ugen og sagde Agnes har nu gjort det her og det her. Det var hele tiden
18 Agnes, Agnes, Agnes og Agnes. Til sidst min mor blev træt af det. Hun
19 sagde er der noget du har brug for? Vi gør jo nærmest alt til dig. Det du
20 peger på er det vi køber til dig. Du får lommepenge og du arbejder og du
21 får rigtig meget men du gør lige hvad der passer dig. Hun sagde, hvad er
22 problemet Agnes? Jeg sagde jeg ved det faktisk ikke. For at jeg skal være
23 ærlig så ved jeg ikke hvad der gik galt med mig. Da jeg lige startede på
24 linje 10 jeg kan mærke min stemme bliver hæs. Ehm, så tror jeg at
25 det var det miljø der var og jeg kendte rigtig mange mennesker, og jeg
26 vidste lige hvordan man skulle drille dem eller lige sådan. Gøre et eller
27 andet så de gjorde nogle forkerte ting. Men de nåede altid at gå uden om,
28 fordi de gad ikke have det og jeg tænkte ikke over konsekvenserne, det

1 gør jeg først bagefter når jeg har gjort lortet. Så da jeg blev smidt ud.
2 Min mor blev ikke skuffet. Hun blev glad, fordi det lyder lidt åndssvagt. Så
3 sagde hun nu kan du lære konsekvenserne og find ud af det og lære at gå
4 i skole. Jeg blev ked af det fordi jeg blev smidt ud og lidt ærgerligt, jeg
5 tænkte nyt år og ny start men fik lortet igen og blev smidt ud. Da jeg så
6 startede her, min mor har ikke sådan rigtig hørt noget. Jeg har forandret
7 mig siden jeg startede her. På linje 10, jeg var helt den modsatte Agnes.
8 Der lavede jeg alt muligt lort. Tænkte ikke på det faglige.

9 M: Det er da positivt.

10 Agnes: Jeg føler jeg er blevet mere stille og rolig. Tager mere ansvar. Jeg
11 har aldrig haft problemer med mit fravær så. Bare ordet ansvar, finde ud
12 af hvordan du går i skole. Det har jeg lært. Ikke tage lærernes ting for
13 eksempel. Jeg tog lærernes nøgler og gemte dem oven på skabe og de
14 fandt dem ikke i en uge, sådan nogle mærkelige ting. Jeg kunne finde på
15 de værste ting.

16 M: Nej okay.

17 Agnes: Nu har jeg så lært hvad konsekvenserne er.

18 Sofia: Du kunne jo heller ikke lide lærerne vel?

19 Agnes: Der var en lærer jeg ikke kunne lide og hun kunne heller ikke lide
20 mig. Vi havde hele tiden konflikter mellem hinanden. Hele tiden. Hver
21 gang jeg rakte hånden op i timen, så pegede hun lige på en anden eller
22 sådan noget. Ja jeg har siddet med hånden oppe i en halv time nu ikke,
23 prøv lige at styr dig. Ja men jeg gider ikke rigtig at bruge tid på dig Ag-
24 nes. Ja tak for kaffe, søde skat ikke.

25 [latter]

26 Agnes: Og det var bare hele tiden den rutine jeg havde og lærerne blev
27 også træt af det, fordi det var hele tiden mig der fik skylden ikke. Det var

1 hele tiden og læreren havde hele tiden ret. Det blev jeg ret irriteret over,
2 for det er ikke hele tiden læreren der har ret. Jeg havde hele tiden den
3 diskussion med min skoleinspektør og til sidst blev han træt af mig. Gav
4 mig sparket og siden har de (forældrene red.) ikke hørt noget for mig.
5 Min kontaktperson her (i ungdomsskolen red.) siger det går rigtig fint og
6 det hele kører som det skal. Min mor sagde vi er utrolig stolte af den måde
7 du nu opfører dig på og du bliver også ældre og myndig nu, du kan
8 ikke blive ved med at lave de samme barnlige ting som du gjorde på linje
9 10. Det har jeg ligesom taget til mig og starter forfra ikke. Jeg er rigtig
10 glad for at jeg er kommet her, for jeg føler ligesom jeg kan styre mig her.

11 Sofia: Du modnes også lidt her. Fordi du er jo sådan lidt på egne ben,
12 hvis jeg ikke var her så aner jeg ikke hvad jeg skulle. For jeg skal bare
13 ikke tilbage til en folkeskole.

14 Agnes: Herover er det meget særligt, man kan ikke rigtig forveksle det
15 med en folkeskole.

16 Sofia: Nej overhovedet ikke.

17 Agnes: På folkeskolen er der nogen krav. Der er nogle regler og nogle
18 ting du skal følge, hvis du skal gå eller blive på skolen. Herover (i ung-
19 domsskolen red.) det er det samme, men lærerne tager mere hensyn an-
20 dre. Der er også nogle elever der har brug for særbehandling og omsorg.
21 Så ved lærerne også at der er nogen der godt kan gå deres egen vej.

22 M: Okay. Hvad med sådan støtte og opbakning i forhold til idrætsforenin-
23 ger?

24 Sofia: Min mor er meget støttende. Altså da jeg skulle starte til ridning,
25 der var hun meget skeptisk i starten fordi det er jo et stort dyr og meget
26 vildt dyr. Men jeg sagde at jeg rigtig gerne ville og så skal jeg nok bevise
27 over for dig at jeg nok kan styre det. Det har jeg så bevist at jeg godt
28 kunne og da jeg havde gået der nogle måneder, så sagde at du ser meget

1 glad ud og ikke hele tiden tænker på det negative i hjemmet osv. så det
2 var ligesom også en af måder hvor jeg kunne folde mig mest ud på. Så
3 der fik vi også en god connection til hinanden, hvor vi snakkede om rid-
4 ning eller sådan noget. Og langsomt kom det med, så gav hun mig mere
5 støtte til ligesom okay det kan vi måske godt lige finde ud af.

6 M: Så det var lidt et fri rum?

7 Sofia: Ja meget, så det var rigtig rart.

8 M: Blev du også støttet i forbindelse med idrætsforeningen?

9 Agnes: Ja til at starte med fik jeg rigtig meget støtte af mine forældre og
10 de var med i foreningslivet, de deltog i nogle aktiviteter og som frivillige.
11 Arrangere rigtig mange ting og planlagde for eksempel en tur sammen
12 med min træner. De var meget engagerede, men med tiden så blev jeg jo
13 ældre og ældre. Men så i dag, jeg var stadig støtte men ikke sådan så
14 meget da jeg var lidt yngre.

15 Sofia: Nok også fordi man kan tingene selv nu.

16 Agnes: Ja man kan jo selv tænke nu hvad de gode og dårlige ting er osv.
17 hvilken vej man skal tage. Mine forældre har sagt at vi kan ikke være her
18 hele tiden for dig. Fordi vi har ligesom to tre andre børn også som skal
19 samme vej ikke. Ja sådan ikke.

20 M: Okay. Er der mange i jeres netværk der er aktive i en idrætsforening?

21 Agnes: Altså jeg har mange veninder der dyrker sport ikke. Og så har jeg
22 sådan få veninder der ikke gider eller orker ikke. De bliver ældre siger de
23 og vi bliver kvinder siger de.

24 M: Okay. Hvorfor siger de det eller?

25 Agnes: Ja. Puha. Altså de er mere sådan vi gider ikke sport. Vi vil hellere
26 bare hænge ud med veninder og hygge os og have en kæreste eller et

1 eller andet. Det er sådan ungdommen er nu til dags. Unge mennesker er
2 også blevet ret dovne til at dyrke de forskellige sportsgrene der er. Så ja,
3 jeg har altid sagt til dem, hvis i har mulighed for det, så gør det. Fordi en
4 dag når de bliver ældre så tænker i ej hvorfor gjorde jeg det ikke. Du har
5 fordelene nu og chancen nu. Men de gider ikke høre på mig.

6 Sofia: Det er jo også godt for kroppen og komme ud og dyrke noget
7 sport.

8 Agnes: For det meste mine veninder er også ret tynde og spinkle og så-
9 dan. Så siger jeg hvorfor ikke tage til fitness, det er jo ligesom også noget
10 du laver ikke.

11 Sofia: Så det jo ikke sådan noget med at du bliver tyndere, du opbygger
12 også muskler og sådan noget.

13 Agnes: Men det gider de heller ikke så siger jeg fint. Altså gør hvad der
14 passer jer, jeg kan ikke rigtig sige mere til dem.

15 M: Nej okay.

16 Agnes: Så har jeg nogle veninder, sport og sport og sport. Det er sundt
17 for kroppen. Men jeg kan ikke rigtig tvinge mine veninder til at sige nu
18 kommer i med over og spiller fodbold. Det er jo deres eget valg ikke.

19 M: Ja.

20 Agnes: Så det er sådan både og vil jeg sige.

21 Sofia: Jeg har faktisk ikke. Jo Agnes selvfølgelig. Hun er nok den der dyr-
22 ker mest sport vil jeg tro af dem jeg kender. Men jeg hører også sådan at
23 det magter jeg ikke, eller det har jeg ikke tid til eller jeg skal lige være
24 sammen med den og den veninde i næste uge eller sådan nogle ting. Men
25 de er også meget fimset nogle af dem, jeg er jo også lidt mere den der
26 drengepige, hvor jeg ikke går op i at det hele bare skal være fint og af
27 glas, ikke noget der må gå i stykker. Altså, hvor jeg tænker at det er alt-

1 så sundt lige at løbe nogle gange eller komme lidt til skade. Men altså
2 man kan jo ikke tvinge dem til noget de ikke vil.

3 M: Nej det kan man selvfølgelig ikke.

4 [latter]

5 (uforståelig tale)

6 M: Men de går vel glip af nogle af de her ting i nævner omkring forenings-
7 livet?

8 Agnes: Det er jo lidt ligesom deres eget valg ikke. Vi kan ikke tvinge dem
9 til det.

10 M: Nej nej selvfølgelig ikke.

11 Agnes: Men når nogle veninder siger de ikke gider, så kan det jo også
12 være fordi deres privat eller deres forældre ikke støtter dem. Eller ikke
13 har økonomisk nok til det. Men jeg har altid sagt til dem, at i kan jo altid
14 få økonomisk hjælp, hvis det er. I kan altid få et fritidspas eller sådan no-
15 get, oppe i kommunen. Der er altid en mulighed for at komme til sport.
16 Der er ikke noget der. Du kommer ikke til at lide og du bliver ikke indlagt
17 eller sådan noget. Hver gang du dyrker et eller andet, du bliver tilfreds
18 med dig selv. Åh nu har jeg gjort det her rigtigt. Så med tiden, så kan du
19 finde noget, okay det her er noget for mig ikke. De tænker ikke sådan.

20 Sofia: Men det er nok også fordi de ikke har prøvet. Ligesom mig, jeg
21 prøvede hele tiden alle mulige forskellige sport, for ligesom at finde det
22 der lige fangede mig ikke og det gjorde ridning jo så. Ja.

23 M: Nu nævnte du økonomiske støtte for eksempel, er der mange der bru-
24 ger ungdomsskolens aktiviteter om aftenen? De er gratis ikke?

25 Agnes: Nogen af dem er gratis og nogle af dem skal du lige give lidt selv
26 også.

1 Sofia: Jeg har gået til en af aktiviteterne, sådan noget foto, fordi lige i den
2 periode der var jeg meget med sådan kamera og udstyr og sådan noget.
3 Jeg kan faktisk ikke huske om det kostede penge, det tror jeg lidt det
4 gjorde.

5 Agnes: Men der er også Hiphop her, en af mine veninder de tog derover
6 ikke og i en periode der var sådan du skulle ikke betale noget, men i den
7 sidste ende så skulle du betale noget og så gad de ikke så droppede de
8 ud.

9 M: Så tror i der er nogle der vælger sådan nogle aktiviteter i ungdoms-
10 skolen frem for idrætsforeningen?

11 Agnes: Det gjorde mine veninder før i stedet, men dagen i dag det gør de
12 det ikke. Så er det mere sådan noget vandpibe cafe eller sådan noget og
13 hænger ud der for eksempel og så hjem igen eller ud i byen. Det er sådan
14 nogle mærkelige ting de gør. Ungdommen er blevet sådan at sport eller
15 foreningsliv, de fylder ikke meget i deres liv mere som det gjorde den-
16 gang. Fordi der kommer nye ting og moderne ting som de også kan gøre.
17 Så rykker man den vej ikke.

18 M: Nej. Okay.

19 Agnes: Jeg har det sådan personligt at foreningslivet, det fylder ikke sær-
20 lig meget for mig nu. Fordi jeg har ligesom været igennem alt det her
21 med foreningslivet og jeg ved lige præcis hvilke ting der er og hvilke ting
22 der ikke er. Men sådan før i tiden, jeg havde ikke overskud udover, jeg
23 kunne ikke være sammen med mine veninder som jeg havde til dagligt.
24 Det var bare hele tiden foreningslivet. Men nu så har jeg mere overskud
25 ikke, andre gange har jeg ikke fordi jeg arbejder jo også i hverdagen og i
26 weekenden.

27 M: Men du går stadig til fodbold?

28 Agnes: Ja fodbold har altid været fast.

1 M: Jeg tror ikke rigtig jeg har mere, med mindre i har noget her til sidst?

2 Agnes: Det var hurtigt gået.

3 M: Ja altså der er gået lidt over 45 minutter.

4 Agnes: Som du lovede.

5 M: Haha ja.

6 Agnes: Jo, hvad fangede din interesse for projektet?

7 M: Altså med etniske minoritetspiger?

8 Agnes: Ja.

9 M: Jamen altså nu har jeg selv spillet fodbold i mange år og i den tid der
10 var faktisk nærmest ikke nogle etniske drenge eller piger i min forening
11 eller når vi spillede kamp mod andre hold. Og meget litteratur peger på at
12 etniske minoritetspiger er underrepræsenteret i idrætsforeninger. Jeg har
13 fået meget ud af at være med i en forening og så tænkte jeg at de må jo
14 på en eller anden måde gå glip af noget eller hvorfor eller hvad er grun-
15 den til at de er underrepræsenteret, hvis i forstår.

16 Sofia: Ja ja.

17 M: Så tænkte jeg at jeg må jo ud og undersøge hvilke motiver og barrie-
18 rer de oplever eller bevæggrunde i ved så man måske kan have fokus på
19 de ting pigerne selv siger.

20 Agnes: Ja altså piger i alle foreningsliv de mangler, de mangler utrolig
21 mange piger og især indvandrepiger.

22 Sofia: Er det fordi de er for fimset eller?

23 Agnes: Nej nej [latter]. Der er tale om at de ikke må af deres forældre,
24 fordi forældrene siger det er kun til drenge. Fordi fodbold det kun er til
25 drenge og de ved ikke rigtig om der er nogen piger der spiller fodbold. Så

1 man skal ligesom tage hen til deres forældre og sig prøv at hør her, vi er
2 en klub og der er også piger med og vi er rigtig gode til at tage hånd om
3 din pige ikke og støtter hende rigtig meget. Hvis der er noget kan i altid
4 spørge ind til os. Det gjorde min gamle gamlegamle klub. De tog med
5 spilleren hen til min forældre og fortalte hvem de var og hvad de lavede.
6 Efterhånden så begyndte de at få interesse for det og så startede de til
7 fodbold. Ellers så tror jeg ikke rigtig de må, fordi forældrene har den der
8 tanke at det er kun drenge der spiller fodbold. Der er ikke nogen piger,
9 pigerne de skal bare holde sig []

10 Sofia: Ja. Lidt være sådan []

11 Agnes: Ja. Være fine og ikke komme til skade og sådan, fordi de er pige
12 jo.

13 M: Men hvorfor er der så nogen piger der får lov og nogen der ikke []

14 Agnes: Det er ligesom. Det er forskelligt til forældre ikke. Det er menne-
15 sker også jo, der er nogen mennesker der siger argh. Det må du ikke og
16 så nogen siger jo selvfølgelig. Det er jo sundt, ligesom mine forældre de
17 har selv dyrket sport, min mor er i fitness og træner næsten hver dag og
18 min far han træner også. Så der er ikke rigtig noget problem at deres
19 børn også dyrker sport. Alle mine brødre dyrker også fodbold.

20 M: Okay. Så du har også fået det igennem []

21 Agnes: Ja igennem dem. Jeg blev faktisk inspireret af min kusine, de var
22 jo trillinger, de var tre piger ikke. Alle piger. Alle, så min morfars børne-
23 børn ikke - vi er jo rigtig mange piger ikke, jeg tror vi er 25 piger og alle
24 har været til fodbold og så drengene er mere til sådan noget motorsport.
25 Der har aldrig rigtig været noget problem med fodbold i min familie. Så
26 længe du ikke kommer til skade.

27 M: Okay ja.

- 1 [pause]
- 2 Agnes: Jeg skal tisse nu.
- 3 M: Jamen altså vi er egentlig også færdige tænker jeg. Så.
- 4 Agnes: Okay tak for talen du.
- 5 M: Det siger jeg også.

Fokusgruppeinterview 4 i ungdomsskolen

- 1 M: Jeg vil gerne starte ud med at spørge hvad jeres navn, alder og bag-
2 grund er
- 3 Alberte: Jeg hedder navn (red.) og er 17 år gammel og er født i Pakistan,
4 men opvokset her i Danmark, så jeg kom her til Danmark da jeg var et år
5 gammel med min farmor og mor, da min far allerede boede her i Dan-
6 mark.
- 7 M: Okay.
- 8 Clara: Og jeg hedder navn (red.) og er 18 år gammel og er født og op-
9 vokset her i Danmark, men mine forældre er fra Pakistan.
- 10 M: Hvor længe er i sådan cirka kommet her i Ungdomsskolen?
- 11 [latter]
- 12 M: Hvis i kan huske det
- 13 Clara: Øh.
- 14 Alberte: Fem år er det ikke?
- 15 Clara: Jo
- 16 M: Okay fem år sådan cirka - Kan i huske hvorfor i startede med at kom-
17 me her?
- 18 Clara: Jeg tror det var for at få ekstra lektiehjælp.
- 19 M: Ja []
- 20 Clara: Jeg synes det var en god form for hjælp, men nu kommer vi mere
21 bare for at lave de lektier vi ikke når på skolen.
- 22 M: Okay.

- 1 Alberte: Og det var også fordi vi havde tysk på skolen og følte ikke at
2 tysk undervisningen på skolen var god nok. Det var også derfor vi be-
3 gyndte her.
- 4 M: Okay, er i medlem af nogen foreninger? Idrætsforeninger?
- 5 Alberte og Clara: Nej [latter]
- 6 M: Okay. Øh, hvad er jeres forhold til fysisk aktivitet?
- 7 Clara: Jeg er ikke så god til det, men jeg kan godt lide det, altså jeg kan
8 godt lide fodbold.
- 9 M: Fodbold. Okay, hvorfor synes det du det er sjovt?
- 10 Clara: Det er bare. Jeg har bare altid set som siden jeg var lille, fordi min
11 bror elsker fodbold. Så han har haft mig med ude og spille engang imel-
12 lem i fritiden. Det er sådan mere bare med ham, ikke noget jeg elsker el-
13 ler noget men jeg kan godt lide det.
- 14 M: Så det var hyggeligt?
- 15 Clara: Ja sammen med ham.
- 16 Alberte: Altså, jeg har cyklet en del da jeg var yngre og cyklede sådan
17 virkelig meget og elsker også at cykle, men begyndte jeg på gymnasiet
18 og så bliver man lidt doven. Jeg elsker også fodbold, at spille fodbold også
19 fordi vi spillede det meget i folkeskolen - drengene mod pigerne eller bare
20 pigerne sammen og så du ved fandt jeg ud af at jeg var god på målet ik-
21 ke og så bliver man automatisk lidt bedre til det ikke. Men det er vi gået
22 væk fra.
- 23 M: Okay.
- 24 Clara: Gymnasiet.
- 25 M: Okay så på gymnasiet holdte i op?

- 1 Alberte og Clara: Ja.
- 2 Clara: Der er ikke så mange der spiller det mere på gymnasiet synes jeg
3 ikke. Der er en fodboldbane, men der er ikke særlig mange der bruger
4 den.
- 5 Alberte: Så ja.
- 6 M: Giver det jer noget personligt at deltage i sport?
- 7 Clara: Altså hvad mener du?
- 8 M: Ja altså, hvad tænker du at du får ud af det. Nu sagde du for eksempel
9 du spillede sammen med din bror da i var mindre.
- 10 Clara: Nej altså. Jeg tænker det mere som underholdning.
- 11 M: Ja okay.
- 12 Alberte: Jeg kan godt lide at man er aktiv, sådan og nu har jeg en del tid
13 været inaktiv og man kan godt mærke på kroppen at man ikke lige er så
14 frisk og sådan som man plejer at være. Så når man cykler, så er man klar
15 og jeg har også gået til genoptræning og jeg kan godt mærke at der er en
16 forskel, bare man får trænet og man føler sig også meget bedre ikke. Ja,
17 meget frisk ikke.
- 18 M: Så det mangler du faktisk lidt?
- 19 Alberte: Ja.
- 20 M: Okay. Er der nogle sportsgrene i godt kan lide?
- 21 Alberte: Fodbold.
- 22 Clara: Ja.
- 23 M: Hvad er det helt præcist ved fodbold?

- 1 Clara: Det er bare sjov underholdning.
- 2 Alberte: Minderne og så også det sociale ved fodbold ikke.
- 3 Clara: Men jeg kan huske i folkeskolen, så plejede jeg rigtig godt at kunne
4 lide det der akrobatik. Det der hvor man hoppede rundt og sådan noget.
- 5 Alberte: Nej.
- 6 Clara: Jo det kunne jeg rigtig godt lide og jeg var også god til det. Og jeg
7 kunne godt forestille mig hvis jeg var begyndt på det, så havde jeg nok
8 også fortsat med det. Jeg ved ikke, men jeg begyndte aldrig på det.
- 9 M: Nej okay.
- 10 Clara: Men det er også fordi, jeg blev aldrig introduceret til det eller kend-
11 te nogen steder hvor jeg kunne begynde til sådan noget.
- 12 M: Okay - du nævnte noget socialt?
- 13 Alberte: Ja jeg kan godt lide sportsgrene som for eksempel håndbold og
14 sådan, hvor man bevæger sig virkelig meget, sammen med andre og spil-
15 ler mod andre hold - jeg var altid med på den når vi skulle ud med folke-
16 skolen og dyste mod andre klasser og sådan noget. Jeg var virkelig med
17 på den.
- 18 M: Oplever i gode ting når i deltager i sport?
- 19 Clara: Ikke hvis man taber.
- 20 M: Okay. Ikke hvis man taber.
- 21 Alberte: Nej altså generelt, så er det jo godt at dyrke noget sport.
- 22 M: Okay.
- 23 Clara: Det er sjovt.

- 1 M: Har i nogle erfaringer med idrætsforeninger?
- 2 Clara: Nej.
- 3 Alberte: Jeg har ikke hørt om det før [latter]
- 4 M: Nå okay. Jamen for eksempel en fodboldklub eller håndboldklub eller
5 karateklub, sådan nogle.
- 6 Alberte: Nårh.
- 7 Clara: Nej, men altså jeg ville rigtig gerne da jeg var yngre og begynde,
8 men jeg turde ikke rigtig. Hun er (Alberte red.) sådan meget til det socia-
9 le, men jeg kan ikke så godt lide det sociale. Sådan jeg var lidt sådan,
10 hvad hvis jeg ikke kunne lide det eller hvad hvis jeg ikke er god til det. Så
11 jeg turde ikke rigtig begynde.
- 12 M: Okay. Hvad med nu, har i nogen interesse i at begynde?
- 13 Alberte og 12: Nu? [latter]. Nej.
- 14 Alberte: Jeg tror vi er blevet for gamle.
- 15 Clara: Det har vi ikke tid til mere.
- 16 M: Er det pga. gymnasiet?
- 17 Alberte og 12: Ja.
- 18 M: Det tager meget af jeres tid?
- 19 Clara: Ja det gør det.
- 20 M: Det næste spørgsmål er sådan lidt hypotetisk. Hvad kunne i så fald få
21 jer til at begynde i en idrætsforening?

1 Alberte: Det ved jeg ikke. Måske. Hvis man lavede et eller andet. Jeg ved
2 det ikke. Jeg tror allerede det findes faktisk, sådan noget kun for piger.
3 Det gør det vel.

4 Clara: Ja. Vi kan. Ja det gør det.

5 Alberte: Ja men jeg ved det ikke.

6 Clara: Jeg tror bare vi er mere trygge når det kun er for piger. Man er ik-
7 ke så.

8 M: Okay, hvorfor tænker du så det?

9 Clara: Jeg tror bare at man er mere tryk når det er. Jeg ved det ikke [lat-
10 ter]. Man er ikke så genert tror jeg. Vi går jo begge med tørklæde ikke,
11 så behøver man ikke nødvendigvis at have eller være helt tildækket.

12 Alberte: Ja, for så behøver vi heller ikke at tænke på måden vi bevæger
13 os på.

14 Clara: Ja altså også bare tøjet.

15 Alberte: Påklædningen ja.

16 Clara: Ja så behøver man nemlig ikke være helt tildækket.

17 M: Okay, så i vil være mere tryk ved at deltage hvis det kun var piger?

18 Alberte og 12: Ja.

19 Alberte: Det var også derfor jeg valgte at begynde til fitness, fordi den
20 oppe i navn (fitness center red.) der er der kun et kvinde rum. Så ja.

21 Clara: Men også bare det at man ikke skal være der for eksempel om
22 mandagen, tirsdag og fredagen. Så det at man selv må bestemme hvilket
23 tidspunkt man vil derhen og der er ikke noget krav at man skal møde op
24 på et bestemt tidspunkt. Det gør bare at man er mindre stresset. Det er
25 bare sådan. Hvad hedder det.

1 **Alberte: Planlagt.**

2 **Clara: Ja planlagt, jeg kan bedre lide hvis jeg lige selv føler at jeg har lyst**
3 **til at dyrke lidt sport. Så kan jeg lige gå op og træne lidt. Det kan jeg**
4 **bedre lide i stedet for at være bundet til noget.**

5 M: Okay, så det er fleksibiliteten?

6 Clara: Ja lige præcis. Flexibelt.

7 M: Er der noget i mindre godt lide ved at være fysisk aktiv?

8 Clara: Nej ikke rigtig. Eller jo måske det med at man bliver sådan rigtig
9 forpustet.

10 [latter]

11 Alberte: Når man bare bliver så forpustet efter 10 minutter eller sådan
12 noget.

13 [latter]

14 M: Oplever i nogle udfordringer ved idrætsforeninger? Nu nævnte i tidli-
15 gere tørklædet?

16 [pause]

17 Alberte: Jeg ved det ikke. Jeg tror også det kan gå hen at blive for dyrt i
18 længden, hvis man både skal betale i noget fritidsaktivitet og så have
19 skolen ved siden, når man kun er på su - men nu har jeg jo arbejde. Også
20 hvis man betaler sine egne regninger osv. det bliver lidt stramt så.

21 Clara: Ja det kan godt være dyrt.

22 Alberte: Så økonomien den stiller nok også en rolle.

23 M: Hvad med en ungdomsskole som her? Har de ikke nogle gratis aktivi-
24 teter?

1 [latter]

2 M: Uden at jeg ved det.

3 Clara: Jo det tror jeg at de har. Men de har ikke fodbold eller håndbold
4 eller sådan. De har bare sådan dans og yoga tror jeg.

5 Alberte: Men det er også små børn der kommer her. Hvis der var flere i
6 vores aldersgruppe der kom, så var det måske noget vi hellere vil deltage
7 i.

8 [latter]

9 Clara: Der er også sådan noget zumba, hvor jeg bor. Det er altså sådan
10 noget for piger i min alder.

11 Alberte: Så skal jeg komme helt derover.

12 M: Så økonomien spiller også en rolle?

13 Clara: Ja og også hvorhenne det ligger.

14 M: Hvorhenne det ligger?

15 Clara: Ja det skal helst også være sådan noget der er relativt tæt på,
16 tænker jeg. Sådan at man sparer lidt mere tid.

17 M: Okay. Oplever i noget der er svært eller udfordrende mens i fysisk ak-
18 tive for eksempel?

19 [latter]

20 Alberte: Undskyld.

21 M: Det er helt okay.

22 M: Nu nævnte i før at i gerne vil have at det er kønsopdelt - det er det jo
23 for eksempel ikke i folkeskolen eller i gymnasiet?

1 Clara: Ja.

2 Alberte: Men der var vi jo også yngre og []

3 Clara: Det var faktisk opdelt i folkeskolen.

4 M: Nå okay det var det.

5 Clara: Ja men det var ikke fordi som sådan og nogle gange var vi også
6 sammen. Piger ville bare. Altså vi havde to sale, to store sale og pigerne
7 ville noget og drengene ville noget.

8 Alberte: Men det er ikke fordi vi aldrig lavede noget sammen. Jo men alt-
9 så det er også fordi vi har kendt vores egen klasse, det er noget andet
10 når man også kender de personer.

11 Clara: Altså jeg oplevede meget mere besvær da jeg begyndte i gymnasi-
12 et, fordi der var det sådan tre klasser sammen ikke. Det var nogen man
13 ikke kender. Jeg var meget utryk lige i starten. Jeg var meget utryk kan
14 jeg huske. Fordi man skulle. Man er bare. Uh ha, hvad nu hvis jeg laver et
15 eller andet flovt, hvor alle ser det.

16 Alberte: Men den følelse slap vi heldigvis for, for vi har ikke idræt på sko-
17 len længere.

18 [latter]

19 Alberte: Men det er så en anden side af sagen.

20 M: Okay. Nu nævner i at det er blevet mere udfordrende fordi i er blevet
21 ældre, hvorfor det?

22 Clara: Det er ikke fordi vi er blevet ældre, altså jo på grund af tiden kan
23 man jo godt sige. Vi har ikke så meget tid mere. Da vi var i folkeskolen,
24 der var det jo nogen vi kendte ikke og som vi har kendt hele tiden. Altså
25 og vi var en lille klasse ikke. Jeg tror vi var en 25 stykker der lavede idræt

1 sammen, og nu er det over 100 der laver idræt sammen her på gymnasii-
2 et. Nej ikke 100, det er tre klasser.

3 Alberte: Nej to.

4 Clara: Nu er det tre.

5 Alberte: Det er to.

6 [latter]

7 Alberte: Ja jeg ved det ikke. Jeg tror jeg er blevet mere genert, i forhold
8 til at man skal klæde om og sådan noget. Jeg tror bare med alderen, at
9 man bliver mere genert. Jo det gør man, jeg taler om mig selv nu ikke.
10 Fordi da man var yngre så tog jeg, mig ikke så meget af det, men der
11 kendte vi jo også.

12 M: Er du blevet mere bevidst om det?

13 Alberte: Ja jeg tror det. Det er sådan, ja okay, der er faktisk også andre
14 mennesker.

15 [latter]

16 M: Okay. Ehm. Er der noget der helt afholder jer fra at deltage i en
17 idrætsforening?

18 Alberte: Tiden.

19 Clara: Ja og vores helbred, hun har noget kronisk noget med knæet og
20 jeg med min mave så.

21 Alberte: Ja mit knæ.

22 Clara: Ja så det er derfor vi nu går i fitness, for at få noget kondition. Jeg
23 har det ikke sådan på samme måde mere, men hendes knæ er kronisk.

1 Alberte: Ja. Så selvom jeg også gerne ville så kan jeg ikke. Så vil jeg al-
2 drig have mulighed for []

3 Clara: Du kan jo ikke bare sådan lidt begynde til fodbold eller håndbold.

4 Alberte: Nej det kan jeg ikke. Ja jeg ved godt jeg har det med knæet og
5 det ville sætte en stoppe for at jeg ville kunne spille helt rigtigt ikke.

6 M: Ja okay.

7 [pause]

8 M: Hvad kan i godt lide ved ungdomsskolen?

9 Alberte: Atmosfæren.

10 Clara: Det er rigtig hyggeligt.

11 M: Hyggeligt ja.

12 Clara: De er rigtig søde allesammen. Man kan sidde i fred og ro, der
13 kommer heller ikke for mange mennesker så man kan godt sidde i ro her
14 og lave sine ting.

15 Alberte: Generelt er det også bare et rigtig hyggeligt sted at være.

16 Clara: Ens forældre er også trygge ved at man er i ungdomsskolen. Et
17 sted hvor der er lærer og sådan noget. Ja altså de er bare mere trygge,
18 fordi det er en skole tror jeg.

19 Alberte: Nu har vi næsten også været her i fem år ikke, så de kender folk
20 herude.

21 Clara: Det er også meget dejligt tæt på.

22 M: Ja okay. Betyder det meget at jeres forældre også er trygge ved det?

- 1 Clara: Ja meget. Sådan vi ikke skal bekymre os over om at vores forældre
2 er bekymrede for os. Det går begge veje. Hvis de er bekymrede for os er
3 vi bekymrede for at de bekymrede.
- 4 M: Okay.
- 5 Alberte: Godt formuleret.
- 6 M: Er der noget i mindre godt kan lide ved ungdomsskolen?
- 7 Clara: Ja at det kun er til klasser, altså at det kun går til 9. klasse. Jeg
8 føler at jeg har haft mere behov for en ungdomsskole efter jeg begyndte
9 på gymnasiet. I folkeskolen der var det mest af interesse, nu der føler jeg
10 rent faktisk at jeg har brug for en lærer eller et eller andet der kan hjæl-
11 pe. Så her der er kun folkeskolelærere, så jeg føler ikke at jeg helt kan få
12 den hjælp jeg gerne vil, men jeg kan sidde her i lektiehjælp og lave mine
13 egne lektier. Jeg kan ikke få undervisning som jeg kunne da jeg gik i fol-
14 keskole.
- 15 M: Det er så fordi niveauet er højere?
- 16 Alberte: Ja
- 17 Clara: Ja så det ville være dejligt, hvis der var et højere niveau ikke på
18 ungdomsskolen.
- 19 Alberte: Nu hedder det jo ungdomsskole, så det burde også være til ung-
20 domsuddannelser.
- 21 [latter]
- 22 M: Okay.
- 23 Alberte: Ja vi har kunne mærke at der mangler sådan lidt. Vi kommer
24 mest for hyggens skyld og for at sidde for os selv.
- 25 Clara: Og for at lave lektier ikke.

- 1 [latter]
- 2 Alberte: Ja, altså sidde for os selv og lave lektier ikke. Ja altså, lærerne er
3 rigtig søde ikke men de kan jo ikke sådan rigtig hjælpe os. Bortset fra
4 spansk.
- 5 Clara: Ja spansk. Det er dejligt. Det er rigtig godt.
- 6 M: Okay, føler i jer velkommen og trygge i ungdomsskolen?
- 7 Clara: Ja helt klart.
- 8 Alberte: Ja det gør vi.
- 9 Clara: De er allesammen glade for vi kommer her.
- 10 Alberte: Og får folk med os.
- 11 Clara: Ja.
- 12 M: Og hvad? Får folk med jer?
- 13 Clara: Ja altså tiltrækker folk til at komme her.
- 14 Alberte: Altså vores veninder har vi også fået med på at komme her.
- 15 M: Altså det er mest i lektiehjælp?
- 16 Clara: Ja altså bare vi sidder og laver lektier.
- 17 M: Okay.
- 18 Alberte: Der hvor vi sad før, nede i grotten (sted red.) ikke.
- 19 M: Hvorfor er det hyggeligt?
- 20 Alberte: Ja altså der kan man sidde []
- 21 Clara: Ja hvis man var på et bibliotek, der er er mange der går forbi.

- 1 Alberte: Også fordi man skal være meget stille på et bibliotek.
- 2 Clara: Ja.
- 3 Alberte: Det skal man.
- 4 Clara: Her kan man også købe noget, hvis man vil have noget at spise.
5 De er også rigtig søde, dem der arbejder i grotten. Dem er vi også gode
6 venner med. Altså det er unge medarbejdere alligevel. De fleste i hvert
7 fald.
- 8 M: Laver i noget socialt sammen med nogen af de andre?
- 9 Alberte: Nej, nej det gør vi ikke.
- 10 Clara: Ikke socialt nej. Ikke på den måde nej. Der er ellers sådan, hvor vi
11 laver film aften men det er mest vores eget engelsk og spansk hold. Hvis
12 det kan tælle.
- 13 [pause]
- 14 M: Ehm. Ja. Nu går jeg lidt videre så. Hvilken betydning har en træner,
15 hvis i skulle starte i en idrætsforening.
- 16 Clara: Ej, en træner skal i hvert fald være. Han har en stor betydning.
17 Altså jeg ville ikke gå til noget træning, hvis jeg ikke følte mig tryk hos
18 træneren. Hvis jeg vidste []
- 19 Alberte: En der har erfaring.
- 20 Clara: Ja og som jeg også kan stole på og sådan. Hvis man kan sige det
21 på den måde. Det vil jeg sige at der er vigtigt. For at jeg skal kunne føle
22 mig tryk, så skal jeg være tryk ved den person som underviser.
- 23 Deltaget 11: Det er ikke kun træner men egentlig også generelt.
- 24 M: Vil det have betydning om det var en pige eller drenge træner?

1 Alberte: Jo, jeg tror det vil altså være lidt mere. Jeg tror man vil være
2 mere genert selvfølgelig hvis det var en dreng eller en mand. Der vil man
3 være mere genert.

4 Clara: Ja det tror jeg.

5 M: Så i ville være mere tilbøjelige til at deltage, hvis det var en pige eller
6 kvinde træner?

7 Alberte: Ja helt klart.

8 M: Okay. Hvad med jeres familie eller forældre, om de giver jer noget op-
9 bakning i forhold til fysisk aktivitet eller idrætsforeninger eller har gjort?

10 Clara: Nej. De er ikke selv. De siger ikke sådan ej du burde begynde, men
11 hvis vi begynder så siger de heller ikke noget.

12 Alberte: Nej præcis.

13 Clara: Men det burde de faktisk. De burde sige til os i skal afsted, det
14 burde de ikke.

15 Alberte: Jo.

16 Clara: Jeg tror bare at det er fordi, da de var yngre så fik de ikke den op-
17 bakning, så jeg tror ikke de er bevidste om at motion faktisk er rigtig vig-
18 tigt.

19 Alberte: Nej altså.

20 Clara: Ja.

21 Alberte: Nej det er ikke noget man som sådan i vores []

22 Clara: Kultur

23 Alberte: Kultur

- 1 Clara: Det er ikke sådan at motion og idræt det er ikke det vigtigste jeg
2 tror i vores kultur. Så derfor tror jeg heller ikke de har så meget viden
3 om, hvor vigtigt det egentlig er.
- 4 M: Okay. Hvad er så vigtigt?
- 5 Alberte: Uddannelse.
- 6 Clara: Ja. Uddannelse er det vigtigste. Det er i hvert fald i vores kultur
7 meget vigtigt.
- 8 Alberte: Ja det er det virkelig.
- 9 Clara: Det er nok det vigtigste faktisk.
- 10 [latter]
- 11 M: Men kan man ikke argumentere for at man får nogle social kompeten-
12 cer i for eksempel en idrætsforening, du snakkede tidligere om holdsport
13 og så videre?
- 14 Clara: Mmhm.
- 15 [pause]
- 16 M: Så, hvis jeg skal provokere lidt, kan man så ikke snakke om at man
17 kan gå glip af nogle af de ting?
- 18 Clara: Ja. Altså på den ene side jo, men på den anden side så kommer
19 jeg for eksempel her i ungdomsskolen og i skolen har man også og i min
20 fritid har jeg også venner. Så jeg synes ikke man går glip af det - men jeg
21 tænker at jeg går glip af motion og have en god kondition.
- 22 Alberte: Ja.
- 23 Clara: Men det er selvfølgelig bare bonus ved at gå der ikke.

1 Alberte: Ja så lærer man også flere mennesker at kende. Så altså, men
2 nu har jeg også et arbejde og der har jeg også mange sociale relationer.
3 Det er selvfølgelig rigtig dejligt, men jeg føler ikke at jeg går glip af det
4 sociale.

5 M: Nej okay. Det er jo kun fedt. Hvordan vil jeres forældre have det med
6 hvis i begyndte at komme i en idrætsforening?

7 Alberte og Clara: Det vil de ikke have noget i mod.

8 M: Okay. Ehm. Er der sådan mange i jeres netværk der dyrker sport eller
9 er med i en idrætsforening?

10 Clara: Nej.

11 Alberte: Faktisk ikke.

12 Clara: Fitness det er det eneste. Jeg synes bare alle nu om dage, de dyr-
13 ker fitness. Det er som om alle er rykket væk fra fodbold og håndbold og
14 så tager til fitness.

15 Alberte: Det er rigtig. De fleste vi kender eller vi er bekendte med, de går
16 til fitness.

17 Clara: Ja så da vi var yngre, mange af dem jeg kender der gik til fodbold,
18 de går nu til fitness.

19 Alberte: Ja.

20 Clara: Det er meget få jeg kender, der sådan går til håndbold og fodbold.
21 Jeg kender faktisk ingen.

22 Alberte: Navn (veninde red.) går til fodbold.

23 M: Så et par stykker?

24 Alberte: Ja men det er sådan. Virkelig udgået agtigt ikke.

1 M: Okay.

2 [pause]

3 M: Nu nævnte i før at i har meget fokus på uddannelse. Er det også noget
4 jeres forældre har eller mest jer?

5 Clara: Det er også vores forældre.

6 Alberte: Ja. Jeg tror også det handler om hvilken baggrund man kommer
7 fra. Dine forældre (Clara red.) er jo ret højt uddannet ikke. Det er mine jo
8 ikke. Så jeg tror de gerne vil have, at jeg opnår noget som de aldrig fik
9 opnået. Sådan at jeg får skabt en fremtid, som er mere stabil end det de
10 laver nu.

11 M: Okay.

12 [pause]

13 Clara: Jeg tror også det kommer an på hvem man er som person. Mine
14 forældre har som sådan ikke hele tiden sagt til mig. Husk nu at tage din
15 uddannelse seriøst, fordi de ved at jeg allerede gør det. Så det er ikke
16 fordi de sådan hele tiden er efter mig og siger at du skal huske, fordi de
17 ved jeg allerede gør det, men jeg ved også at hvis jeg ikke gjorde det så
18 ville de være meget efter mig. Som hjemme ved min bror for eksempel
19 [latter]. Så jeg tror også det handler om hvordan man er som person.

20 Alberte: Vi er altid flittige, så der er ikke noget der.

21 M: Hehe okay, så der har ikke været noget. Hvorfor tror i det har så stor
22 betydning for dem eller hvad skal man sige?

23 Clara: At få en uddannelse?

24 M: Jamen. Sådan ja.

25 [latter]

1 Clara: Jeg tror bare []

2 M: Nu tænker jeg, selv sådan på danske piger og deres forældre. Nu
3 snakkede du tidligere om at det var noget kulturelt.

4 Clara: Mmhm.

5 M: Så hvorfor tror i jeres forældre måske har mere fokus på netop det,
6 hvis man kan sige det?

7 Clara: For os tror jeg, er det meget vigtigt at have det der gode billede ud
8 af til. Så kan man sige at deres børn er rigtig højt uddannet. Det vil sige
9 at det er nogle gode børn, fordi de er højt uddannet.

10 M: Okay.

11 Alberte: Ja det vil så betyde at deres forældres opdragelse har været rig-
12 tig god.

13 Clara: Ja så vil de kunne få en universitetsuddannelse eller et eller andet
14 ikke.

15 M: Okay.

16 Clara: Så jeg tror det er det.

17 Alberte: Der er også for at forældrene kan være lidt stolte over hvad ens
18 barn har opnået noget.

19 Clara: Mmhm.

20 Alberte: Ja det man nu kan opnå ikke.

21 M: Ja.

22 Clara: Og så er det også bare sådan som navn (Alberte red.) sagde, det
23 med at mange af vores generations forældre har ikke selv haft sådan me-

1 get højt uddannelse. Det er der mange der ikke har så derfor vil de gerne
2 have at deres børn får det. Det som de ikke selv gjorde.

3 Alberte: Ja de kan jo godt mærke hvilken ulempe det er når man ikke er
4 nået så langt i uddannelsessystemet.

5 Clara: Men også bare generelt, fordi vi er jo 2. generations indvandrere så
6 selvom de havde en høj uddannelse så []

7 Alberte: Jeg er altså 1. generation og du er 2. generation

8 Clara: Nå ja, men selvom vores forældre har høj uddannelse, så kan de
9 ikke bruge det til noget her, fordi det er jo ikke de samme krav der er her
10 - for eksempel så var min mor lærer i Pakistan, men hun kan ikke være
11 det her. Det kan man ikke så, så derfor vil de gerne have at vi får et ar-
12 bejde her. De kunne jo ikke få det arbejde de havde i Pakistan. Så vil de
13 gerne have at vi får det.

14 M: Ja.

15 [pause]

16 M: Har i nogen fritidsinteresser? Eller hvilke?

17 Alberte: Altså udover skole?

18 [latter]

19 Clara: Altså jeg læser rigtig mange bøger.

20 M: Ja okay.

21 Alberte: Jeg er god til at sidde på facebook.

22 [latter]

23 M: Ja.

1 Alberte: Altså jeg har ikke rigtig andet, der er meget fokus på skole og
2 lektier. Der er der virkelig.

3 M: Jeg tror faktisk det var de spørgsmål jeg havde, har i andet?

4 Clara: Det gik hurtigt.

5 M: Jo jeg vil faktisk gerne spørge jer, det er fordi mange af de studier og
6 litteratur jeg har læst at etniske piger deltager ikke lige så meget som
7 danske piger, hvorfor tror i det kan være?

8 Clara: Ja det også det der vi sagde med kultur. Vores kultur der er piger-
9 ne bare de der mere stille typer, der plejer at være hjemme. Det er ikke
10 dem der ligesom. Ja altså det er i vores kultur at pigerne det er dem der
11 plejer at være stille og rolige, hvad hedder det. Energiske og det er dren-
12 gene der plejer at være stærke og sporty og sådan noget.

13 Alberte: Ja.

14 Clara: Sådan, jeg tror bare det er derfor at, at og jeg tror også og det
15 handler egentlig meget om forældre, hvis vi var små og vores forældre
16 havde sagt, altså sat os i en eller anden idrætsforening eller sport eller
17 klub, så tror jeg at vi nok havde fortsat med det.

18 Alberte: Ja.

19 Clara: Fordi jeg kender mange som nu går til håndbold eller fodbold, som
20 har gået til det siden de var sådan otte eller ni eller ti år. Så det har me-
21 get. Jeg tror også det har noget med alderen at gøre, hvis forældrene selv
22 har sat ens barn i en tidlig alder i sportsgrene fordi de automatisk interes-
23 sere sig for det. Altså det er jo noget man skal interessere sig for og så
24 fortsætter de så med det fordi man får en eller anden passion til sporten.

25 Alberte: Ja.

1 Clara: Så jeg tror det har meget at gøre med hvornår man starter og om
2 forældre både selv. Ehm. Opfordrer sine børn til at deltage.

3 Alberte: Ja præcis.

4 Clara: Og kulturen.

5 Alberte: Den her støtte, vi har jo opnået mange. Altså da vi var yngre, så
6 var der mange piger der godt kunne lide nogle sportsgrene og så videre
7 men det er aldrig blevet videre udviklet fordi man har ikke haft nogen
8 motivation fra forældrene. Man har ikke fået nogle tilbud eller noget som
9 helst. Så man har bare sådan droppet det ikke.

10 Clara: Men jeg kan også huske når man så fik nogle tilbud, så plejede det
11 at være ret dyrt ikke. Hvert fald dengang, jeg ved ikke med nu.

12 Alberte: Nej.

13 Clara: Det plejede at være ret dyrt. Så jeg tror også det har noget at gøre
14 med prisen.

15 Alberte: Og vi går meget op i penge. Det skal kunne køre helt ikke. Og så
16 er det jo også svært hvis man er flere søskende. Ja altså. Så bliver det
17 sværere.

18 Clara: Det er jo dyrere hvis man er fem.

19 [latter]

20 M: Ja.

21 [pause]

22 M: Jeg tror faktisk det var det så. Mange tak.

23